

PROTOKOLY A SOUVISEJÍCÍ DEKLARACE

OBSAH

JEDNODUCHÝ ODKAZ	PROTOKOL	STRANA
ROLE PARLAMENTŮ	1. PROTOKOL O ÚLOZE VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ V EVROPSKÉ UNII	5
SUBSIDIARITA	2. PROTOKOL O POUŽÍVÁNÍ ZÁSAD SUBSIDIARITY A PROPORCIONALITY	9
SOUDNÍ DVŮR	3. PROTOKOL O STATUTU SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE	12
CENTRÁLNÍ BANKA	4. PROTOKOL O STATUTU EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY	28
INVESTIČNÍ BANKA	5. PROTOKOL O STATUTU EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY	51
SÍDLA	6. PROTOKOL O UMÍSTĚNÍ SÍDEL ORGÁNŮ A NĚKTERÝCH INSTITUCÍ, SUBJEKTŮ A ÚTVARŮ EVROPSKÉ UNIE	64
VÝSADY A IMUNITY	7. PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE	65
PŘISTOUPENÍ	8. PROTOKOL O SMLOUVÁCH A AKTECH O PŘISTOUPENÍ DÁNSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, IRSKA A SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA, ŘECKÉ REPUBLIKY, ŠPANĚLSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, PORTUGALSKÉ REPUBLIKY, A RAKOUSKÉ REPUBLIKY, FINSKÉ REPUBLIKY A ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ.	71
PŘISTOUPENÍ 2004	9. PROTOKOL O SMLOUVĚ A AKTU O PŘISTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY, ESTONSKÉ REPUBLIKY, KYPERSKÉ REPUBLIKY, LITEVSKÉ REPUBLIKY,	101

	LOTYŠSKÉ REPUBLIKY, MAĎARSKÉ REPUBLIKY, MALTSKÉ REPUBLIKY, POLSKÉ REPUBLIKY, REPUBLIKY SLOVINSKO A SLOVENSKÉ REPUBLIKY	
DEFICIT	10. PROTOKOL O POSTUPU PŘI NADMĚRNÉM SCHODKU	142
KONVERGENCE	11. PROTOKOL O KRITÉRIÍCH KONVERGENCE	144
EUROSKUPINA	12. PROTOKOL O EUROSKUPINĚ	146
HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE (HMU) - UK A IRSKO	13. PROTOKOL O NĚKTERÝCH USTANOVENÍCH TÝKAJÍCÍCH SE SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA S OHLEDEM NA HOSPODÁŘSKOU A MĚNOVOU UNII	147
HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE (HMU) - DÁNSKO	14. PROTOKOL O NĚKTERÝCH USTANOVENÍCH TÝKAJÍCÍCH SE DÁNSKA S OHLEDEM NA HOSPODÁŘSKOU A MĚNOVOU UNII	150
DÁNSKÁ NÁRODNÍ BANKA	15. PROTOKOL O NĚKTERÝCH ÚKOLECH NÁRODNÍ BANKY DÁNSKA	151
SYSTÉM SPOLEČENSTVÍ FRANKU (CFP)-FRANK	16. PROTOKOL O SYSTÉMU PACIFICKÉHO FINANČNÍHO SPOLEČENSTVÍ FRANKU	152
SCHENGENSKÉ ACQUIS	17. PROTOKOL O SCHENGENSKÉM ACQUIS ZAČLENĚNÉM DO RÁMCE EVROPSKÉ UNIE	153
UK A IRSKO - PROSTOR BEZ HRANIC	18. PROTOKOL O POUŽITÍ NĚKTERÝCH HLEDISEK ČLÁNKU III-130 ÚSTAVY NA SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ A IRSKO	156
UK A IRSKO - PRÁVO A VNITŘNÍ VĚCI	19. PROTOKOL O POSTAVENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ A IRSKA S OHLEDEM NA POLITIKY TÝKAJÍCÍ SE KONTROL NA HRANICÍCH, AZYLU A PŘISTĚHOVALECTVÍ A NA SOUDNÍ SPOLUPRÁCI V OBČANSKÝCH VĚCECH A POLICEJNÍ SPOLUPRÁCI	158
DÁNSKÁ ODCHYLKA	20. PROTOKOL O POSTAVENÍ DÁNSKA	160

HRANIČNÍ KONTROLA	21. PROTOKOL O VNĚJŠÍCH VZTAZÍCH ČLENSKÝCH STÁTŮ, POKUD JDE O PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC	166
AZYL	22. PROTOKOL O POSKYTOVÁNÍ AZYLU STÁTNÍM PŘÍSLUŠNÍKŮM ČLENSKÝCH STÁTŮ	167
OBRANA	23. PROTOKOL O STÁLÉ STRUKTUROVANÉ SPOLUPRÁCI STANOVENÉ ČL. 1-41 ODS. 6 A ČLÁNKEM III-312 ÚSTAVY	169
OBRANA	24. PROTOKOL O ČL. 1-41 ODS. 2 ÚSTAVY	172
NIZOZEMSKÉ ANTILY	25. PROTOKOL O DOVOZU ROPNÝCH PRODUKTŮ RAFINOVANÝCH NA NIZOZEMSKÝCH ANTILÁCH DO EVROPSKÉ UNIE	173
DRUHÉ DOMY	26. PROTOKOL O NABÝVÁNÍ NEMOVITOSTÍ V DÁNSKU	176
VEŘEJNÁ SLUŽBA	27. PROTOKOL O SYSTÉMU VEŘEJNOPRÁVNÍHO VYSÍLÁNÍ V ČLENSKÝCH STÁTECH	177
ROVNÉ PLATY	28. PROTOKOL O ČLÁNKU III-214 ÚSTAVY	178
SOUDRŽNOST	29. PROTOKOL O HOSPODÁŘSKÉ, SOCIÁLNÍ A ÚZEMNÍ SOUDRŽNOSTI	179
GRÓNSKO	30. PROTOKOL O ZVLÁŠTNÍ ÚPRAVĚ VZTAHUJÍCÍ SE NA GRÓNSKO	181
POTRAT	31. PROTOKOL O ČLÁNKU 40.3.3 ÚSTAVY IRSKA	182
LIDSKÁ PRÁVA	32. PROTOKOL TÝKAJÍCÍ SE ČL. I-9 ODS. 2 ÚSTAVY O PŘISTOUPENÍ UNIE K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O OCHRANĚ LIDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÍCH SVOBOD	183
AKTY A SMLOUVY	33. PROTOKOL O AKTECH A SMLOUVÁCH, KTERÉ DOPLNILY NEBO POZMĚNILY SMLOUVU O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ A	184

	SMLOUVU O EVROPSKÉ UNII	
PŘECHODNÁ OPATŘENÍ	34. PROTOKOL O PŘECHODNÝCH USTANOVENÍCH TÝKAJÍCÍCH SE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ UNIE	187
UHLÍ A OCEL	35. PROTOKOL O FINANČNÍCH DŮSLEDČÍCH UPLYNUTÍ DOBY PLATNOSTI SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A OCELI A O VÝZKUMNÉM FONDU PRO UHLÍ A OCEL	193
EURATOM	36. PROTOKOL POZMĚŇUJÍCÍ SMLOUVU O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGII	195
POTRAVINÁŘSKÉ VÝROBKY	PŘÍLOHA I - SEZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU III-226 ÚSTAVY	199
ZÁMOŘSKÉ STÁTY A ÚZEMÍ (OCT-COUNTRIES)	PŘÍLOHA II - ZÁMOŘSKÉ STÁTY A ÚZEMÍ NA KTERÁ SE VZTAHUJE HLAVA IV ČÁSTI III ÚSTAVY	202

Protokoly jsou právně závazné jako smlouvy - deklarace právně závazné nejsou

PROTOKOLY A SOUVISEJÍCÍ DEKLARACE

A. PROTOKOLY

PŘILOŽENÉ KE SMLOUVĚ

ZAKLADAJÍCÍ ÚSTAVU PRO EVROPU

1. PROTOKOL

O ÚLOZE VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ V EVROPSKÉ UNII

*Vnitrostátní
parlamenty*

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

*Organizace parlamentů
je čistě vnitrostátní
záležitostí...*

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že způsob, jakým vnitrostátní parlamenty kontrolují své vlády ve vztahu k aktivitám Unie je věcí konkrétního ústavního uspořádání a praxe každého členského státu;

*... ale Unie by je ráda
podnítila k větší účasti
na aktivitách EU*

PŘEJÍCE SI podnítit větší zaangažovanost vnitrostátních parlamentů na aktivitách Evropské Unie a posílit jejich možnosti vyjadřovat svá stanoviska k návrhům evropských legislativních aktů a k dalším záležitostem, na kterých mohou mít zvláštní zájem,

SE DOHODLY NA následujících ustanoveních, která budou připojena ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA 1

Informace pro vnitrostátní parlamenty

Článek 1

*Vnitrostátní parlamenty
musí mít všechny
strategické dokumenty
od Komise ve stejné
době, jako Evropský
parlament a Rada.*

Konzultační dokumenty Komise (zelené a bílé knihy a sdělení) musí být po jejich zveřejnění předávány Komisí přímo vnitrostátním parlamentům. Komise musí vnitrostátním parlamentům předávat také roční legislativní program a veškeré další nástroje legislativního plánování nebo politiky ve stejné době, jako Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 2

Návrhy legislativy také

Návrhy evropských legislativních aktů odeslaných Evropskému parlamentu Radě musí být zasílány vnitrostátním parlamentům.

Definice návrhů

Pro účely tohoto protokolu se pojmem „návrh evropských legislativních aktů“ rozumí návrhy Komise, podněty skupiny členských států, podněty Evropského parlamentu, žádosti Soudního dvora, doporučení Evropské centrální banky a žádosti Evropské investiční banky o přijetí evropského legislativního aktu.

Návrh evropského legislativního aktu původem z Komise musí být předán vnitrostátním parlamentům přímo Komisí ve stejné době jako Evropskému parlamentu a Radě.

Návrh evropského legislativního aktu původem z Evropského parlamentu musí být předán vnitrostátním parlamentům přímo Evropským parlamentem.

Návrh evropského legislativního aktu původem ze skupiny členských států, z podnětu Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky musí být předán vnitrostátním parlamentům Radou.

Článek 3

Vnitrostátní parlamenty mohou zaslat odůvodněné stanovisko o subsidiaritě a proporcionalitě

Vnitrostátní parlamenty mohou předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise zaslat odůvodněné stanovisko o tom, zda návrh evropského legislativního aktu splňuje zásadu subsidiarity v souladu s postupem stanoveným v protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

Pokud návrh evropského legislativního aktu pochází ze skupiny členských států, předseda Rady předá toto odůvodněné stanovisko vládám dotyčných členských států.

Pokud návrh evropského legislativního aktu pochází ze Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky, předseda Rady předá toto odůvodněné stanovisko nebo stanoviska dotyčným institucím nebo orgánům.

Článek 4

Návrh lze zařadit na pořad jednání Rady až po uplynutí šesti týdnů

Mezi datem zpřístupnění návrhu evropského legislativního aktu vnitrostátním parlamentům v úředních jazycích Unie a datem, kdy je návrh zařazen na předběžný pořad jednání Rady pro přijetí návrhu nebo přijetí stanoviska podle legislativního postupu, musí uplynout doba šesti týdnů. V naléhavých případech musí být umožněny výjimky z důvodů, které musí být v aktu nebo ve stanovisku Rady uvedeny. S výjimkou naléhavých případů, pro které byly uvedeny řádné důvody, nesmí být během uvedených šesti týdnů uzavřena žádná dohoda o příslušném návrhu

<i>Nejméně 10 dalších dnů před přijetím stanoviska</i>	<u>evropského legislativního aktu</u> . S výjimkou naléhavých případů, pro které byly uvedeny řádné důvody, musí mezi datem, kdy je návrh zařazen na předběžný pořad jednání Rady, a datem <u>přijetí</u> stanoviska uplynout období <u>10 dnů</u> .
	Článek 5
<i>Zápisy z legislativních zasedání Rady ve stejné době jako vládám</i>	Pořady jednání pro zasedání Rady a jejich výsledky, včetně <u>zápisů</u> ze zasedání, na kterých Rada <u>projednává návrhy evropských legislativních aktů</u> , musí být předávány přímo vnitrostátním parlamentům <u>ve stejné době jako vládám členských států</u> .
	Článek 6
<i>Změny procedur hlasování a změny z jednohlasného hlasování na hlasování kvalifikovanou většinou</i>	Pokud Evropská rada zamýšlí použít čl. IV-444 odst. 1 nebo odst. 2 Ústavy, musí být <u>vnitrostátní parlamenty</u> o této iniciativě Evropské rady <u>informovány</u> nejméně <u>šest měsíců</u> před přijetím jakéhokoli rozhodnutí Evropské rady.
	Článek 7
<i>Předávána je také výroční zpráva Účetního dvora</i>	<u>Účetní dvůr</u> musí předat svou výroční <u>zprávu vnitrostátním parlamentům ve stejné době</u> , jako <u>Evropskému parlamentu a Radě</u> .
	Článek 8
<i>Obě komory dvoukomorového systému</i>	Tam, kde parlamentní systém není jednokomorový, se články 1 a 7 vztahují <u>na obě dílčí komory</u> .
	HLAVA II Meziparlamentní spolupráce
	Článek 9
<i>Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty rozhodují o způsobu spolupráce</i>	Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty musí společně rozhodnout o organizaci a podpoře účinné a pravidelné <u>meziparlamentní spolupráce</u> v rámci Unie.
	Článek 10
<i>Konference výborů pro evropské záležitosti</i>	Konference <u>parlamentních výborů pro unijní záležitosti</u> může <u>postoupit</u> k vyřízení jakýkoli <u>příspěvek</u> , který pokládá za vhodný, Evropskému

(COSAC)

*...mohou zaslat jakýkoli
příspěvek Evropskému
parlamentu, Radě nebo
Komisi, pokud to
pokládají za vhodné*

parlamentu, Radě a Komisi. Tato konference musí navíc podporovat výměnu informací a zásady nejlepší praxe mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem, včetně jejich zvláštních výborů. Může rovněž zorganizovat meziparlamentní konferenci o specifických tématech, zejména k prodiskutování záležitostí společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky. Příspěvky z této konference nesmí vázat vnitrostátní parlamenty a nesmí předjímat jejich stanoviska.

*Subsidiarita
Proporcionalita*

2. PROTOKOL **O POUŽÍVÁNÍ ZÁSAD SUBSIDIARITY A** **PROPORCIONALITY**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána co nejbližší občanům Unie;

ROZHODNUTY zajistit podmínky pro použití zásad subsidiarity a proporcionality, jak je stanoveno v článku I-11 Ústavy, a zavést systém pro monitorování používání těchto zásad,

SE DOHODLY NA následujících ustanoveních, která budou připojena ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

Článek 1

*Všechny instituce musí
respektovat zásady
subsidiarity a
proporcionality*

Každá instituce musí zajistit stálé respektování zásad subsidiarity a proporcionality, jak se stanoveno v článku I-11 Ústavy.

Článek 2

*Komise musí před
návrhem legislativy
široce konzultovat*

Před navržením evropského legislativního aktu musí Komise široce konzultovat. Tyto konzultace musí, ve vhodných případech, brát v úvahu regionální a místní dimenzi navrhovaného opatření. V případech výjimečné naléhavosti Komise tyto konzultace neuskuteční. Komise musí v návrhu své rozhodnutí zdůvodnit.

Článek 3

Definice návrhu

Pro účely tohoto protokolu se pojmem „návrh evropských legislativních aktů“ rozumí návrhy Komise, návrhy z podnětu skupiny členských států, z podnětu Evropského parlamentu, na žádost Soudního dvora, doporučení Evropské centrální banky a žádosti Evropské investiční banky o přijetí evropského legislativního aktu.

Článek 4

*EP, Rada a Komise
musí zaslat legislativní
dokumenty
vnitrostátním
parlamentům*

Komise musí předat své návrhy evropských legislativních aktů a své pozměněné návrhy vnitrostátním parlamentům ve stejné době, jako zákonodárnému sboru Unie.

Evropský parlament musí předat své návrhy evropských legislativních aktů a své pozměněné návrhy vnitrostátním parlamentům.

Rada musí předat návrhy evropských legislativních aktů pocházející ze členských států, od Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky a pozměněné návrhy vnitrostátním parlamentům.

Po přijetí legislativních usnesení Evropského parlamentu a stanovisek Rady musí být jimi předány vnitrostátním parlamentům.

Článek 5

Komise musí odůvodnit jakýkoli návrh vzhledem k zásadám subsidiarity a proporcionality

Důvody musí obsahovat:

- posouzení finančních dopadů

- proč je daný cíl „lépe dosažen na úrovni Unie“

- analýzu jakýchkoli zátěží

Návrh evropského legislativního aktu musí být odůvodněn vzhledem k zásadám subsidiarity a proporcionality. Jakýkoli návrh evropského legislativního aktu musí obsahovat podrobnou zprávu umožňující vyhodnotit splnění zásad subsidiarity a proporcionality. Tato zpráva musí obsahovat určité posouzení finančních dopadů návrhu, a v případě evropského rámcového zákona též implikace pro předpisy, které mají být přijaty členskými státy, včetně, je-li nutno, legislativy regionální. Důvody pro závěr, že cílů Unie bude lépe dosaženo na úrovni Unie, musí být doloženy kvalitativními, a pokud možno i kvantitativními ukazateli. Návrh evropského legislativního aktu musí brát v úvahu nutnost, aby jakákoli zátěž, ať finanční nebo administrativní, spadající na Unii, národní vlády, regionální nebo místní úřady, hospodářské subjekty a občany, byla minimalizována a odpovídala cílům, kterých má být dosaženo.

Článek 6

V případě porušení zásady subsidiarity může vnitrostátní parlament nebo jakákoli jeho komora zaslat odůvodněné stanovisko

Každý vnitrostátní parlament nebo jakákoli komora vnitrostátního parlamentu může, během šesti týdnů od data předání návrhu evropského legislativního aktu, zaslat předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko o tom, proč se domnívá, že dotýčný návrh nesplňuje zásadu subsidiarity. Úkolem každého vnitrostátního parlamentu nebo každé komory vnitrostátního parlamentu bude ve vhodných případech konzultovat regionální parlamenty se zákonodárnou pravomocí.

Pokud návrh evropského legislativního aktu pochází ze skupiny členských států, předseda Rady předá toto odůvodněné stanovisko vládám dotýčných členských států.

Pokud návrh evropského legislativního aktu pochází od Soudního dvora, Evropské centrální banky nebo Evropské investiční banky, předseda Rady předá toto odůvodněné stanovisko nebo stanoviska dotýčné instituci nebo orgánu.

Článek 7

Poplašný zvon

Vnitrostátní parlament může podávat stanoviska ke všem návrhům. Jednokomorové

Evropský parlament, Rada a Komise a, je-li to vhodné, skupina členských států, Soudní dvůr, Evropská centrální banka nebo Evropská investiční banka, pokud návrh evropského legislativního aktu pochází od nich, vezme v úvahu odůvodněná stanoviska vydaná vnitrostátním parlamentem nebo jeho komorou.

*parlamenty - dva hlasy;
dvoukomorové
parlamenty - každá
komora má jeden hlas*

Každý vnitrostátní parlament musí mít dva hlasy, rozdělené podle vnitrostátního parlamentního systému. V případě dvoukomorových systémů musí mít každá z obou komor jeden hlas.

*Pokud 1/3 stanovisek
shledává nesplnění, je
návrh přezkoumán. Ve
věcech vnitřních a
spravedlnosti stačí 1/4*

Pokud odůvodněná stanoviska o nesplnění zásady subsidiarity návrhem evropského legislativního aktu představují nejméně jednu třetinu všech hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům v souladu s druhým odstavcem, musí být návrh revidován. V případech návrhů evropských legislativních aktů o prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti předkládaných na základě článku III-264 Ústavy musí být tímto prahovým podílem jedna čtvrtina.

*Není nutné reagovat na
stanoviska
vnitrostátních
parlamentů, jen je
nutno rozhodnutí
vysvětlit*

Po takovémto revidování se Komise, nebo, je-li to vhodné, pokud daný návrh evropského legislativního aktu pochází od nich, skupina členských států, Soudní dvůr, Evropská centrální banka nebo Evropská investiční banka, může rozhodnout dotýčný návrh zachovat, pozměnit nebo stáhnout. Důvody rozhodnutí musí být uvedeny.

Článek 8

*Členské státy mohou
porušení zásady
subsidiarity předkládat
Soudnímu dvoru EU,
regionální parlamenty
však nikoli*

Soudní dvůr Evropské unie musí mít soudní pravomoc v řízeních na základě porušení zásady subsidiarity evropskými legislativními akty, předkládanými v souladu s pravidly stanovenými v článku III-365 Ústavy, z podnětu členských států, nebo oznámené členskými státy v souladu s jejich právním řádem jménem jejich vnitrostátních parlamentů nebo jejich komor.

*Výbor regionů může
učinit totéž, pokud je
konzultován*

V souladu s pravidly stanovenými v uvedeném článku může také Výbor regionů předkládat žaloby vůči evropským legislativním aktům, pro které stanovuje Ústava, že má být konzultován.

Článek 9

*Komise musí podávat
výroční zprávu o
uplatňování zásady
subsidiarity*

Komise musí každoročně podat Evropské Radě, Evropskému parlamentu Radě a vnitrostátním parlamentům zprávu o používání článku I-11 Ústavy. Tato výroční zpráva musí být předávána rovněž Výboru regionů a Hospodářskému a sociálnímu výboru.

*Statut ESD
Dvůr ES je změněn na
„Soudní dvůr Evropské
Unie“ (dále jen ESD ≈
Evropský soudní dvůr)*

3. PROTOKOL **O STATUTU SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora Evropské unie podle článku III-381 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která budou připojena ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

ČLÁNEK 1

*Jednání v souladu s
Ústavou*

Soudní dvůr Evropské unie musí být zřízen a musí jednat v souladu s Ústavou, se smlouvou zakládající Evropské společenství pro atomovou energii (smlouvou ESAE) a s tímto statutem.

HLAVA I

SOUDCI A GENERÁLNÍ ADVOKÁTI

ČLÁNEK 2

*Přísežný slib plnit
povinnosti nestranně*

Každý soudce před tím, než se ujme svých povinností, musí před Soudním dvorem na veřejném zasedání učinit přísahu, že bude vykonávat své povinnosti nestranně a svědomitě a že bude zachovávat mlčenlivost o poradách Soudního dvora.

ČLÁNEK 3

Imunita

Soudci musí požívat imunity (beztrestnosti) před soudním řízením. Po skončení svých soudcovských funkcí musí nadále požívat imunity vzhledem k aktům jimi vykonávaným v jejich soudcovských funkcích, včetně jejich ústních a písemných vyjádření.

Soudní dvůr může zasedáním pléna imunitu odejmout. Pokud se takové rozhodnutí týká člena Tribunálu nebo zvláštního soudu, musí Soudní dvůr rozhodovat po poradě s dotyčným soudem.

Je-li imunita odejmuta a je-li zahájeno trestní řízení proti soudci, bude tento soudce v kterémkoli členském státě souzen pouze soudem oprávněným soudit členy nejvyšší vnitrostátní soudní moci.

Články 11 až 14 a článek 17 protokolu o výsadách a imunitách Unie se musí vztahovat na tyto soudce, na generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje soudního dvora Evropské unie, aniž by tím byla dotčena ustanovení o imunitě vůči soudním řízením soudců stanovená v prvním, druhém a třetím odstavci tohoto článku.

ČLÁNEK 4

*Žádné další zaměstnání;
výjimky musí být
schváleny prostou
většinou v Radě*

Soudci nesmí zastávat žádné politické nebo správní místo.

Nesmějí zastávat žádné zaměstnání, placené či neplacené, pokud jim není udělena mimořádná výjimka evropským rozhodnutím Rady, jednající prostou většinou.

Při výkonu svých povinností se musí slavnostně zavázat, že jak během svých funkcí, tak po jejich skončení budou respektovat závazky z nich vzešlé, zejména povinnost zachovávat bezúhonnost a zdrženlivost ohledně přijímání určitých funkcí nebo výhod po skončení svých soudcovských funkcí.

Jakékoli pochyby v tomto ohledu musí být rozhodnuty výrokem Soudního dvora. Pokud se takový výrok týká člena Tribunálu nebo zvláštního soudu, rozhodne Soudní dvůr po poradě s dotyčným soudem.

ČLÁNEK 5

Rezignace

Kromě běžné obměny nebo úmrtí zanikají povinnosti soudce jeho rezignací.

V případě, kdy soudce rezignuje, musí být jeho rezignační dopis adresován předsedovi Soudního dvora a předán předsedovi Rady. Po tomto oznámení u soudu vznikne volné místo.

S výjimkou případů, na které se vztahuje článek 6, musí rezignující soudce zastávat svou funkci, dokud jeho povinnosti nepřevzme jeho nástupce.

ČLÁNEK 6

*K propuštění je nutné
jednomyslné stanovisko
Soudního dvora*

Soudce může být propuštěn ze své funkce nebo být zbaven svého práva na penzi nebo jiné výhody, které k této funkci náleží, pouze pokud podle jednomyslného stanoviska soudců a generálních advokátů Soudního dvora již nadále nesplňuje požadované podmínky nebo neplní své závazky vyplývající z jeho funkce. Dotyčný soudce se nesmí účastnit žádné z těchto porad. Pokud je dotyčná osoba členem Tribunálu nebo zvláštního soudu, rozhodne Soudní dvůr po poradě s dotyčným soudem.

Vedoucí soudní kanceláře musí sdělit rozhodnutí Soudního dvora předsedovi Evropského parlamentu a předsedovi Komise a oznámit ho předsedovi Rady.

Je-li soudce propuštěn ze své funkce, jeho místo u soudu se uvolní po tomto posledním oznámení.

ČLÁNEK 7

Soudce, který má nahradit člena Soudního dvora, jehož funkční období neskončilo, je ustanoven na zbytek funkčního období jeho předchůdce.

ČLÁNEK 8

Ustanovení článku 2 až 7 se použijí i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA

ČLÁNEK 9

Částečné obměny každé tři roky

Každé tři roky mají být soudci částečně obměněni; obměňuje se střídavě třináct a dvanáct soudců.

Každé tři roky mají být částečně obměněni generální advokáti; obměňují se vždy čtyři generální advokáti.

ČLÁNEK 10

Vedoucí soudní kanceláře

Vedoucí soudní kanceláře musí přísežně slíbit před Soudním dvorem, že bude své povinnosti konat nestranně a svědomitě a že bude zachovávat mlčenlivost o poradách Soudního dvora.

ČLÁNEK 11

Soudní dvůr musí za vedoucího soudní kanceláře zajistit náhradu v případech, kdy se nemůže k Soudnímu dvoru dostavit.

ČLÁNEK 12

Soudnímu dvoru budou přiděleni úředníci a další pracovníci, kteří umožní jeho funkci. Ti budou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře pod pravomocí předsedy.

ČLÁNEK 13

Výpomocní zpravodajové

Novým evropským zákonem může být stanoveno jmenování výpomocných zpravodajů a stanovena pravidla výkonu jejich funkce. Takový zákon musí být přijat na žádost Soudního dvora. Tito výpomocní zpravodajové mohou být povinni, za podmínek stanovených jednacím řádem, podílet se na přípravném šetření ve věcech řešených Soudním

dvorem a spolupracovat se soudcem, který jedná jako zpravodaj.

Výpomocní zpravodajové musí být vybíráni z osob, jejichž nezávislost je nepochybná a které jsou právnicky dostatečně kvalifikované; musí být jmenováni rozhodnutím Rady jednající prostou většinou. Musí před Soudním dvorem přisahat, že budou vykonávat své povinnosti nestranně a svědomitě a že budou zachovávat mlčenlivost o poradách Soudního dvora.

ČLÁNEK 14

Soudci, generální advokáti a vedoucí kanceláře musí být požádáni o to, aby jejich bydliště bylo v místě sídla Soudního dvora.

ČLÁNEK 15

Permanentní zasedání

Soudní dvůr musí zasedat nepřetržitě. Doba soudních prázdnin musí být stanovena Soudním dvorem s náležitým ohledem na potřeby jeho poslání.

ČLÁNEK 16

Senáty

Soudní dvůr vytvoří senáty složené ze tří až pěti soudců. Tito soudci si ze svého středu zvolí předsedy senátů. Předsedové senátů z pěti soudců musí být zvoleni na tři roky. Mohou být jednou zvoleni opětovně.

Velký senát 13 soudců

Velký senát se musí sestávat ze 13 soudců. Bude mu předsedat předseda Soudního dvora. Členy velkého senátu budou předsedové senátů z pěti soudců a další soudci jmenovaní v souladu s podmínkami stanovenými jednacím řádem.

Soudní dvůr musí zasedat ve velkém senátu, jestliže o to nějaký členský stát nebo instituce Unie jako účastník řízení požádá.

Plénium

Soudní dvůr musí zasedat jako plénium v případech, které jsou mu předloženy podle čl. III-335 odst. 2, podle čl. III-347 odst. 2, podle článku III-349 nebo čl. III-385, odst. 6 Ústavy.

Kromě toho může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že předložená věc je výjimečné důležitosti, a předložit ji plénu.

ČLÁNEK 17

Rozhodování lichým počtem soudců

Rozhodnutí Soudního dvora jsou platná pouze pokud se porad na jeho zasedáních účastní lichý počet členů.

Senát: nejméně 3 soudci

Rozhodnutí senátů ze tří nebo pěti soudců jsou platná pouze pokud jsou přijata třemi soudci.

Velký senát: nejméně 9 soudců

Rozhodnutí velkého senátu jsou platná pouze pokud zasedá devět soudců.

Plénium: nejméně 15 soudců

Rozhodnutí pléna jsou platná pouze pokud zasedá patnáct soudců.

V případě, kdy jednomu soudci překážky znemožní zasedat, může být v souladu s podmínkami stanovenými v jednacím řádu požádán o účast na zasedání soudce z jiného senátu.

ČLÁNEK 18

Způsobilost konat

Žádný soudce nebo generální advokát se nesmí účastnit žádného jednání ve věci, ve které dříve jednal jako zmocněnec nebo poradce, nebo jednal pro jednu ze stran, nebo ve které byl požádán o vyjádření se, nebo ve které byl pověřen šetřením nebo v jakékoli jiné funkci.

Má-li soudce nebo generální advokát ze zvláštních důvodů za to, že by se neměl účastnit posuzování nebo šetření konkrétní věci, musí o tom informovat předsedu. Má-li předseda ze zvláštních důvodů za to, že by se kterýkoli soudce nebo generální advokát neměl účastnit zasedání nebo se zdržet námitek či podání v určitém konkrétní případě, měl by o tom dotyčného informovat.

Jakékoli potíže vyvolané použitím tohoto článku musí být řešeny rozhodnutím Soudního dvora.

Strany nesmí žádat o změny složení Soudního dvora nebo jednoho z jeho senátů na základě národnosti soudce nebo z důvodu absence soudce stejné národnosti, jako má dotyčná strana, u Soudního dvora nebo jeho senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ PŘED SOUDNÍM DVOREM

ČLÁNEK 19

Zastupování před
Soudním dvorem
- *zmocněnci*
- *poradci*
- *právníci*

Členské státy a instituce Unie musí být na řízeních před Soudním dvorem zastoupeny zmocněncem jmenovaným pro každý případ. Zmocněnci může být nápomocen poradce nebo právník.

Státy jiné než členské, které jsou stranami dohod o Evropském hospodářském prostoru nebo Kontrolního úřadu evropského sdružení volného obchodu (ESVO) uvedeného v dotyčné dohodě, musí být zastoupeny stejným způsobem.

Ostatní strany musí být zastoupeny právníkem.

Pouze právník oprávněný k vystupování před soudem členského státu nebo jiného členského státu, který je stranou dohody evropském hospodářském prostoru, může zastupovat nebo napomáhat účastníku řízení před soudním dvorem.

Právo vysokoškolských učitelů vystupovat před soudem

Těmto zmocněncům, poradcům a právníkům musí, když vystoupí před Soudním dvorem, být přiznána práva a imunita nutná k nezávislému výkonu jejich povinností, za podmínek stanovených jednacím řádem.

Soudní dvůr má vzhledem k těmto poradcům a právníkům, kteří před ním vystoupí, pravomoci běžně přiznávané soudům, za podmínek stanovených jednacím řádem.

Vysokoškolští učitelé jsou státními příslušníky členského státu, jehož právní řád jim přiznává právo na slyšení u soudu, musí mít před Soudním dvorem stejná práva, jaká jsou tímto článkem přiznána právníkům.

ČLÁNEK 20

Písemná a ústní část

Řízení před Soudním dvorem mají ústní a písemnou část.

Písemná část řízení se sestává z oznámení stranám a institucím, orgánům, úřadům nebo agenturám Unie, jejichž činy jsou předmětem sporu, žádostí, písemných podání či žalob, obhajob a vyjádření, a z odpovědí, pokud existují, a všech listin či dokladů a dokumentů na jejich podporu, nebo jejich ověřených kopií.

Sdělení musí být učiněna vedoucím soudní kanceláře v pořadí a v době stanovené jednacím řádem.

Ústní část řízení se sestává ze čtení zprávy předložené soudcem jednajícím jako zpravodaj, ze slyšení zmocněnců, poradců a právníků Soudním dvorem a z podání generálního advokáta a z výsledků svědků a znalců, existují-li.

V případech, v nichž má Soudní dvůr za to, že nevyvolávají žádné nové právní otázky, může Soudní dvůr po slyšení generálního advokáta rozhodnout, že věc bude rozhodnuta bez námitek/podání/stanoviska generálního advokáta.

ČLÁNEK 21

Případ začíná písemnou žádostí vedoucímu soudní kanceláře

Věci jsou předkládány Soudnímu dvoru písemnou žádostí adresovanou vedoucímu soudní kanceláře. Žádost musí obsahovat jméno žadatele a jeho stálou adresu a postavení podepsaného, jména účastníka/ků řízení vůči němuž/nimž je žádost podávána, věcný obsah sporu, žádoucí formu rozhodnutí, kterého se žadatel domáhá, stručné vyjádření právních důvodů, na kterých je žádost založena.

Žádost musí být, pokud je to vhodné, provázena zrušujícím opatřením, kterého se žadatel domáhá, nebo, za podmínek uvedených v článku III-367 Ústavy, písemnými důkazy o datu, ve kterém byla určitá instituce žádána, v souladu s uvedeným článkem, o činnost. Pokud tyto dokumenty nejsou s žádostí podány, vedoucí soudní kanceláře dotyčnou stranu požádá o jejich

dodání během přiměřené doby, ale v takovém případě práva dotyčné strany nezaniknou dokonce ani když jsou tyto dokumenty dodány po časovém termínu pro zahájení řízení.

ČLÁNEK 22

Věci upravené článkem 18 Smlouvy ESAE

Věci upravené článkem 18 Smlouvy ESAE musí být Soudnímu dvoru předkládány formou opravného prostředku adresovaného vedoucím soudní kanceláře. Opravný prostředek musí obsahovat jméno a trvalou adresu odvolavatele a postavení podepsaného, odkaz na rozhodnutí vůči němuž je činěn opravný prostředek, jména účastníka/ků řízení vůči němuž/nimž je žádost podávána, věcný obsah sporu, námitky a stručné vyjádření právních důvodů, na kterých je opravný prostředek založen.

K opravnému prostředku odvolání musí být připojena ověřená kopie rozhodnutí rozhodčího výboru, které je napadeno.

Zamítne-li Soudní dvůr opravný prostředek, stává se rozhodnutí rozhodčího výboru konečným.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí rozhodčího výboru, může být věc znovu otevřena, z podnětu jedné ze stran, rozhodčím výborem. Rozhodčí výbor přizpůsobí svá rozhodnutí právním důvodům daným Soudním dvorem.

ČLÁNEK 23

Ve věcech upravených článkem III-369 Ústavy musí být rozhodnutí soudu členského státu, který přeruší své řízení a předloží věc Soudnímu dvoru, Soudnímu dvoru oznámeno dotyčným soudem. Toto rozhodnutí bude pak oznámeno vedoucím soudní kanceláře Soudního dvora členským státům a Komisi, a instituci, orgánu, úřadu nebo agentuře, která přijala akt, jehož platnost či výklad je předmětem sporu.

Během dvou měsíců od tohoto oznámení jsou účastníci řízení, členské státy, Komise a ve vhodných případech instituce, orgán, úřad nebo agentura, která přijala akt, jehož platnost či výklad je předmětem sporu, oprávněny Soudnímu dvoru předložit písemná podání nebo vyjádření.

Kromě toho musí být vedoucím soudní kanceláře Soudního dvora rozhodnutí vnitrostátního soudu oznámeno těm nečlenským státům, které jsou stranami Dohody o evropském hospodářském prostoru a dále Kontrolnímu úřadu Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), uvedenému v této dohodě, který může během dvou měsíců od tohoto oznámení Soudnímu dvoru předložit písemná podání nebo vyjádření. Tento odstavec se nepoužije na otázky spadající do působnosti Smlouvy ESAE.

V případě, kdy dohoda o zvláštní věci uzavřená Radou a jedním nebo více nečlenskými státy stanoví, že dotyčné státy jsou oprávněny předkládat písemná podání nebo vyjádření v případech, kdy soud členského státu požádal Soudní dvůr o předběžné řízení o otázkách spadajících do

	působnosti dohody, musí být rozhodnutí vnitrostátního soudu zahrnující takovou otázku oznámeno dotýčným nečlenským státům. Tyto státy mohou během dvou měsíců od tohoto oznámení Soudnímu dvoru předložit písemná podání nebo vyjádření.
	ČLÁNEK 24
<i>Může požadovat všechny informace</i>	Soudní dvůr může účastníky řízení požádat o veškeré dokumenty a o veškeré informace, které Soudní dvůr pokládá za žádoucí. Jakékoli zamítnutí musí být učiněno oficiálním sdělením. Soudní dvůr <u>může požádat členské státy a instituce</u>, orgány, úřady a agentury Unie, které nejsou účastníky řízení, o poskytnutí veškerých informací, které Soudní dvůr pokládá za nutné pro dané řízení.
	ČLÁNEK 25
<i>Odborná stanoviska</i>	Soudní dvůr může kdykoli pověřit jakoukoli osobu, orgán, úřad či výbor nebo jinou organizaci, kterou si zvolí, o poskytnutí <u>odborného stanoviska</u>.
	ČLÁNEK 26
<i>Svědci</i>	Svědci mohou být vyslechnuti za podmínek stanovených Jednacím řádem.
	ČLÁNEK 27
<i>Sankce</i>	Vzhledem k nedostavivším se svědkům musí mít Soudní dvůr pravomoci obecně udělené soudům a může jim ukládat <u>peněžní pokuty</u> za podmínek stanovených Jednacím řádem.
	ČLÁNEK 28
<i>Přísaha</i>	Svědci a znalci mohou být vyslechnuti <u>pod přísahou</u> učiněnou formou stanovenou Jednacím řádem nebo způsobem stanoveným právem země svědka nebo znalce.
	ČLÁNEK 29
	Soudní dvůr se může usnést, aby svědek nebo znalec byl <u>vyslechnut</u> soudním orgánem místa jeho <u>trvalého bydliště</u>. Toto usnesení musí být zasláno příslušnému soudnímu orgánu k jeho provedení za podmínek stanovených jednacím řádem. Dokumenty vypracované v souladu s tímto dožádáním musí být vráceny Soudnímu dvoru za stejných podmínek.
<i>Výdaje</i>	Soudní dvůr uhradí výdaje, aniž by tím bylo dotčeno právo naučtovat je ve vhodných případech účastníkům řízení.
	ČLÁNEK 30

Porušení přísahy

Členské státy musí stíhat každé porušení přísahy svědky či znalci stejně, jako kdyby byl tento čin spáchán před jejich soudem s pravomocí v občanskoprávních řízeních. Na žádost Soudního dvora musí dotyčný členský stát stíhat provinilce před jeho příslušným soudem.

ČLÁNEK 31

Veřejná zasedání

Zasedání soudu budou veřejná, dokud se Soudní dvůr, z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení, z vážných důvodů nerozhodne jinak.

ČLÁNEK 32

Během zasedání může Soudní dvůr vyslechnout znalce, svědky a samotné účastníky řízení. Účastníci řízení mohou vystupovat před Soudním dvorem pouze prostřednictvím svých zástupců.

ČLÁNEK 33

Zápisy

Z každého zasedání musí být pořízen protokol, který je podepsán předsedou a vedoucím soudní kanceláře.

ČLÁNEK 34

Předseda sestavuje seznam řízení.

ČLÁNEK 35

Porady musí být uchovány v tajnosti

Porady Soudního dvora musí být a zůstat tajné.

ČLÁNEK 36

Soudci musí uvádět důvody

Rozsudky musí uvádět důvody, na kterých jsou založeny. Musí uvádět jména soudců účastnících se porad.

ČLÁNEK 37

Rozsudky musí být podepsány předsedou a vedoucím soudní kanceláře. Jsou čteny na veřejném zasedání.

ČLÁNEK 38

Soudní dvůr rozhodne o nákladech.

ČLÁNEK 39

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v případě nutnosti může odchylovat od některých pravidel tohoto statutu a která budou stanovena jednacím řádem, rozhodnout o žádosti přerušit výkon

rozhodnutí, jak je stanoveno v čl. III-379 odst. 1 Ústavy a v článku 175 Smlouvy ESAE, nebo může stanovit předběžná opatření podle čl. III-379 odst. 2 Ústavy, nebo přerušit nucený výkon rozhodnutí v souladu s čl. III-401 odst. 4 Ústavy nebo třetím odstavcem čl. 164 Smlouvy ESAE.

Pokud se předseda nemůže zúčastnit, jeho funkci zastane další soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí předsedy nebo soudce, který ho zastupuje, musí být předběžné a nesmí předjímat žádným způsobem rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

ČLÁNEK 40

*Členské státy a instituce
mohou intervenovat
(vstupovat do věci)*

Členské státy a instituce Unie mohou do věcí před Soudním dvorem vstupovat.

Stejné právo musí být přístupné orgánům, úřadům a agenturám Unie a jakýmkoli dalším osobám, které mohou prokázat zájem na výsledcích věci předložené Soudnímu dvoru. Fyzické nebo právnické osoby nesmí vstupovat do věcí mezi členskými státy, mezi institucemi Unie a mezi členskými státy a institucemi Unie.

Aniž by tím byl dotčen druhý odstavec, nečlenské státy, které jsou stranou Dohody o evropském hospodářském prostoru a také Kontrolní úřad ESVO uvedený v citované dohodě, mohou vstupovat do věcí před Soudním dvorem v případech dotýkajících se jedné z oblastí použití této dohody.

Žádost o vstoupení do věci musí být omezena na podporu formy usnesení, jíž se jeden z účastníků řízení domáhá.

ČLÁNEK 41

Kontumační rozsudek

Nepodá-li žalovaný účastník řízení poté, kdy byl řádně předvolán, žalobní odpověď, bude proti takovému účastníku řízení vynesena kontumační rozsudek. Proti rozsudku lze vznášet námitku během jednoho měsíce od jeho oznámení. Námitka nemá odkladný účinek na nucený výkon kontumačního rozsudku, pokud Soudní dvůr nerozhodne jinak.

ČLÁNEK 42

Členské státy, instituce, orgány, úřady a agentury Unie a jakékoli další fyzické nebo právnické osoby mohou, ve věcech a za podmínkách stanovených Jednacím řádem, být třetím účastníkem řízení napadajícím rozsudek vyneseny aniž by byly vyslechnuty v případech, kdy se rozsudek dotýká jejich práv.

ČLÁNEK 43

Pokud jsou o smyslu nebo rozsahu rozsudku pochyby, Soudní dvůr na

Přezkoumání rozsudku na základě nových rozhodných skutečností

Ne po uplynutí 10 let

Tribunál

žádost jakéhokoli účastníka řízení nebo jakékoli instituce Unie, který/rá prokáže na rozsudku zájem, podá jeho výklad.

ČLÁNEK 44

Žádost o přezkoumání rozsudku může být Soudnímu dvoru podána pouze na základě odhalení skutečnosti, která má povahu rozhodujícího faktoru, a která v době vydání rozsudku nebyla známa Soudnímu dvoru a účastníku řízení domáhajícímu se přezkoumání.

Toto přezkoumání je otevřeno rozhodnutím Soudního dvora výslovně uznávajícím existenci nové skutečnosti a její význam pro otevření věci k přezkoumání a o přípustnosti žádosti na tomto základě.

Po uplynutí desíti let od data vynesení rozsudku nelze podávat žádost o přezkoumání.

ČLÁNEK 45

Doba odkladu založená na uvážení vzdálenosti musí být stanovena jednacím řádem.

V důsledku uplynutí časového limitu nesmí být dotčeno žádné právo, jestliže dotčený účastník řízení prokáže existenci nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci.

ČLÁNEK 46

Řízení proti Unii ve věcech vznikajících v důsledku mimosmluvní odpovědnosti budou vyloučena po uplynutí pěti let od události, jíž se věc týká. Doba promlčení se přerušuje, jestliže je zahájeno řízení u Soudního dvora nebo jestliže ho před takovým řízením navrhl poškozený účastník řízení příslušné instituci Unie. V takovém případě musí být řízení zahájeno během období dvou měsíců stanoveného v článku III-365 Ústavy. Použije čl. III-367 odst. 2 Ústavy.

Tento článek se použije na řízení proti Evropské centrální bance ohledně mimosmluvní odpovědnosti.

HLAVA IV

TRIBUNÁL

ČLÁNEK 47

Čl. 9 odst. 1, články 14 a 15, čl. 17 odst. 1, 2, 4 a 5 a článek 18 se použijí na Tribunál a jeho členy.

Články 10, 11 a 14 se použijí na vedoucího soudní kanceláře Tribunálu s nezbytnými změnami (*mutatis mutandis*).

	ČLÁNEK 48
25 soudců	Tribunál se skládá z dvaceti pěti soudců.
	ČLÁNEK 49
Odůvodněné námitky generálního advokáta	Členové Tribunálu soudu mohou být žádáni o vykonávání úkolů generálního advokáta. Povinností <u>generálního advokáta</u>, jednajícího zcela nestranně a nezávisle, je vznášet na veřejných zasedáních námitky k určitým věcem předkládaných Soudnímu dvoru s cílem pomoci Soudnímu dvoru při výkonu jeho úkolů. Kritéria výběru těchto věcí a postupy jmenování generálních advokátů musí být stanoveny <u>jednácím řádem</u> Soudního dvora. Členové požádání o výkon úkolu <u>generálního advokáta</u> v určité věci se <u>nesmí podílet na souzení</u> dotyčné věci.
	ČLÁNEK 50
Senáty tří nebo pěti soudců	Tribunál zasedá v <u>senátech ze tří nebo pěti soudců</u> . Ti si ze svého středu <u>zvolí předsedy</u> . Předsedové senátů z pěti soudců jsou zvoleni na tři roky. Mohou být jednou zvoleni znovu.
Složení senátů: plénium jediný soudce	Složení senátů a přidělování jim věcí je upraveno <u>jednácím řádem</u> . V <u>jistých věcech</u> upravených jednácím řádem zasedá všeobecný soud jako <u>plénium</u> , nebo jako <u>jediný soudce</u> .
velký senát	V případech a za podmínek stanovených jednácím řádem může tento řád stanovit, že <u>Tribunál může zasedat jako velký senát</u> .
	ČLÁNEK 51
Pravomoc vyhrazena Soudnímu dvoru ve věcech:	Odchylně od pravidla stanoveného v čl. III-358 odst. 1 Ústavy je Soudnímu dvoru vyhrazena příslušnost rozhodování ve věcech žalob uvedených v článcích III-365 a III-367 Ústavy, podaných členskými státy proti:
- proti aktu nebo nečinnosti EP	(a) <u>aktům nebo nečinnosti</u> Evropského Parlamentu nebo Rady, nebo obou těchto institucí jednajících společně, s výjimkou: – evropských <u>rozhodnutí</u> přijatých Radou na základě třetího pododstavce čl. III-168 odst. 2 Ústavy; – <u>aktů Rady</u> přijatých na základě aktů Rady o opatřeních ochrany obchodu ve smyslu článku III-315 Ústavy;

- proti aktům nebo
nečinnosti Komise

- aktů Rady, kterými Rada uplatňuje prováděcí pravomoci v souladu s čl. I-37 odst. 2 Ústavy;

(b) proti aktům nebo nečinnosti Komise na základě čl. III-420 odst. 1 Ústavy.

Soudnímu dvoru je také vyhrazena příslušnost rozhodování ve věcech žalob uvedených v týchž člancích Ústavy, podaných institucemi Unie proti aktům nebo nečinnosti Evropského Parlamentu nebo Rady, nebo obou těchto institucí jednajících společně nebo Komise, nebo žalob podaných institucemi Unie proti aktům nebo nečinnosti Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 52

Předseda Soudního dvora a předseda Tribunálu určí společnou dohodou podmínky, za jakých úředníci a ostatní zaměstnanci Soudního dvora musí poskytovat své služby Tribunálu, aby tím umožnili jeho funkci. Určení úředníci a ostatní zaměstnanci budou odpovědní vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu z moci úředního předsedy Tribunálu.

ČLÁNEK 53

Řízení před Tribunálem se řídí Hlavou III.

Další a podrobnější ustanovení, která mohou být nutná, musí být stanovena jednacím řádem Tribunálu. Tento řád se může odchylovat od čl. 40 odst. 4 a článku 41 s cílem brát v úvahu zvláštní rysy soudních sporů v oblasti duševního vlastnictví.

Nehledě na čl. 20 odst. 4 může generální advokát své odůvodněné námitky podávat písemně.

ČLÁNEK 54

Je-li žádost nebo jiný procesní dokument adresovaný Tribunálu omylem předložen vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora, musí být neprodleně tímto vedoucím předán vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu. Podobně je-li žádost nebo jiný procesní dokument adresovaný Soudnímu dvoru omylem předložen vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu, musí být neprodleně tímto vedoucím předán vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora.

Shledá-li Tribunál, že není příslušný zasedat nebo rozhodovat o žalobě vzhledem k níž je příslušný Soudní dvůr, předá tuto žalobu Soudnímu dvoru. Podobně shledá-li Soudní dvůr, že určitá žaloba spadá pod příslušnost Tribunálu, předá tuto žalobu Tribunálu, na základě čehož Tribunál nesmí odmítnout příslušnost.

Jsou-li Soudní dvůr a Tribunál zpraveny o případech, ve kterých se

navrhovatelé domáhají stejného opravného prostředku, ve kterých jde o stejnou otázku výkladu nebo ve kterých je zpochybněna platnost stejného aktu, může Tribunál, po vyslechnutí účastníků řízení, přerušit řízení do doby, než rozhodne Soudní dvůr, nebo, zakládá-li se žaloba na článku III-365 Ústavy nebo na článku 146 Smlouvy ESAE, může Tribunál odmítnout příslušnost, aby tím umožnil Soudnímu dvoru o těchto žalobách rozhodnout. Za stejných okolností se může Soudní dvůr rozhodnout přerušit svá dotyčná řízení. V takovém případě dotyčné řízení před Tribunálem musí pokračovat.

Napadne-li nějaký členský stát nebo instituce stejný akt, Tribunál odmítne svou příslušnost tak, aby o těchto žádostech mohl rozhodovat Soudní dvůr.

ČLÁNEK 55

Oznámení

Konečná rozhodnutí Tribunálu, rozhodnutí řešící podstatné otázky jen částečně nebo řešící procesní otázky nepříslušnosti nebo nepřípustnosti musí být vedoucím soudní kanceláře Tribunálu oznámeny všem účastníkům řízení a všem členským státům a institucím Unie, i když do dané věci před Tribunálem nevstupovaly.

ČLÁNEK 56

Opravný prostředek

Opravný prostředek může být Soudnímu dvoru podán do dvou měsíců od oznámení dotyčného rozhodnutí, konečného rozhodnutí Tribunálu a rozhodnutí řešícího podstatné otázky jen částečně nebo řešícího procesní otázky nepříslušnosti nebo nepřípustnosti.

Opravný prostředek může podat jakýkoli účastník řízení, který byl částečně nebo zcela neúspěšný ve svých podáních. Avšak do věci smí vstupovat podáním opravného prostředku, kromě členských států a institucí Unie, pouze ti, kdož jsou rozhodnutím Tribunálu přímo dotčeni.

S výjimkou věcí týkajících se sporů mezi Uní a jejími pracovníky mohou opravný prostředek podat i členské státy a instituce Unie, které v dané věci před Tribunálem nevystupovaly. Tyto členské státy a instituce Unie mají stejné postavení jako členské státy a instituce, které vstoupily do dané věci v první instanci.

ČLÁNEK 57

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru

Jakákoli osoba, jejíž žádost o vstoupení do věci byla Tribunálem zamítnuta, může Soudnímu dvoru podat opravný prostředek do dvou týdnů od oznámení rozhodnutí zamítající dotyčnou žádost.

Účastníci řízení mohou Soudnímu dvoru podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí Tribunálu učiněnému na základě čl. III-379 odst. 1 nebo 2 a čl. III-401 odst. 4 Ústavy, nebo článku 157 nebo čl. 164 odst. 4 Smlouvy ESAE, do dvou měsíců od oznámení dotyčného rozhodnutí.

Opravný prostředek uvedený v prvních dvou odstavcích bude projednán a rozhodnut postupem uvedeným v článku 39.

ČLÁNEK 58

Opravný prostředek je omezen na právní otázky

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru musí být omezen na právní otázky. Musí být založen na nepříslušnosti Tribunálu, na porušení procesních náležitostí Tribunálem, které nepříznivě ovlivnilo zájmy navrhovatele opravného prostředku, nebo na porušení práva Unie Tribunálem.

Opravný prostředek nelze podat pouze proti výši nákladů nebo proti rozhodnutí o straně, jíž bylo předepsáno jejich zaplacení.

ČLÁNEK 59

Opravný prostředek má písemnou a ústní část

Je-li podán proti rozhodnutí Tribunálu opravný prostředek, postup před Soudním dvorem má písemnou a ústní část. V souladu s podmínkami stanovenými Jednacím řádem může Soudní dvůr, vyslechnuvší generálního advokáta a účastníky řízení, od dalšího ústního řízení upustit.

ČLÁNEK 60

Opravný prostředek nemá odkladný účinek

Aniž by byl dotčen čl. III-379 odst. 1 a 2 Ústavy a článek 157 Smlouvy ESAE, nemá opravný prostředek odkladný účinek.

Odchylně od článku III-380 Ústavy, rozhodnutí Tribunálu prohlašující určitý evropský zákon nebo evropské nařízení, závazné v celé úplnosti a přímo použitelné ve všech členských státech, za neplatné od počátku, nabude účinnosti pouze v den, kdy vyprší období uvedené v prvním odstavci článku 56 tohoto Statutu, nebo, byl-li podán během tohoto období opravný prostředek, v den zamítnutí opravného prostředku, aniž by tím však bylo dotčeno právo účastníka řízení žádat Soudní dvůr, na základě čl. III-379 odst. 1 a 2 Ústavy a článku 157 Smlouvy ESAE, o odklad účinků dotyčného evropského práva nebo evropského nařízení, které bylo prohlášeno za neplatné od počátku, nebo o předepsání jakýchkoli jiných předběžných opatření.

ČLÁNEK 61

Je-li opravný prostředek opodstatněn, Soudní dvůr zruší dotyčné rozhodnutí Tribunálu. Umožní-li to stav řízení, může Soudní dvůr sám vynést v dané věci konečný rozsudek, nebo věc vrátit zpět k rozhodnutí Tribunálu.

Je-li věc vrácena zpět k rozhodnutí Tribunálu, bude Tribunál vázán rozhodnutím Soudního dvora o právních otázkách.

Je-li opravný prostředek, podaný členským státem nebo institucí Unie který/rá do věci před Tribunálem nevstoupil/la, opodstatněn, Soudní dvůr může, pokládá-li to za nutné, uvést, které účinky zrušeného rozhodnutí

Je-li dotčena jednota nebo soulad práva Unie, může opravný prostředek podat první generální advokát

Tribunálu musí být pro účastníky sporu pokládány za konečné.

ČLÁNEK 62

Ve věcech stanovených v čl. III-358 odst. 2 a 3 Ústavy, má-li první generální advokát za to, že vážně hrozí dotčení jednoty nebo souladu práva Unie, může navrhnout, aby Soudní dvůr přezkoumal rozhodnutí Tribunálu.

Tento návrh musí být učiněn do jednoho měsíce od doručení rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr rozhodne do jednoho měsíce od obdržení návrhu prvního generálního advokáta, zda dotýčné rozhodnutí bude či nebude přezkoumáno.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 63

Jednací řád Soudního dvora a Tribunálu musí obsahovat všechna ustanovení nutná pro používání tohoto Statutu a, je-li třeba, i ustanovení doplňující tento Statut.

ČLÁNEK 64

Rada rozhoduje jednohlasně o jazykových pravidlech použitelných u Soudního dvora.

Pravidla upravující používání jazyků použitelná u Soudního dvora Evropské unie budou stanovena evropským nařízením Rady, jednajícím jednomyslně. Toto nařízení bude přijato buď na žádost Soudního dvora a po poradě s Komisí a s Evropským parlamentem, nebo na návrh Komise a po poradě se Soudním dvorem a Evropským parlamentem.

Do doby přijetí těchto pravidel se použijí ustanovení jednacího řádu Tribunálu upravující používání jazyků. Odchylně od článků III-355 a III-356 Ústavy smí být tato ustanovení změněna nebo zrušena pouze s jednomyslným souhlasem Rady.

ČLÁNEK 65

1. Odchylně od článku IV-437 Ústavy, jakékoli změny Protokolu o statutu Soudního dvora, přiloženého ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě zakládající Evropské společenství a ke Smlouvě ESAE, které jsou přijaty v době mezi podpisem a nabytím účinnosti Smlouvy o Ústavě pro Evropu, zůstávají platné.

2. S cílem zahrnout je do závazných ustanovení tohoto statutu budou změny uvedené v prvním odstavci úředně kodifikovány evropským zákonem Rady, přijatým na žádost Soudního dvora. Tento článek bude zrušen, jakmile tento kodifikační evropský zákon nabude účinnosti.

*Evropská centrální
banka*

4. PROTOKOL
O STATUTU EVROPSKÉHO SYSTÉMU
CENTRÁLNÍCH BANK
A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, v souladu s článkem I-30 a čl. III-187 odst. 2 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

KAPITOLA I

EVROPSKÝ SYSTÉM CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 1

Evropský systém centrálních bank

*ESCB = ECB + národní
centrální banky*

1. V souladu s čl. I-30 odst.1 Ústavy, Evropská centrální banka a národní centrální banky tvoří Evropský systém centrálních bank. Evropská centrální banka a národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, tvoří Eurosystem.

2. Evropský systém centrálních bank (ESCB) a Evropská centrální banka (ECB) se zřizují podle článku 8 této smlouvy; plní své úkoly a vyvíjejí svou činnost v souladu s ustanoveními Ústavy a tohoto statutu.

KAPITOLA II

CÍLE A ÚKOLY EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 2

Cíle

*Cíl:
udržovat cenovou stabilitu*

V souladu s čl. I-30 odst. 2 a III-185 odst. 1 Ústavy musí být hlavním cílem Evropského systému centrálních bank udržování cenové stability. Aniž by tento cíl byl dotčen, musí Evropský systém centrálních bank podporovat obecné hospodářské politiky Unie s cílem přispět k dosažení cílů uvedených v článku I-3 Ústavy. Evropský systém centrálních bank jedná v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, působící ve prospěch efektivní alokace zdrojů, a ve shodě se zásadami stanovenými v článku III-177 Ústavy.

ČLÁNEK 3

Úkoly

Základní úkoly:

- *měnová politika*

- *směnné kursy*

- *devizové rezervy*

- *pečuje o platební systém*

1. V souladu s čl. III-185 odst. 2 Ústavy plní Evropský systém centrálních bank tyto základní úkoly:

(a) vymezuje a provádí měnovou politiku Společenství;

(b) provádí devizové operace v souladu s článkem III-326 Ústavy;

(c) drží a spravuje oficiální devizové rezervy členských států;

(d) podporuje hladké fungování platebních systémů.

2. V souladu s čl. III-185 odst. 3 Ústavy se odst. 1 písm. c) tohoto článku nevztahuje na držbu a správu provozních devizových zůstatků vládami členských států.

3. V souladu s čl. III-185 odst. 5 Ústavy přispívá Evropský systém centrálních bank k hladkému provádění politik, které provádějí příslušné orgány, v oblasti obezřetného dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.

ČLÁNEK 4

Poradní funkce

S centrální bankou je třeba konzultovat věci, které spadají do její působnosti

V souladu s čl. III-185 odst. 4 Ústavy musí být Evropská centrální banka konzultována:

(a) ke všem návrhům aktů Unie v oblasti její působnosti;

(b) vnitrostátními orgány ke všem návrhům právních předpisů v oblasti její působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41;

ECB může předkládat stanoviska

Evropská centrální banka může předkládat stanoviska orgánům, institucím, úřadům nebo jiným subjektům Unie nebo vnitrostátním orgánům v záležitostech spadajících do oblasti její působnosti.

ČLÁNEK 5

Sběr statistických údajů

Sběr statistických údajů

1. S cílem plnit úkoly, kterými je pověřen Evropský systém centrálních bank, sbírá Evropská centrální banka ve spolupráci s národními centrálními bankami nezbytné statistické údaje buď od příslušných vnitrostátních orgánů, nebo přímo od hospodářských subjektů. Za tím

účelem spolupracuje s orgány nebo subjekty Unie, s příslušnými orgány členských států nebo třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.

2. Národní centrální banky v rámci svých možností provádějí úkoly uvedené v odstavci 1.

3. Evropská centrální banka musí přispívat, je-li to nutné, ke sjednocení pravidel a postupů, kterými se řídí sběr, kompilování a šíření statistických údajů v oblastech její působnosti.

4. Rada v souladu s postupem stanoveným v článku 41 určí fyzické a právnické osoby podléhající zpravodajské povinnosti, vymezí režim utajení a stanoví vhodná ustanovení pro vynucení.

ČLÁNEK 6

Mezinárodní spolupráce

1. V oblasti mezinárodní spolupráce týkající se úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank rozhoduje Evropská centrální banka o způsobu zastoupení Evropského systému centrálních bank.

2. Evropská centrální banka a s jejím souhlasem rovněž národní centrální banky se mohou podílet na činnosti mezinárodních měnových institucí.

3. Odstavce 1 a 2 se nedotýkají článku III-196 Ústavy.

KAPITOLA III

ORGANIZACE EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 7

Nezávislost

V souladu s článkem III-188 Ústavy, při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim Ústavou a tímto statutem nesmějí Evropská centrální banka, žádná národní centrální banka ani žádný člen jejich rozhodovacích orgánů vyžadovat ani přijímat pokyny od orgánů, institucí či jiných subjektů Unie, od žádné vlády členského státu ani od jakéhokoli jiného subjektu. Orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie a vlády členských států se zavazují zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy rozhodovacích orgánů Evropské centrální banky či národních centrálních bank při plnění jejich úkolů.

ČLÁNEK 8

Obecná zásada

Evropský systém centrálních bank se musí řídit rozhodovacími orgány

O mezinárodním zastoupení ESCB rozhodne ECB

Naprostá nezávislost

Rozhodování

Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 9

Evropská centrální banka

Právní subjektivita

1. Evropská centrální banka, která, v souladu s čl. I-30 odst. 3 Ústavy má právní subjektivitu, musí mít ve všech členských státech nejširší působnost k právním úkonům přiznávanou podle vnitrostátního práva právníkům osobám; Evropská centrální banka může zejména nabývat a disponovat movitým majetkem a nemovitostmi a může být účastníkem soudních řízení.

2. Evropská centrální banka musí zajistit, aby úkoly svěřené Evropskému systému centrálních bank podle čl. III-185 odst. 2, 3 a 5 Ústavy byly plněny buď její vlastní činností podle tohoto statutu nebo prostřednictvím národních centrálních bank podle čl. 12 odst. 1 a článku 14.

3. V souladu s čl. III-187 odst. 1 Ústavy, jsou rozhodovacími orgány Evropské centrální banky Rada guvernérů a Výkonná rada.

ČLÁNEK 10

Rada guvernérů

*Rada guvernérů =
členové Výkonné rady +
guvernéři národních
centrálních bank*

1. V souladu s čl. III-382 odst. 1 Ústavy, Rada guvernérů Evropské centrální banky se skládá z členů Výkonné rady Evropské centrální banky a z guvernérů národních centrálních bank členských států, na které se nevztahuje výjimka podle článku III-197 Ústavy.

Obměna práv hlasovat

2. Každý člen Rady guvernérů má jeden hlas. Od data, kdy počet členů Rady guvernérů přesáhne 21, má každý člen Výkonné rady jeden hlas a počet guvernérů s hlasovacím právem je 15. Těchto 15 hlasovacích práv se rozdělí a obměňuje takto:

*Různé váhy podle HDP a
finančního podílu*

- (a) od data, v němž počet guvernérů překročí 15, a dokud nedosáhne počtu 22, musí být guvernéři rozděleni do dvou skupin podle pořadí velikosti podílu jejich národních centrálních bank na souhrnném hrubém domácím produktu jejich členského státu v tržních cenách a na celkové souhrnné rozvaze měnových finančních institucí těch členských států, jejichž měnou je euro. Těmto dvěma podílům, na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách a na celkové souhrnné rozvaze měnových finančních institucí, musí být přiřazeny váhy 5/6 a 1/6 v daném pořadí. První skupina se musí skládat z pěti guvernérů a druhá skupina ze zbývajících guvernérů. Frekvence hlasovacích práv guvernérů přidělených do první skupiny nesmí být nižší než frekvence hlasovacích práv guvernérů druhé skupiny. S výhradou platnosti podmínky vyjádřené v předchozí větě musí být přiděleny první skupině čtyři hlasovací práva a druhé skupině jedenáct

Stejná doba držení
hlasovacího práva v každé
skupině

hlasovacích práv;

- (b) od data, v němž počet guvernérů dosáhne 22, musí být guvernéri rozděleni do tří skupin podle pořadí sestaveného na základě kritérií uvedených v pododstavci a). První skupina se musí skládat z pěti guvernérů a musí jí být přiděleny čtyři hlasovací práva. Druhá skupina se musí skládat z poloviny celkového počtu guvernérů (se zaokrouhlením zlomku na nejbližší vyšší číslo) a musí jí být přiděleno osm hlasovacích práv. Třetí skupina se skládá ze zbývajících guvernérů a musí jí být přiděleny tři hlasovací práva;
- (c) uvnitř každé ze skupin musí mít jednotliví guvernéri hlasovací právo po stejnou dobu;
- (d) pro výpočet podílů na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách se použije čl. 29 odst. 2. Celková souhrnná rozvaha měnových finančních institucí musí být vypočtena v souladu se statistickým rámcem používaným v Unii v době výpočtu;
- (e) v souladu se zásadami stanovenými v tomto pododstavci musí být tyto skupiny guvernérů přizpůsobeny co do velikosti nebo složení, kdykoli je souhrnný hrubý domácí produkt upraven v souladu s čl. 29 odst. 3, nebo zvýší-li se počet guvernérů;
- (f) Rada guvernérů, jednající dvoutřetinovou většinou všech svých členů s hlasovacím právem i bez něj, musí přijmout všechna opatření nutná pro uskutečnění zásad stanovených v tomto pododstavci a může rozhodnout o odkladu systému obměny do data, v němž počet guvernérů překročí 18.

Právo hlasovat musí být provedeno osobně. Odchylně od tohoto pravidla může jednací řád uvedený v čl. 12 odst. 3 stanovit, že členové Rady guvernérů mohou hlasovat prostřednictvím telekonference. Tento řád musí rovněž stanovit, že člen Rady guvernérů, který se delší dobu nemůže účastnit zasedání Rady guvernérů, může jmenovat svého náhradníka jako člena Rady guvernérů.

Prvním a druhým pododstavcem nejsou dotčena hlasovací práva všech členů Rady guvernérů, s hlasovacím právem i bez něj, podle odstavce 3 a čl. 40 odst. 2 a 3. Nestanoví-li tento statut jinak, rozhoduje Rada guvernérů prostou většinou členů s hlasovacím právem. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas prezidenta.

Kvórum 2/3

K tomu, aby Rada guvernérů mohla hlasovat, musí být dosaženo kvórum dvou třetin členů s hlasovacím právem. Není-li kvórum dosaženo, může prezident svolat mimořádné zasedání, na kterém mohou být přijímána rozhodnutí bez ohledu na kvórum.

Zvláštní vážení podílem
na upsaném kapitálu

3. Pro jakákoli rozhodnutí přijímaná na základě článků 28, 29, 30, 32, 33 a 49 musí být hlasy Rady guvernérů váženy podílem národních centrálních

<i>Polovina podílníků představující 2/3 upsaného kapitálu</i>	<u>bank na upsaném kapitálu Evropské centrální banky</u> . Váha hlasů členů Výkonné rady je nulová. Rozhodnutí požadující <u>kvalifikovanou většinu</u> musí být přijata, jestliže hlasy „pro“ představují <u>nejméně dvě třetiny upsaného kapitálu</u> Evropské centrální banky a <u>nejméně polovinu podílníků</u> . Nemůže-li být určitý guvernér přítomen, může jmenovat náhradníka, který odevzdá jeho vážený hlas.
<i>Důvěrné zápisy z jednání</i>	4. Zápisy z jednání na zasedáních musí být <u>důvěrné</u> . Rada guvernérů se může rozhodnout zveřejnit výsledek svých porad.
<i>Nejméně 10 zasedání ročně</i>	5. Rada guvernérů musí zasedat nejméně <u>desetkrát ročně</u> .
ČLÁNEK 11	
Výkonná rada	
<i>Výkonná rada s 6 členy</i>	1. V souladu s prvním pododstavcem čl. III-382 odst. 2 Ústavy se <u>Výkonná rada</u> skládá z <u>prezidenta</u> , <u>viceprezidenta</u> a čtyř dalších členů. Tito členové své povinnosti plní <u>na plný úvazek</u> . Žádný člen nesmí zastávat jiné zaměstnání, placené či neplacené, pokud mu není udělena mimořádná výjimka Radou guvernérů.
<i>Jmenování kvalifikovanou většinou Evropské rady</i>	2. V souladu s čl. III-382 odst. 2 Ústavy jsou prezident, viceprezident a další členové Výkonné rady <u>jmenování Evropskou radou, jednající kvalifikovanou většinou</u> , a to z uznávaných osobností s profesní zkušeností v měnových nebo bankovních záležitostech, na doporučení Rady a po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou guvernérů.
<i>Na 8 let</i>	Jejich funkční období je <u>osmileté</u> a nesmí být jmenování opakovaně. Členy Výkonné rady mohou být pouze státní příslušníci členských států.
<i>Plat</i>	3. Podmínky zaměstnání členů Výkonné rady, zejména jejich <u>platy</u> , <u>důchody</u> a jiné výhody sociálního zabezpečení, musí být uvedeny ve smlouvách s Evropskou centrální bankou a musí být stanoveny <u>Radou guvernérů na návrh výboru</u> složeného ze <u>tří členů</u> jmenovaných Radou guvernérů a ze tří členů jmenovaných Radou. Členové Výkonné rady nesmí mít právo hlasovat ve věcech uvedených v tomto odstavci.
<i>Soudní dvůr může odvolat člena Výkonné rady</i>	4. Nesplňuje-li již určitý člen Výkonné rady požadované podmínky pro plnění svých povinností nebo dopustil-li se <u>závažného provinění</u> , <u>může ho Soudní dvůr</u> na návrh Rady guvernérů nebo Výkonné rady povinně <u>odvolat</u> .
<i>Prostá většina</i>	5. Každý člen Výkonné rady osobně přítomný musí mít <u>hlasovací právo</u> a musí mít <u>jeden hlas</u> . Není-li stanoveno jinak, Výkonná rada jedná <u>prostou většinou</u> daných hlasů. Je-li hlasování nerozhodné, <u>rozhoduje hlas prezidenta</u> . Hlasovací pravidla musí být uvedena v jednacím řádu uvedeném v čl. 12 odst. 3.

6. Výkonná rada musí odpovídat za běžný chod Evropské centrální banky.

7. Jakékoli neobsazené místo Výkonné rady musí být obsazeno jmenováním nového člena v souladu s odstavcem 2.

ČLÁNEK 12

Povinnosti rozhodovacích orgánů

Rada guvernérů přijímá směrnice

1. Rada guvernérů přijímá směrnice a rozhodnutí nutná k zajištění plnění úkolů, jimiž byl Ústavou a tímto Statutem pověřen Evropský systém centrálních bank. Rada guvernérů formuluje měnovou politiku Unie včetně, je-li to vhodné, rozhodnutí o předběžných měnových cílech, klíčových úrokových sazbách a vytváření měnových rezerv v Evropském systému centrálních bank, a vypracuje směrnice nutné k jejich provádění.

Výkonná rada provádí měnovou politiku

Výkonná rada musí provádět měnovou politiku v souladu se směrnicemi a rozhodnutími Rady guvernérů. Přitom Výkonná rada vydává nezbytné pokyny národním centrálním bankám. Navíc se Rada guvernérů může rozhodnout delegovat Výkonné radě určité pravomoci.

Delegování pravomocí

V míře pokládané za možnou a přiměřenou a aniž je dotčen tento článek se Evropská centrální banka obrací na národní centrální banky se žádostmi o provedení operací, které patří k úkolům Evropského systému centrálních bank.

*Příprava zasedání Rady guvernérů
Jednací řád*

2. Výkonná rada odpovídá za přípravu zasedání Rady guvernérů.

3. Rada guvernérů přijme jednací řád upravující vnitřní organizaci Evropské centrální banky a jejích rozhodovacích orgánů.

Poradní funkce

4. Rada guvernérů musí vykonávat poradní funkce uvedené v článku 4.

5. Rada guvernérů přijímá rozhodnutí uvedená v článku 6.

ČLÁNEK 13

Prezident

Prezident ECB předsedá jak Radě guvernérů, tak Výkonné radě a zastupuje ECB v zahraničí

1. Prezident nebo, v jeho nepřítomnosti, viceprezident Evropské centrální banky předsedá Radě guvernérů a Výkonné radě Evropské centrální banky.

2. Aniž je dotčen článek 38, navenek zastupuje Evropskou centrální banku prezident nebo osoba jím určená.

ČLÁNEK 14

Národní centrální banky

1. V souladu s článkem III-189 Ústavy zajistí každý členský stát, aby jeho vnitrostátní právní předpisy, včetně statutu národní centrální banky, byly slučitelné s Ústavou a s tímto statutem.

2. Statuty národních centrálních bank musí stanovit zejména, že funkční období guvernéra národní centrální banky trvá nejméně pět let.

Guvernér může být z funkce odvolán pouze tehdy, přestane-li splňovat podmínky požadované k jejímu výkonu nebo se dopustí vážného pochybení. V případě odvolání guvernéra z funkce může dotyčný guvernér národní centrální banky nebo Rada guvernéřů podat žalobu k Soudnímu dvoru, a to z důvodu porušení této Ústavy nebo některé právní normy vydané k jejímu provedení. Tyto žaloby je nutné podat do dvou měsíců ode dne vyhlášení či oznámení žalobci nebo v případě, že se tak nestalo, do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce o rozhodnutí dozvěděl.

3. Národní centrální banky jsou nedílnou součástí Evropského systému centrálních bank a jednají v souladu se směnicemi a pokyny Evropské centrální banky. Rada guvernéřů musí přijmout nezbytná opatření k zajištění dodržování směrnic a pokynů Evropské centrální banky a musí si k tomu vyžádat veškeré nutné informace.

*Národní centrální banky
mohou vykonávat i jiné
úkoly, dokud neprotestují
2/3 členů Rady guvernéřů*

4. Národní centrální banky mohou vykonávat funkce i jiné než jsou ty, jež jsou uvedeny v tomto statutu, pokud Rada guvernéřů dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů nerozhodne, že tyto funkce jsou v rozporu s cíli a úkoly Evropského systému centrálních bank. Tyto funkce jsou vykonávány na vlastní odpovědnost a na vlastní účet národních centrálních bank a nejsou pokládány za součást funkcí Evropského systému centrálních bank.

ČLÁNEK 15

Povinnost podávat zprávy

1. Evropská centrální banka sestavuje a zveřejňuje zprávy o činnosti Evropského systému centrálních bank alespoň jednou za čtvrt roku.

2. Každý týden je zveřejňován konsolidovaný finanční výkaz Evropského systému centrálních bank.

3. V souladu s čl. III-383 odst. 3 Ústavy, Evropská centrální banka předkládá výroční zprávu o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice za uplynulý a běžný rok Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Komisi.

4. Zprávy a výkazy uvedené v tomto článku se poskytují zainteresovaným stranám bezplatně.

**Pouze Rada guvernérů
má právo vydávat
bankovky euro**

ČLÁNEK 16

Bankovky

V souladu s čl. III-186 odst. 1 Ústavy, má Rada guvernérů výhradní právo povolovat vydávání bankovek euro v Unii. Tyto bankovky mohou vydávat Evropská centrální banka a národní centrální banky. Bankovky vydávané Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami jsou jedinými bankovkami, které mají v Unii statut zákonného platidla.

Evropská centrální banka musí respektovat, je-li to možné, stávající zvyklosti ve vydávání a v grafické úpravě bankovek.

KAPITOLA IV

MĚNOVÉ FUNKCE A OPERACE EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 17

Účty u Evropské centrální banky a u národních centrálních bank

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou pro provádění svých operací otevřít účty úvěrovým institucím, veřejnoprávním subjektům a jiným účastníkům trhu a jako zajištění přijímat aktiva včetně zaknihovaných cenných papírů.

ČLÁNEK 18

Operace na volném trhu a úvěrové operace

1. Pro dosažení cílů Evropského systému centrálních bank a uskutečnění jeho úkolů mohou Evropská centrální banka a národní centrální banky:

- (a) obchodovat na finančních trzích s pohledávkami a obchodovatelnými cennými papíry znějícími v euro nebo v jiné měně nebo pomocí drahých kovů, formou promptních nebo termínovaných nákupů a prodejů, formou dohod o zpětném odkupu nebo formou výpůjček či půjček; nebo
- (b) provádět úvěrové operace s úvěrovými institucemi a s ostatními účastníky trhu s tím, že úvěry jsou dostatečně zajištěny.

2. Evropská centrální banka stanoví obecné zásady operací na volném trhu a úvěrových operací prováděných Evropskou centrální bankou nebo národními centrálními bankami, včetně zásad pro vyhlášení podmínek, za nichž jsou národní centrální banky připraveny takové transakce provádět.

ČLÁNEK 19

Minimální rezervy

*Minimální rezervy
stanovené ECB*

*Úroky z prodlení
Jiné sankce*

1. S výhradou článku 2 může Evropská centrální banka požadovat na úvěrových institucích usazených v členských státech, aby v souladu s cíli měnové politiky udržovaly na účtech u Evropské centrální banky a u národních centrálních bank minimální rezervy. Rada guvernérů může vydat nařízení týkající se výpočtu a určování požadované výše minimálních rezerv. V případech jejich nedodržení je Evropská centrální banka oprávněna vybírat úroky z prodlení a ukládat jiné sankce s rovnocenným účinkem.

2. Za účelem použití tohoto článku určí Rada postupem podle článku 41 základ pro minimální rezervy a nejvyšší přípustný poměr mezi těmito rezervami a jejich základem a přiměřené sankce pro případy jejich nedodržení.

ČLÁNEK 20

Jiné nástroje měnové kontroly

Rada guvernérů může rozhodnout dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů o použití dalších operativních metod měnové kontroly, které považuje s přihlédnutím k článku 2 za vhodné.

Zakládá-li použití takových metod závazky pro třetí strany, stanoví Rada postupem podle článku 41 rozsah jejich použití.

ČLÁNEK 21

Operace s veřejnoprávními subjekty

*Veškeré přečerpávání
účtů zakázáno*

1. V souladu s článkem III-181 Ústavy je zakázáno přečerpávání účtů nebo jakýchkoli jiných typů úvěrování od Evropské centrální banky nebo od národních centrálních bank ve prospěch orgánů či subjektů Unie, ústředních vlád, regionálních, místních nebo jiných veřejných orgánů, jiných veřejnoprávních subjektů nebo veřejných podniků členských států; Evropské centrální bance nebo národním centrálním bankám je rovněž zakázán přímý nákup dluhových nástrojů od výše uvedených subjektů..

2. Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou působit pro subjekty uvedené v odst. 1 jako fiskální agenti.

3. Tento článek se nevztahuje na úvěrové instituce ve veřejném vlastnictví, kterým národní centrální banky a Evropská centrální banka poskytují peněžní prostředky za stejných podmínek jako úvěrovým institucím v soukromém vlastnictví.

ČLÁNEK 22

Zúčtovací a platební systémy

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou poskytovat zařízení a Evropská centrální banka může vydávat nařízení, aby byly zajištěny účinné a spolehlivé zúčtovací a platební mechanismy v Unii a se třetími zeměmi.

ČLÁNEK 23

Vnější operace

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou:

- (a) navazovat vztahy s centrálními bankami a s finančními institucemi ve třetích zemích a, je-li to vhodné, s mezinárodními organizacemi;
- (b) nabývat a prodávat promptně i termínovaně všechny typy devizových aktiv a drahé kovy; pojem „devizové aktivum“ zahrnuje cenné papíry a všechna další aktiva v měnách kterékoli země nebo ve zúčtovacích jednotkách bez ohledu na formu jejich držení;
- (c) držet a spravovat aktiva uvedená v tomto článku;
- (d) provádět všechny typy bankovních operací ve vztahu k třetím zemím a k mezinárodním organizacím, včetně zápůjčních a výpůjčních operací.

ČLÁNEK 24

Jiné operace

Kromě operací vyplývajících z jejich úkolů mohou Evropská centrální banka a národní centrální banky provádět operace pro potřeby svého provozu nebo svých zaměstnanců.

KAPITOLA V

OBEZŘETNÝ DOHLED

ČLÁNEK 25

Finanční dohled

*Finanční dohled nad
úvěrovými institucemi*

1. Evropská centrální banka může vydávat doporučení a může být konzultována Radou, Komisí a příslušnými orgány členských států ohledně působnosti a používání právně závazných aktů Unie týkajících se

finančního dohledu nad úvěrovými institucemi a stabilitou finančního systému.

2. V souladu s jakýmkoli evropským zákonem přijatým podle čl. III-185 odst. 6 Ústavy může Evropská centrální banka plnit zvláštní úkoly týkající se finančního dohledu nad úvěrovými institucemi a dalšími finančními institucemi s výjimkou pojišťovacích podniků.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 26

Účetní závěrka

1. Finanční rok Evropské centrální banky a národních centrálních bank začíná prvním lednem a končí třicátým prvním prosincem.
2. Roční účetní závěrku Evropské centrální banky sestavuje Výkonná rada v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů. Účetní závěrka musí být schválena Radou guvernérů a poté musí být závěrka zveřejněna.
3. Pro analytické a provozní účely sestavuje Výkonná rada konsolidovanou rozvahu Evropského systému centrálních bank zahrnující aktiva a pasiva národních centrálních bank, která spadají do Evropského systému centrálních bank.
4. Pro používání tohoto článku stanoví Rada guvernérů pravidla nezbytná pro standardizaci účtování a vykazování operací národních centrálních bank.

ČLÁNEK 27

Auditování účetnictví

Auditování účetnictví Evropské centrální banky

1. Účetnictví Evropské centrální banky a národních centrálních bank musí být zkontrolováno nezávislými externími auditory doporučenými Radou guvernérů a schválenými Radou. Auditóři jsou plně oprávněni zkoumat veškeré účetnictví Evropské centrální banky a národních centrálních bank a obdržet veškeré informace o provedených operacích.
2. Článek III-384 Ústavy se vztahuje výlučně na přezkoumání provozní výkonnosti vedení Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 28

Základní kapitál Evropské centrální banky

1. Základní kapitál Evropské centrální banky činí 5 miliard euro. Základní kapitál může být navýšen o obnos stanovený rozhodnutím Rady guvernérů jednající kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 10 odst. 3 v mezích a za podmínek, které stanoví Rada postupem podle článku 41.
2. Národní centrální banky jsou jedinými upisovateli a držiteli základního kapitálu Evropské centrální banky. Základní kapitál je upisován podle klíče stanoveného v souladu s článkem 29.
3. Rada guvernérů určí kvalifikovanou většinou podle čl. 10 odst. 3, v jaké výši a jakým způsobem má být základní kapitál splacen.
4. S výhradou odst. 5 nesmějí být podíly národních centrálních bank na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky převedeny, zastaveny, ani obstaveny či zabaveny.
5. Bude-li klíč uvedený v článku 29 upraven, převedou národní centrální banky mezi sebou příslušné podíly na základním kapitálu tak, aby rozdělení těchto podílů odpovídalo upravenému klíči. Rada guvernérů určí podmínky těchto převodů.

ČLÁNEK 29

Klíč pro upisování základního kapitálu

Podíl členského státu na upsaném základním kapitálu v Evropské centrální bance

50 % z podílu populace

50 % z HDP

1. Klíč pro upisování základního kapitálu Evropské centrální banky, stanovený poprvé v r. 1998, kdy byl zřízen Evropský systém centrálních bank, musí být stanoven tak, že každé národní centrální bance je přidělen vážený podíl, který se podle tohoto klíče rovná součtu:

- 50% podílu velikosti populace příslušného členského státu na celkové populaci Unie v předposledním roce před zřízením,
- 50% podílu příslušného členského státu na hrubém domácím produktu Unie v tržních cenách dle údajů za posledních pět let předcházejících předposlednímu roku před zřízením Evropského systému centrálních bank.

Procenta se zaokrouhlují směrem nahoru na nejbližší násobek 0,0001 (desetitisíciny) procentního bodu.

2. Statistické údaje, které musí být použity pro plnění tohoto článku, poskytuje Komise v souladu s pravidly přijatými Radou postupem podle článku 41.

3. Vážené podíly přidělené národním centrálním bankám budou po založení Evropského systému centrálních bank upravovány každých pět let, přičemž se s nezbytnými změnami použije postup dle odst.1. Upravený klíč platí od prvního dne následujícího roku.

4. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

ČLÁNEK 30

Převod devizových rezerv na ECB

*Aktiva devizových rezerv
Evropské centrální banky*

1. Aniž je dotčen článek 28, musí národní centrální banky poskytovat Evropské centrální bankce aktiva devizových rezerv v jiných měnách než v měnách členských států, v euro, v rezervních pozicích u Mezinárodního měnového fondu a ve zvláštních právech čerpání až do protihodnoty rovnající se 50 miliardám euro. Rada guvernérů rozhodne o podílech, které by měla Evropská centrální banka požadovat. Evropská centrální banka musí mít plné právo držet a spravovat devizové rezervy, které na ni byly převedeny, a využívat je pro účely stanovené v tomto statutu.
2. Příspěvky jednotlivých národních centrálních bank se stanoví v poměru k jejich podílu na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky.
3. Evropská centrální banka připíše ve prospěch každé národní centrální banky pohledávku ve výši jejího příspěvku. Rada guvernérů rozhoduje o denominaci a remuneraci těchto pohledávek.
4. Evropská centrální banka si může podle odst. 2 vyžádat složení dalších devizových rezerv nad limit stanovený v odst. 1 v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41.
5. Evropská centrální banka může držet a spravovat rezervní pozice u Mezinárodního měnového fondu a zvláštní práva čerpání a zajišťovat sdružování těchto rezerv.
6. Rada guvernérů přijme veškerá další opatření nezbytná k používání tohoto článku.

ČLÁNEK 31

Aktiva devizových rezerv národních centrálních bank

1. Národní centrální banky jsou oprávněny provádět operace k plnění svých závazků vůči mezinárodním organizacím v souladu s článkem 23.
2. Všechny ostatní operace s aktivy devizových rezerv zbývajících národním centrálním bankám po převezech provedených podle článku 30 a transakcích členských států s jejich devizovými provozními zůstatky, které překračují limitní částku stanovenou v rámci instrukcí uvedených v odst. 3, podléhají schválení Evropské centrální banky s cílem zajistit soulad s devizovou a měnovou politikou Unie.
3. Rada guvernérů vydá instrukce s cílem usnadnit tyto operace.

ČLÁNEK 32

Přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank

1. Příjmy dosažené národními centrálními bankami při uskutečňování úkolů v rámci měnové politiky Evropského systému centrálních bank (dále jen „měnové příjmy“) jsou na konci každého účetního roku přerozdělovány v souladu s tímto článkem.
 2. Částka měnových příjmů každé národní centrální banky se rovná jejímu ročnímu příjmu z aktiv, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu, a závazků z vkladů úvěrových institucí. Tato aktiva vedou národní centrální banky odděleně v souladu s instrukcemi přijatými Radou guvernérů.
 3. Usoudí-li po zahájení třetí etapy Rada guvernérů, že struktura bilancí národních centrálních bank nedovoluje použití odst. 2, může Rada guvernérů kvalifikovanou většinou rozhodnout, že odchýlně od odst. 2 bude měnový příjem vypočítáván podle jiné metody, a to po dobu nepřesahující pět let.
 4. Výše měnového příjmu každé národní centrální banky se snižuje o částku rovnající se všem úrokům, které tato centrální banka platí ze závazků z vkladů úvěrovým institucím podle článku 19.
- Rada guvernérů může rozhodnout o odškodnění národních centrálních bank za náklady spojené s vydáváním bankovek nebo, za výjimečných okolností, za zvláštní ztráty vzniklé z operací měnové politiky prováděných ve prospěch Evropského systému centrálních bank. Odškodnění bude provedeno ve formě pokládané Radou guvernérů za vhodnou; tyto částky se mohou vzájemně započítat proti měnovým příjmům národních centrálních bank.
5. Úhrnný měnový příjem národních centrálních bank se rozdělí mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu Evropské centrální banky, nerozhodne-li Rada guvernérů podle čl. 33 odst. 2 jinak.
 6. Vzájemné zúčtování a vypořádání zůstatků vzniklých při přerozdělování měnových příjmů provede Evropská centrální banka v souladu s instrukcemi přijatými Radou guvernérů.
 7. Rada guvernérů přijme veškerá další opatření nezbytná k používání tohoto článku.

ČLÁNEK 33

Rozdělování čistých zisků a ztrát Evropské centrální banky

1. Čistý zisk Evropské centrální banky je převáděn v tomto pořadí:
 - (a) částka, již určí Rada guvernérů a jež nesmí překročit 20 % čistého zisku, se převede do všeobecného rezervního fondu až do výše 100 % základního kapitálu;
 - (b) zbývající čistý zisk se rozděluje podílníkům Evropské centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům.
2. Zaznamená-li Evropská centrální banka ztrátu, může být schodek vyrovnán ze všeobecného rezervního fondu Evropské centrální banky, a bude-li to nezbytné, na základě rozhodnutí Rady guvernérů, z měnového příjmu příslušného účetního roku, a to poměrně až do výše částek přidělených národním centrálním bankám podle čl. 32 odst. 5.

KAPITOLA VII

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 34

Právní akty

Právní akty Evropské centrální banky:

Nařízení

Rozhodnutí

*Doporučení
Stanoviska*

Ukládá pokuty nebo pravidelná penále

1. V souladu s článkem III-190 Ústavy, Evropská centrální banka musí přijmout:
 - (a) evropská nařízení v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů vymezených v čl. 3 odst. 1 písm. a), v čl. 19 odst. 1, článku 22 nebo v čl. 25 odst. 2 tohoto statutu a v případech, které musí být stanoveny evropskými nařízeními a rozhodnutími, jež jsou uvedeny v článku 41;
 - (b) evropská rozhodnutí nezbytná pro plnění úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank Ústavou a tímto statutem;
 - (c) doporučení a stanoviska.
2. Evropská centrální banka se může rozhodnout zveřejnit svá evropská rozhodnutí, doporučení a stanoviska.
3. V mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41 statutu je Evropská centrální banka oprávněna ukládat podnikům pokuty nebo pravidelná penále za neplnění povinností vyplývajících z jejích nařízení a rozhodnutí.

ČLÁNEK 35

Soudní kontrola a související záležitosti

Akty Evropské centrální banky mohou být kontrolovány Soudním dvorem EU

1. Jednání nebo opomenutí Evropské centrální banky podléhají přezkoumání nebo výkladu Soudního dvora Evropské unie v případech a za podmínek stanovených Ústavou. Evropská centrální banka je oprávněna podat žalobu v případech a za podmínek stanovených Ústavou.
2. Spory mezi Evropskou centrální bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky či jakoukoli jinou osobou na straně druhé rozhodují příslušné národní soudy, není-li dána příslušná pravomoc Soudnímu dvoru Evropské unie.
3. Evropská centrální banka podléhá úpravě odpovědnosti podle článku III-431 Ústavy. Odpovědnost národních centrálních bank se řídí jejich příslušným vnitrostátním právem.
4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat podle jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě, uzavřené Evropskou centrální bankou nebo jejím jménem, ať veřejnoprávní, nebo soukromoprávní.
5. Rozhodnutí Evropské centrální banky o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie musí být přijato Radou guvernérů.

*Nesplní-li národní centrální banka nějaký závazek, Evropská centrální banka:
- doručí odůvodněné stanovisko
- předloží věc Soudnímu dvoru EU, jestliže národní centrální banka své povinnosti neplní*

6. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc ve sporech týkajících se závazků, které mají podle Ústavy a tohoto statutu plnit národní centrální banky. Usoudí-li Evropská centrální banka, že některá národní centrální banka nesplnila povinnost vyplývající z Ústavy a z tohoto statutu, musí dotyčné národní centrální bance doručit odůvodněné stanovisko o věci poté, kdy jí byla poskytnuta příležitost předložit své připomínky. Nevyhoví-li dotyčná národní centrální banka tomuto stanovisku ve lhůtě stanovené Evropskou centrální bankou, může Evropská centrální banka předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK 36

Zaměstnanci

Zaměstnanci

1. Na návrh Výkonné rady přijme Rada guvernérů pracovní řád pro zaměstnance Evropské centrální banky.
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat jakékoli spory mezi Evropskou centrální bankou a jejími zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených pracovním řádem.

ČLÁNEK 37

Služební tajemství

Služební tajemství

1. Členové řídicích orgánů a zaměstnanci Evropské centrální banky a národních centrálních bank jsou povinni i po skončení svého pracovního poměru zachovávat mlčenlivost o informacích, které jsou předmětem služebního tajemství.

2. Osoby mající přístup k údajům, na něž se vztahují právně závazné předpisy Unie ukládající závazek mlčenlivosti, musí podléhat tomuto závazku.

ČLÁNEK 38

Osoby s podpisovým právem

Vůči třetím stranám Evropskou centrální banku právně zavazují její prezident nebo dva členové Výkonné rady nebo podpisy dvou zaměstnanců Evropské centrální banky, kteří byli k podepisování jménem Evropské centrální banky jejím prezidentem řádně zmocněni.

ČLÁNEK 39

Výsady a imunity

Evropská centrální banka požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných pro plnění svých úkolů za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.

KAPITOLA VIII

ZMĚNY STATUTU A DOPLŇUJÍCÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY

ČLÁNEK 40

Zjednodušený postup přijímání změn

Některé články mohou být změněny evropským zákonem

1. V souladu s čl. III-187 odst. 3 Ústavy, čl. 5 odst. 1, 2 a 3, články 17, 18 a čl. 19 odst. 1, články 22, 23, 24, 26 a čl. 32 odst. 2, 3, 4 a 6, čl. 33 odst. 1 písm. a) a článkem 36 tohoto statutu může být změněn evropským zákonem:

(a) na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou, nebo

(b) na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

2. Čl. 10 odst. 2 může být změněn evropským rozhodnutím Evropské Rady jednající jednomyslně, buď na doporučení Evropské centrální banky a po konzultacích s Evropským parlamentem a Komisí, nebo na doporučení Komise a po konzultacích s Evropským parlamentem Evropskou centrální bankou. Tyto změny nenabudou účinnosti, dokud nebudou schváleny členskými státy v souladu s jejich ústavními požadavky.

3. Doporučení vydané Evropskou centrální bankou podle tohoto článku vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Rady guvernérů.

ČLÁNEK 41

Doplňující právní předpisy

V souladu s čl. III-187 odst. 4 Ústavy, přijme Rada evropská nařízení a rozhodnutí zavádějící opatření uvedené v článku 4, čl. 5 odst. 4, čl. 19 odst. 2, článku 20, čl. 28 odst. 1, čl. 29 odst. 2, čl. 30 odst. 4 a čl. 34 odst. 3 tohoto statutu. Rada tak musí jednat po konzultaci s Evropským parlamentem buď:

- (a) na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou, nebo
- (b) na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

KAPITOLA IX

PŘECHODNÁ A JINÁ USTANOVENÍ O EVROPSKÉM SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

ČLÁNEK 42

Obecná ustanovení

1. Odchylně od čl. III-197 odst. 1 Ústavy nezakládají následující články tohoto statutu žádná práva ani neukládají povinnosti pro dotýčný členský stát: články 3 a 6, čl. 9 odst. 2, čl. 12 odst. 1, čl. 14 odst. 3, články 16, 18, 19, 20, 22 a 23, čl. 26 odst. 2, články 27, 30, 31, 32, 33, 34 a 50.
2. Centrální banky členských států, na které se vztahuje výjimka podle čl. III-197 odst. 1 Ústavy, si zachovávají své pravomoci v oblasti měnové politiky podle příslušného vnitrostátního práva.
3. V souladu s čl. III-197 odst. 2 písm. b) Ústavy se v článku 3, čl. 11 odst. 2 a článku 19 tohoto statutu pojmem „členský stát“ rozumí členský stát, jehož měnou je euro.
4. V člancích 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a 3, čl. 12 odst. 1, člancích 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, čl. 33 odst. 2 a článku 50 tohoto statutu se pojmem „národní centrální banka“ rozumí centrální banka členských států, jejichž měnou je euro.
5. V čl. 10 odst. 3 a čl. 33 odst. 1 se pojmem „podílník“ rozumí rovněž centrální banka členských států, jejichž měnou je euro.
6. V čl. 10 odst. 3 a čl. 30 odst. 2 se pojmem „upsaný kapitál“ rozumí kapitál Evropské centrální banky upsaný národní centrální bankou členských států, jejichž měnou je euro.

Státy, jejichž měnou není euro, si zachovávají pravomoc v oblasti měnové politiky

ČLÁNEK 43

Přechodné úkoly Evropské centrální banky

Evropská centrální banka převezme dřívější úkoly Evropského měnového institutu uvedené v čl. III-199 odst. 2 Ústavy, které v důsledku výjimek vztahujících se na jeden nebo několik členských států musí být ještě plněny po zavedení eura.

Při přípravách na zrušení výjimek uvedených v článku III-198 Ústavy plní Evropská centrální banka poradní funkci.

ČLÁNEK 44

Generální rada Evropské centrální banky

1. Aniž je dotčen čl. III-187 odst. 1 Ústavy, zřizuje se Generální rada jako třetí rozhodovací orgán Evropské centrální banky.
2. Generální rada je složena z prezidenta a viceprezidenta Evropské centrální banky a z guvernérů národních centrálních bank. Zasedání Generální rady se mohou, bez hlasovacího práva, účastnit další členové Výkonné rady.
3. Povinnosti Generální rady jsou v úplnosti taxativně uvedeny v článku 46.

ČLÁNEK 45

Funkce a jednací řád Generální rady

1. Generální radě Evropské centrální banky předsedá prezident, nebo v jeho nepřítomnosti viceprezident Evropské centrální banky.
2. Předseda Rady a člen Komise se mohou bez hlasovacího práva účastnit zasedání Generální rady.
3. Prezident připravuje zasedání Generální rady.
4. Odchylně od čl. 12 odst. 3 přijme Generální rada svůj jednací řád.
5. Sekretariát Generální rady musí být zajištěn Evropskou centrální bankou.

ČLÁNEK 46

Povinnosti Generální rady

1. Generální rada musí:
 - (a) plnit úkoly uvedené v článku 43;
 - (b) přispívat k plnění poradních funkcí uvedených v článku 4 a čl. 25, odst. 1.
2. Generální rada musí přispět k/ke:
 - (a) sběru statistických údajů, jak je uvedeno v článku 5;
 - (b) podávání zpráv o činnosti Evropské centrální banky, jak je uvedeno v článku 15;
 - (c) stanovení pravidel uvedených v čl. 26 odst. 4 nezbytných k používání článku 26;
 - (d) přijímání veškerých dalších opatření uvedených v čl. 29 odst. 4, nezbytných k používání článku 29;
 - (e) přijetí pracovního řádu pro zaměstnance Evropské centrální banky, jak je uvedeno v článku 36.
3. Generální rada se podílí na přípravách nezbytných pro neodvolatelné stanovení směnných kurzů měn členských států, na které se vztahuje výjimka vzhledem k euro, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 3 Ústavy.
4. Generální rada musí být informována o rozhodnutích Rady guvernérů prezidentem Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 47

Přechodná ustanovení o základním kapitálu ECB

Státy, jejichž měnou není euro, mohou platit příspěvky k provozním nákladům

V souladu s článkem 29 je každé národní centrální bance přidělen vážený podíl podle klíče pro upisování základního kapitálu Evropské centrální banky. Odchylně od čl. 28 odst. 3 nesplácení centrální banky členských států, na které se vztahuje výjimka, svůj upsaný základní kapitál, nerozhodne-li Generální rada většinou představující alespoň dvě třetiny upsaného základního kapitálu Evropské centrální banky a alespoň polovinu podílníků, že musí být splacen minimální procentní podíl jako příspěvek na úhradu provozních nákladů Evropské centrální banky.

ČLÁNEK 48

Odložené splácení základního kapitálu, rezervních fondů a rezerv Evropské centrální banky

1. Centrální banka členského státu, na který se přestala vztahovat

výjimka, musí splácet svůj upsaný podíl na základním kapitálu Evropské centrální banky ve stejném rozsahu jako centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, a v souladu s čl. 30 odst. 1 musí převést své devizové rezervy na Evropskou centrální banku. Výše těchto převodů se určuje násobkem hodnoty devizových rezerv, které již byly v souladu s čl. 30 odst.1 převedeny na Evropskou centrální banku, vyjádřené v euro podle platných směnných kurzů, a poměru mezi počtem podílů upsaných dotyčnou národní centrální bankou a počtem podílů již splacených ostatními národními centrálními bankami

2. Kromě platby, jež má být provedena podle odst. 1, musí dotyčná centrální banka příspěvat do rezervních fondů Evropské centrální banky a do rezerv rovnocenných rezervním fondům a na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fondy a rezervy odpovídající zůstatku účtu zisků a ztrát k 31. prosinci roku, který předcházel roku zrušení výjimky. Částka určená k převodu se vypočítá jako násobek výše rezerv, jak byly výše definovány a uvedeny ve schválené bilanci Evropské centrální banky, a poměru mezi počtem podílů upsaných dotyčnou centrální bankou a počtem podílů již splacených ostatními národními centrálními bankami

3. Jakmile se jedna nebo více zemí stanou členskými státy a jejich národní centrální banky se stanou součástí Evropského systému centrálních bank, upsaný základní kapitál Evropské centrální banky a horní hranice částky devizových rezerv, které mohou být převedeny na Evropskou centrální banku, budou automaticky zvýšeny. V rámci rozšířeného klíče pro upisování základního kapitálu se toto zvýšení určí vynásobením dosavadních částek poměrem vážených podílů vstupujících národních centrálních bank k váženým podílům národních centrálních bank, které již jsou členy Evropského systému centrálních bank. Vážený podíl každé národní centrální banky v klíči pro upisování základního kapitálu se vypočte obdobně podle čl. 29 odst. 1 a v souladu s čl. 29 odst. 2. Pro statistické údaje se použijí referenční období totožná s těmi, která byla použita při poslední pětileté úpravě vážených podílů podle čl. 29 odst. 3.

ČLÁNEK 49

Odchýlení od článku 32

1. Rozhodne-li Rada guvernérů po zahájení třetí etapy, že se používáním článku 32 významně změnil poměrný vztah příjmů národních centrálních bank, sníží se částka z příjmu, která má být rozdělena podle článku 32, o jednotný procentní podíl, jenž nesmí překročit 60 % v prvním účetním roce po zahájení třetí etapy a jenž bude v každém následujícím účetním roce snižován alespoň o 12 procentních bodů.

2. Ustanovení odst.1 se použije nejdéle po dobu pěti účetních let od zahájení třetí etapy.

ČLÁNEK 50

Výměna bankovek v měnách členských států

Po neodvolatelném stanovení směnných kurzů v souladu s čl. III-198 odst. 3 Ústavy přijme Rada guvernérů opatření nezbytná k zajištění toho, aby bankovky znějící na měny s neodvolatelně stanovenými směnnými kurzy byly vyměňovány národními centrálními bankami za jejich jmenovité hodnoty.

ČLÁNEK 51

Použitelnost přechodných ustanovení

Články 42 až 47 jsou použitelné po dobu existence členských států, na které se vztahuje výjimka.

*Evropská investiční
banka*

5. PROTOKOL **O STATUTU EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Evropské investiční banky uvedený v článku III-393 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Tímto se zřizuje Evropská investiční banka uvedená v článku III-393 Ústavy (dále jen „banka“); banka plní své úkoly a vykoná svou činnost v souladu s Ústavou a tímto statutem.

ČLÁNEK 2

Úkol banky je definován článkem III-394 Ústavy.

ČLÁNEK 3

V souladu s článkem III-393 Ústavy jsou členy banky členské státy.

ČLÁNEK 4

*Podíly základního
kapitálu:*

1. Základní kapitál banky je 163 653 737 000 euro, upsaný členskými státy v těchto částkách:

Německo	26 649 532 500
Francie	26 649 532 500
Itálie	26 649 532 500
Spojené království	26 649 532 500
Španělsko	15 989 719 500
Belgie	7 387 065 000
Nizozemsko	7 387 065 000
Švédsko	4 900 585 500
Dánsko	3 740 283 000
Rakousko	3 666 973 500
Polsko	3 411 263 500
Finsko	2 106 816 000
Řecko	2 003 725 500
Portugalsko	1 291 287 000
Česká republika	1 258 785 500
Maďarsko	1 190 868 500
Irsko	935 070 000
Slovensko	428 490 500
Slovinsko	397 815 000
Litva	249 617 500

Lucembursko	187 015 500
Kypr	183 382 000
Lotyšsko	152 335 000
Estonsko	117 640 000
Malta	69 804 000

Členské státy odpovídají pouze do výše svého podílu upsaného a dosud nesplaceného základního kapitálu.

2. Přijetím nového člena se zvyšuje upsaný základní kapitál o částku odpovídající vkladu nového člena.

Základní kapitál může být navýšen jednomyslně

3. Rada guvernérů Evropské investiční banky může jednomyslně rozhodnout o navýšení upsaného základního kapitálu.

4. Podíl člena na upsaném základním kapitálu nesmí být postoupen, zastaven nebo obstaven či zabaven.

ČLÁNEK 5

1. Upsaný základní kapitál splatí členské státy do výše 5 % z průměru částek stanovených v čl. 4 odst. 1.

2. V případě zvýšení upsaného základního kapitálu Rada guvernérů Evropské investiční banky jednomyslně stanoví procentní podíl, který musí být zaplacen, a způsob této platby. Platba v hotovosti se provádí výhradně v eurech.

3. Správní rada může požadovat splacení zbývajících částí upsaného základního kapitálu v rozsahu, který může být nutný k tomu, aby banka mohla dostát svým závazkům.

Každý členský stát zaplatí částku úměrnou svému podílu na upisovaném základním kapitálu.

ČLÁNEK 6

Banku spravuje a řídí Rada guvernérů EIB, správní rada a řídící výbor.

ČLÁNEK 7

Rada guvernérů EIB = ministři členských států

1. Rada guvernérů Evropské investiční banky se skládá z ministrů jmenovaných členskými státy.

2. Rada guvernérů Evropské investiční banky vydává obecné směrnice týkající se úvěrové politiky banky v souladu s cíli Unie.

Rada guvernérů Evropské investiční banky zajišťuje provádění těchto směrnic.

3. Rada guvernérů Evropské investiční banky dále:

- (a) rozhoduje o navýšení upsaného základního kapitálu podle čl. 4 odst. 3 a čl. 5 odst. 2;
- (b) rozhoduje o zásadách finančních operací prováděných v rámci úkolů banky pro účely čl. 9 odst. 1;
- (c) vykonává pravomoci uvedené v člancích 9 a 11, pokud jde o jmenování a odvolání členů správní rady a řídicího výboru, a pravomoci podle čl. 11 odst. 1 druhého pododstavce;
- (d) rozhoduje o poskytování finančních prostředků na investiční operace, které mají být zcela nebo částečně prováděny mimo území členských států v souladu s čl. 16 odst. 1;
- (e) schvaluje výroční zprávu vypracovanou správní radou;
- (f) schvaluje roční rozvahu a výkaz zisků a ztrát;
- (g) schvaluje jednací řád banky;
- (h) vykonává ostatní pravomoci tímto statutem jí svěřené.

4. V rámci Ústavy a tohoto statutu může Rada guvernérů Evropské investiční banky přijímat jednomyslně veškerá rozhodnutí týkající se zastavení činnosti banky a její případné likvidace.

ČLÁNEK 8

1. Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá Rada guvernérů Evropské investiční banky rozhodnutí prostou většinou svých členů. Tato většina musí představovat alespoň 50 % upsaného základního kapitálu.

Pro dosažení kvalifikované většiny je třeba 18 hlasů a 68 % upsaného základního kapitálu.

2. Zdrží-li se přítomní nebo zastoupení členové hlasování, není to překážkou přijetí rozhodnutí vyžadujících jednomyslnost.

ČLÁNEK 9

1. Správní rada rozhoduje o poskytování finančních prostředků, zejména ve formě úvěrů a záruk, a o uzavírání půjček; stanoví úrokové míry poskytnutých úvěrů a provize a jiné poplatky. Na základě rozhodnutí přijatého kvalifikovanou většinou může přenést některé své funkce na řídicí výbor. Rozhoduje o podmínkách takového přenesení a dohlíží na jeho výkon.

*Většina členů
představujících 50 %
základního kapitálu*

*Kvalifikovaná většina =
18 hlasů a 68 %
základního kapitálu*

Správní rada

26 členů
16 zástupců

Z každého státu jeden

Správní rada dohlíží na řádný chod banky; zajišťuje, že banka je řízena v souladu s Ústavou a tímto statutem a s obecnými směnicemi vydanými Radou guvernérů Evropské investiční banky.

Na konci účetního roku je správní rada povinna podat Radě guvernérů Evropské investiční banky zprávu a po schválení ji zveřejnit.

2. Správní rada je složena z dvaceti šesti řádných členů a ze šestnácti zastupujících členů.

Řádné členy jmenuje na dobu pěti let Rada guvernérů Evropské investiční banky, přičemž každý členský stát nominuje jednoho řádného člena. Jednoho řádného člena rovněž nominuje Komise.

Zastupující členy jmenuje na dobu pěti let Rada guvernérů Evropské investiční banky takto:

- dva zastupující členy nominované Spolkovou republikou Německo,
- dva zastupující členy nominované Francouzskou republikou,
- dva zastupující členy nominované Italskou republikou,
- dva zastupující členy nominované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Španělského království a Portugalské republiky,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Belgického království, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Dánského království, Řecké republiky a Irska,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného vzájemnou dohodou Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království,
- tři zastupující členy nominované vzájemnou dohodou České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky,
- jednoho zastupujícího člena nominovaného Komisi.

Správní rada kooptuje šest odborníků bez hlasovacího práva: tři z nich jako řádné členy a tři jako zastupující členy.

Řádní i zastupující členové mohou být jmenováni opakovaně.

Jednací řád stanovuje pravidla pro účast na schůzích správní rady a pravidla týkající se zastupujících členů a kooptovaných odborníků.

Předseda, nebo v jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů řídicího výboru, předsedá schůzi správní rady, ale nehlasuje.

Členové správní rady jsou vybíráni z osob, jejichž nezávislost a způsobilost je nepochybná. Zodpovídají se pouze bance.

3. Řádný člen správní rady může být odvolán Radou guvernérů Evropské investiční banky pouze v případě, že již nesplňuje podmínky nutné k výkonu své funkce; Rada guvernérů o tom rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Není-li výroční zpráva schválena, musí správní rada odstoupit.

4. Uvolní-li se místo v důsledku smrti, individuálního nebo kolektivního odstoupení anebo odvolání, bude místo znovu obsazeno v souladu s odstavcem 2. Pokud se nejedná o celkovou obměnu správní rady, obsazují se uvolněná místa na zbytek funkčního období nahrazovaného člena.

5. Rada guvernérů Evropské investiční banky stanovuje odměny členům správní rady. Určuje, jaká činnost je neslučitelná s funkcemi řádného nebo zastupujícího člena.

ČLÁNEK 10

*Správní rada rozhoduje
1/3 hlasů zastupujících 50
% základního kapitálu;*

*kvalifikovaná většina =
18 hlasů a 68 %
základního kapitálu*

1. Každý řádný člen má ve správní radě jeden hlas. Své hlasovací právo může bez omezení delegovat způsobem uvedeným v jednacím řádu banky.

2. Nestanoví-li tento statut jinak, přijímá správní rada rozhodnutí nejméně třetinou svých členů s hlasovacím právem, kteří představují alespoň 50 % upsaného základního kapitálu. Pro dosažení kvalifikované většiny je třeba 18 hlasů a 68 % upsaného základního kapitálu. Jednací řád banky určuje, kolik členů správní rady tvoří kvórum nutné k přijetí rozhodnutí.

ČLÁNEK 11

Řídicí výbor

1. Řídicí výbor se skládá z předsedy a osmi místopředsedů jmenovaných Radou guvernérů Evropské investiční banky na návrh správní rady na dobu šesti let. Mohou být jmenováni opakovaně.

Rada guvernérů může jednomyslným rozhodnutím změnit počet členů řídicího výboru.

2. Rada guvernérů Evropské investiční banky může kvalifikovanou většinou, na návrh správní rady přijatý kvalifikovanou většinou,

rozhodnout o odvolání člena řídícího výboru.

3. Řídící výbor odpovídá za běžný chod banky pod pravomocí předsedy a pod dohledem správní rady.

Připravuje rozhodnutí správní rady, včetně rozhodnutí o uzavírání půjček a poskytování finančních prostředků, zejména ve formě úvěrů a záruk.-
Zajišťuje provedení těchto rozhodnutí.

4. Řídící výbor přijímá většinou hlasů svá stanoviska k návrhům na uzavření půjčky nebo poskytnutí finančních prostředků, zejména ve formě úvěrů a záruk.

5. Rada guvernérů Evropské investiční banky určuje odměnu členů řídícího výboru a stanovuje, jaké činnosti jsou neslučitelné s jejich funkcí.

6. Předseda, nebo, je-li nepřítomen, jeden z místopředsedů, zastupuje banku v soudních i mimosoudních věcech.

7. Zaměstnanci banky jsou podřízeni předsedovi. Předseda je přijímá a propouští. Při výběru zaměstnanců je nutno přihlížet nejen k osobním schopnostem a odborné kvalifikaci, ale i ke spravedlivému zastoupení státních příslušníků členských států. Subjekt příslušný k přijímání předpisů týkajících se zaměstnanců je určen jednacím řádem..

8. Řídící výbor a zaměstnanci banky se zodpovídají pouze bance a své funkce vykonávají zcela nezávisle.

ČLÁNEK 12

1. Rada guvernérů Evropské investiční banky jmenuje způsobilý šestičlenný výbor, který prověřuje, zda činnosti banky odpovídají nejlepší bankovní praxi, a který je odpovědný za auditování jejího účetnictví.

2. Výbor uvedený v odstavci 1 každoročně prověřuje, zda jsou operace a účetnictví banky vedeny řádně. Za tímto účelem ověřuje, zda jsou operace banky prováděny v souladu s požadavky a postupy stanovenými tímto statutem a jednacím řádem.

3. Výbor uvedený v odstavci 1 potvrzuje, že finanční výkazy a jiné finanční informace obsažené v roční účetní závěrce sestavené správní radou poskytují pravdivý a poctivý obraz finanční situace banky, pokud jde o její aktiva a pasiva, a výsledků jejích operací a hotovostních toků za dané účetní období.

4. Požadovanou kvalifikaci členů výboru uvedeného v odstavci 1 a podmínky jeho činnosti stanovuje jednací řád.

ČLÁNEK 13

Banka jedná s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na národní centrální banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční instituce schválené tímto státem.

ČLÁNEK 14

1. Banka spolupracuje se všemi mezinárodními organizacemi aktivními v obdobných oblastech jako banka.
2. Banka usiluje o navázání veškerých vhodných spojení v zájmu spolupráce s bankovními a finančními institucemi zemí, ve kterých provádí své operace.

ČLÁNEK 15

Na žádost členského státu nebo Komise anebo ze svého podnětu Rada guvernérů Evropské investiční banky vykládá nebo doplňuje směrnice, které vydala na základě článku 7, a to v souladu s ustanoveními upravujícími jejich přijetí.

ČLÁNEK 16

1. V rámci úkolů stanovených v článku III-394 Ústavy poskytuje banka finanční prostředky, zejména ve formě úvěrů a záruk, svým členům nebo soukromým či veřejným podnikům, na investice, které mají být uskutečněny na území členských států, a to v rozsahu, ve kterém prostředky z jiných zdrojů nejsou za přiměřených podmínek dosažitelné.

Kvalifikovanou většinou lze poskytnout finanční prostředky na investice mimo Evropskou unii

Pokud však Rada guvernérů na základě návrhu správní rady rozhodne kvalifikovanou většinou, může banka poskytnout finanční prostředky i na investice, které mají být uskutečněny zcela nebo zčásti mimo území členských států.

2. Jestliže je to možné, musí být poskytnutí úvěru vázáno podmínkou, že současně bude použito též jiných prostředků financování.

Záruky

3. Jestliže se úvěr poskytuje podniku nebo jinému subjektu než členskému státu, podmíní banka poskytnutí tohoto úvěru zárukou členského státu, na jehož území bude investice uskutečněna, dostatečnými zárukami nebo finanční silou dlužníka.

Kvalifikovanou většinou lze přijmout riziko

Kromě toho stanoví správní rada kvalifikovanou většinou, v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů Evropské investiční banky podle čl. 7 odst. 3 písm. b) a vyžaduje-li to provádění operace podle článku III-394 Ústavy, podmínky jakékoli finanční operace, která představuje specifický profil rizika a je tedy považována za zvláštní činnost.

4. Banka může poskytnout záruku na půjčky uzavřené soukromými či veřejnými podniky anebo jinými subjekty k účelu provedení projektů

uvedených v článku III-394 Ústavy.

5. Úhrnná částka nesplacených úvěrů a záruk poskytnutých bankou nesmí v žádném okamžiku převýšit 250 % částky úhrnu upsaného základního kapitálu, rezervních fondů, nerozdělených rezerv a kladného zůstatku účtu zisků a ztrát. Druhá uvedená úhrnná částka se sníží o částku rovnající se upsané částce (ať splacené či nesplacené) na jakoukoli majetkovou účast banky.

Bankou vyplacená částka majetkové účasti nesmí v žádném okamžiku převýšit částku odpovídající úhrnu splaceného upsaného základního kapitálu, rezervních fondů, nerozdělených rezerv a kladného zůstatku účtu zisků a ztrát.

Zvláštní činnosti banky, o nichž rozhodla Rada guvernérů Evropské investiční banky a správní rada podle odstavce 3, mají zvlášť přidělené rezervní fondy jako výjimku.

Tento odstavec se rovněž vztahuje na konsolidované účetnictví banky.

6. Banka se proti riziku změny kurzů zajišťuje tím, že ke smlouvám o úvěrech a zárukách připojí doložky, které považuje za vhodné.

ČLÁNEK 17

1. Úroková míra úvěrů poskytovaných bankou a provizí a jiných poplatků se přizpůsobuje podmínkám převládajícím na kapitálovém trhu a vypočítává se tak, aby banka z jejich výnosů mohla plnit své závazky, krýt své náklady a rizika a vytvářet rezervní fond podle článku 22.

2. Banka nesmí povolit snížení úrokové míry. Je-li snížení úrokové míry žádoucí vzhledem ke zvláštní povaze investice, která má být financována, může příslušný členský stát nebo třetí strana udělit bonifikaci úroku v rozsahu slučitelném s článkem III-167 Ústavy.

ČLÁNEK 18

Při svých finančních operacích zachovává banka tyto zásady:

1. Zajišťuje, aby její prostředky byly používány co nejúčelněji v zájmu Unie.

Může poskytnout úvěry nebo záruky pouze:

- (a) je-li splácení úroků a umořování buď kryto ziskem z podnikání, jde-li o investice prováděné podniky ve výrobním odvětví, anebo, v případě ostatních investic, je zajištěno závazkem, který převzal stát, v němž je investice prováděna, či jiným způsobem; a

Žádné snižování úroků

(b) přispívá-li provedení investice ke zvýšení obecné hospodářské produktivity a působí-li příznivě k vytvoření nebo fungování vnitřního trhu.

2. Nesmí nabývat žádné podíly v podnicích ani přijímat žádnou odpovědnost za jejich řízení, pokud by to nevyžadovala ochrana jejich práv a nebylo tak zajištěno splacení její pohledávky.

Pokud to však provedení operace podle článku III-394 Ústavy vyžaduje, stanoví správní rada kvalifikovanou většinou a v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů podle čl. 7 odst. 3 písm. b) podmínky majetkové účasti v obchodním podniku, pokud je to vyžadováno k financování investice nebo programu, obvykle jako doplňku úvěru nebo záruky.

3. Může postupovat své pohledávky na kapitálovém trhu a požadovat za tím účelem od svých dlužníků vydání dluhopisů nebo jiných cenných papírů.

4. Ani banka, ani členské státy nesmí stanovovat podmínky, podle kterých by musely být prostředky z bankou poskytnutých úvěrů použity na území určitého členského státu.

5. Banka může vázat poskytnutí úvěrů na podmínku uskutečnění mezinárodní veřejné nabídkové soutěže.

6. Banka nesmí zcela ani zčásti financovat žádnou investici, s níž nesouhlasí členský stát, na jehož území má být uskutečněna.

7. Jako doplněk ke své úvěrové činnosti může banka poskytovat služby technické pomoci v souladu s podmínkami stanovenými Radou guvernérů Evropské investiční banky kvalifikovanou většinou a v souladu s tímto statutem.

ČLÁNEK 19

1. Každý podnik nebo veřejnoprávní či soukromoprávní subjekt se může přímo obrátit na banku se žádostí o financování. Žádosti mohou být bance rovněž podávány buď prostřednictvím Komise, nebo prostřednictvím členského státu, na jehož území se investice uskuteční.

2. Jestliže se žádost podává prostřednictvím Komise, předloží se k vyjádření členskému státu, na jehož území se investice uskuteční. Jestliže se žádost podává prostřednictvím členského státu, předloží se k vyjádření Komisi. Jestliže žádost podává přímo podnik, předloží se danému členskému státu i Komisi.

Dotyčné členské státy a Komise podají svá vyjádření ve lhůtě dvou měsíců. Neobdrží-li v této lhůtě vyjádření, může mít banka za to, že příslušná investice nevyvolává námitek.

3. Správní rada rozhoduje o finančních operacích, které jí předložil řídicí výbor. O finančních operacích předložených řídicím výborem rozhoduje správní rada.
4. Řídicí výbor zkoumá, zda jsou předkládané finanční operace v souladu s tímto statutem, zejména s články 16 a 18. Jestliže se řídicí výbor vysloví pro finanční operaci, předloží správní radě odpovídající návrh; řídicí výbor může své kladné stanovisko vázat na podmínky, které považuje za podstatné. Jestliže se řídicí výbor vysloví proti finanční operaci, předloží správní radě příslušné podklady spolu se svým stanoviskem.
5. V případě záporného stanoviska řídicího výboru může správní rada poskytnout dané financování pouze jednomyslným rozhodnutím.
6. V případě záporného stanoviska Komise může správní rada poskytnout dané financování pouze jednomyslným rozhodnutím, přičemž se člen nominovaný do své funkce Komisí zdrží hlasování.
7. V případě záporného stanoviska řídicího výboru i Komise nesmí správní rada dané financování poskytnout.
8. Pokud musí být finanční operace související se schválenou investicí restrukturována, aby byla chráněna práva a zájmy banky, musí řídicí výbor neprodleně přijmout naléhavá opatření, jež považuje za nezbytná, přičemž o nich ihned informuje správní radu.

ČLÁNEK 20

1. Prostředky potřebné k plnění svých úkolů si banka půjčuje na kapitálových trzích.
2. Banka si může půjčovat na kapitálových trzích členských států v souladu s právními předpisy upravujícími tyto trhy.

Příslušné orgány členského státu, na který se vztahuje výjimka ve smyslu čl. III-197 odst. 1 Ústavy, mohou odmítnout souhlas jen tehdy, hrozí-li kapitálovému trhu tohoto státu vážné narušení.

ČLÁNEK 21

1. Banka může použít volně použitelných prostředků, které bezprostředně nepotřebuje ke krytí svých závazků, takto:
 - (a) může investovat na peněžních trzích;
 - (b) s výhradou čl. 18 odst. 2 může nakupovat a prodávat cenné papíry;
 - (c) může provádět jakékoli jiné finanční operace, které se vztahují k jejím cílům.

2. Aniž je dotčen článek 23, provádí banka při správě svých investic jen takovou devizovou arbitráž, kterou přímo vyžaduje uskutečňování jejích úvěrových operací nebo plnění závazků z půjček, které uzavřela, nebo záruk, které poskytla.

3. V oblastech zmíněných v tomto článku jedná banka ve shodě s příslušnými orgány nebo národními centrálními bankami dotyčných členských států.

ČLÁNEK 22

1. Postupně bude vytvořen rezervní fond až do výše 10 % upsaného základního kapitálu. Odůvodňuje-li to stav závazků banky, může správní rada rozhodnout o zřízení dodatečných rezerv. Dokud tento rezervní fond nebude plně vytvořen, budou do něj odváděny:

- (a) příjmy z úroků z úvěrů, které banka poskytla z částek, jež mají členské státy splatit podle článku 5;
- (b) příjmy z úroků z úvěrů, které banka poskytla z částek získaných splacením úvěrů podle písmene a),

v rozsahu, ve kterém těchto příjmů z úroků není třeba k plnění závazků nebo ke krytí nákladů banky.

2. Prostředky rezervního fondu budou investovány tak, aby mohly být kdykoli použity v souladu s účelem tohoto fondu.

ČLÁNEK 23

1. Banka je vždy oprávněna převádět pohledávky v měně členského státu, jehož měnou není euro, aby mohla provádět finanční operace odpovídající úkolu stanovenému v článku III-394 Ústavy, s přihlédnutím k článku 21 tohoto statutu. Banka se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li volné nebo uvolnitelné pohledávky v měně, kterou potřebuje.

2. Banka nesmí směnit pohledávky v měně členského státu, jehož měnou není euro, za prostředky v měně třetí země bez souhlasu dotyčného členského státu.

3. Banka může volně nakládat s částí svého splaceného základního kapitálu a s devizami půjčenými na trzích mimo Unii.

4. Členské státy se zavazují, že dlužníkům banky dají k dispozici prostředky v cizích měnách potřebné ke splacení jistiny a úroků z úvěrů poskytnutých nebo zaručených bankou na investice, které mají být uskutečněny na jejich území.

ČLÁNEK 24

Jestliže některý členský stát neplní své členské povinnosti vyplývající z tohoto statutu, zejména povinnost splatit svůj podíl upsaného základního kapitálu nebo splácet úroky a umořovat své půjčky, může Rada guvernérů Evropské investiční banky rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou zastavit poskytování úvěrů nebo záruk tomuto členskému státu nebo jeho státním příslušníkům.

Toto rozhodnutí nezbavuje členský stát ani jeho státní příslušníky jejich povinností vůči bance.

ČLÁNEK 25

1. Jestliže Rada guvernérů Evropské investiční banky rozhodne zastavit činnost banky, bude neprodleně ukončen veškerý provoz s výjimkou operací nutných k řádné realizaci, ochraně a zachování pohledávek, jakož i k vyrovnání závazků.

2. V případě likvidace jmenuje Rada guvernérů Evropské investiční banky likvidátory a vydá jim pokyny k provedení likvidace. Zajistí také zachování práv zaměstnanců.

ČLÁNEK 26

1. Banka má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý majetek nebo nemovitosti a disponovat s nimi a může být účastníkem soudních řízení.

2. Majetek banky nesmí být žádnou formou zabaven nebo vyvlastněn.

ČLÁNEK 27

1. Spory mezi bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky či jakoukoli jinou osobou na straně druhé rozhodují příslušné vnitrostátní soudy, není-li dána pravomoc Soudního dvora Evropské unie. Banka může v kterékoli smlouvě sjednat rozhodčí řízení.

2. Banka musí mít v každém členském státě adresu pro doručování. Může však v kterékoli smlouvě stanovit zvláštní adresu pro doručování.

3. Majetek a pohledávky banky mohou být zabaveny nebo se stát předmětem výkonu rozhodnutí pouze na základě rozhodnutí soudu.

ČLÁNEK 28

1. Rada guvernérů Evropské investiční banky může jednomyslným rozhodnutím zřídit pobočky nebo jiné subjekty s právní subjektivitou a finanční samostatností.

2. Rada guvernérů Evropské investiční banky musí jednomyslně přijmout statuty subjektů uvedených v odstavci 1, které zejména určí jejich cíle, organizační strukturu, základní kapitál, členy, sídlo, finanční zdroje, intervenční nástroje, pravidla auditu a jejich vztah s orgány banky.

3. Banka se může podílet se na řízení těchto subjektů a přispívat k jejich upsanému základnímu kapitálu do výše stanovené jednomyslným rozhodnutím Rady guvernérů Evropské investiční banky.

4. Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie se vztahuje na subjekty uvedené v odstavci 1, pokud podléhají právu Unie, členy jejich orgánů při výkonu jejich funkcí a na jejich zaměstnance, a to za podmínek, které se vztahují na banku.

Na dividendy, kapitálové zisky nebo jiné druhy příjmů vyplývající z takových subjektů, na které mají nárok jiní členové než Evropská unie a banka, se však nadále vztahují příslušné daňové předpisy.

5. Soudní dvůr Evropské unie rozhoduje v mezích níže stanovených spory týkající se opatření přijatých orgány subjektu podléhajícího právu Unie. Kterýkoli člen takového subjektu v tomto postavení nebo členské státy mohou podat žalobu proti těmto opatřením za podmínek stanovených v článku III-365 Ústavy.

6. Rada guvernérů Evropské investiční banky může v souladu s příslušnými vnitřními postupy jednomyslně rozhodnout o připuštění zaměstnanců subjektů podléhajících právu Unie do společných režimů s bankou.

Umístění sídel

6. PROTOKOL
O UMÍSTĚNÍ SÍDEL ORGÁNŮ A NĚKTERÝCH
INSTITUCÍ, SUBJEKTŮ
A ÚTVARŮ EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

S OHLEDEM na článek III-432 Ústavy,

MAJÍCE NA PAMĚTI A POTVRZUJÍCE rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965, a aniž jsou dotčena rozhodnutí o sídlech budoucích orgánů, institucí, subjektů a útvarů,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

JEDINÝ ČLÁNEK

Sídla lze změnit jen novou ústavou

1. Evropský parlament má sídlo ve Štrasburku, kde se konají plenární zasedání, která trvají 12 měsíců, včetně jednání o rozpočtu. Doplňující plenární zasedání se konají v Bruselu. Výbory Evropského parlamentu zasedají v Bruselu. Generální sekretariát Evropského parlamentu a jeho útvary sídlí v Lucemburku.
2. Rada má sídlo v Bruselu. Během měsíců dubna, června a října zasedá v Lucemburku.
3. Komise má sídlo v Bruselu. Útvary vyjmenované v článcích 7, 8 a 9 rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965 sídlí v Lucemburku.
4. Soudní dvůr Evropské unie má sídlo v Lucemburku.
5. Evropská centrální banka má sídlo ve Frankfurtu.
6. Účetní dvůr má sídlo v Lucemburku.
7. Výbor regionů má sídlo v Bruselu.
8. Hospodářský a sociální výbor má sídlo v Bruselu.
9. Evropská investiční banka má sídlo v Lucemburku.
10. Europol má sídlo v Haagu.

Výsady a imunity

7. PROTOKOL
O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUC E V ÚVAHU, že podle článku III-434 Ústavy požívá Unie na území členských států výsad a imunit nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

*MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, FONDY, POHLEDÁVKY A
OPERACE UNIE*

ČLÁNEK 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního či soudního rozhodnutí bez schválení Soudním dvorem.

ČLÁNEK 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

ČLÁNEK 3

Žádné přímé daně

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

*Nepřímé daně jsou
vraceny*

Vlády členských států musí přijmout, pokud je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

ČLÁNEK 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro svou úřední potřebu. Takto dovezené předměty nebudou předány úplatně ani bezúplatně na území

státu, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušného státu.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY

ČLÁNEK 5

Jako diplomatické zastoupení

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Žádná cenzura

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

ČLÁNEK 6

Zvláštní průkaz

1. Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou evropským nařízením a jež orgány členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích států.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ČLÁNEK 7

Imunita členů Evropského parlamentu

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole přiznávají:

- (a) jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání;
- (b) vlády ostatních členských států stejně výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

ČLÁNEK 8

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

ČLÁNEK 9

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- (a) na území vlastního státu požívají stejně imunity jako členové parlamentu vlastního státu;
- (b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu a Evropský parlament je také oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ ÚČASTNÍCI SE ČINNOSTI ORGÁNŮ UNIE

ČLÁNEK 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních institucí Unie.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI UNIE

ČLÁNEK 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- (a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem své funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení Ústavy jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Uní a jejími

Imunita úředníků

<i>Imunita</i>	úředníky a jinými zaměstnanci. <u>Této imunity požívají i po ukončení své funkce;</u>
<i>Volné přistěhování</i>	(b) <u>nepodléhají předpisům omezujícím přistěhovalectví</u> a ani náležitostem <u>pro přihlašování cizinců</u> ; totéž platí pro jejich <u>manžele</u> či <u>manželky</u> a <u>jimi vyživované</u> rodinné příslušníky;
<i>Bezcelní dovoz nábytku</i>	(c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;
<i>Bezcelní opětný vývoz</i>	(d) požívají práva <u>bezcelně dovážet bytové zařízení</u> a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v daném státě a práva <u>bezcelně zpětně vyvézt</u> bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v daném státě, v obou případech s výhradou <u>podmínek považovaných za nezbytné vládou</u> státu, v němž je toto právo uplatňováno;
<i>Bezcelní dovoz automobilu</i>	(e) požívají práva <u>bezcelně dovézt pro svou osobní potřebu automobil</u> , který získali ve státě svého posledního pobytu nebo ve státě, jehož jsou státními příslušníky, <u>za podmínek vnitřního trhu</u> , a <u>bezcelně zpětně vyvézt automobil</u> , s výhradou <u>podmínek považovaných za nezbytné vládou</u> státu, v němž je toto právo uplatňováno.

ČLÁNEK 12

<i>Daň Evropské unie</i>	Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, <u>podléhají dani</u> ve prospěch <u>Unie</u> , jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví evropský zákon. Tento zákon se přijme po konzultaci s dotyčnými orgány.
<i>Žádné vnitrostátní daně</i>	Úředníci a jiní zaměstnanci Unie <u>jsou osvobozeni od vnitrostátních daní</u> z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

ČLÁNEK 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými státy Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní výdělečnou činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v odstavci 1, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě. Pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se

nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 14

*Sociálních dávek jsou
dány evropským zákonem*

Systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie stanoví evropský zákon. Tento zákon se přijme po konzultaci s dotýcnými orgány.

ČLÁNEK 15

Kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, druhého pododstavce článku 12 a článku 13, stanoví evropský zákon. Tento zákon se přijme po konzultaci s dotýcnými orgány.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH U UNIE

ČLÁNEK 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřených u Unie obvyklé diplomatické výsady a imunity.

KAPITOLA VII

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

ČLÁNEK 18

Při uplatňování tohoto protokolu orgány Unie spolupracují s odpovědnými orgány příslušných členských států.

ČLÁNEK 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

ČLÁNEK 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje Soudního dvora Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Články 11 až 14 a článek 17 se rovněž vztahují na členy Účetního dvora.

ČLÁNEK 21

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž je dotčen Protokol o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnosti banky a jejích orgánů vykonávané v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

ČLÁNEK 22

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; protokol o statutu této banky tím není dotčen.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti s navýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Rovněž její rozpuštění nebo její likvidace nepodléhá žádnému poplatku. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávané na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

*Přistoupení UK, Dánska,
Irska, Řecka,
Španělska, Portugalska
Rakouska, Finska a
Švédska*

8. PROTOKOL
O SMLOUVÁCH A AKTECH O PŘISTOUPENÍ
DÁNSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, IRSKA A SPOJENÉHO
KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO
IRSKA, ŘECKÉ REPUBLIKY,
ŠPANĚLSKÉHO KRÁLOVSTVÍ A PORTUGALSKÉ
REPUBLIKY A RAKOUSKÉ REPUBLIKY, FINSKÉ
REPUBLIKY A ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že Dánské království, Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska přistoupily k Evropským společenstvím dne 1. ledna 1973; že Řecká republika přistoupila k Evropským společenstvím dne 1. ledna 1981; že Španělské království a Portugalská republika přistoupily k Evropským společenstvím dne 1. ledna 1986; že Rakouská republika, Finská republika a Švédské království přistoupily k Evropským společenstvím a Evropské unii založené Smlouvou o Evropské unii dne 1. ledna 1995;

VZHLEDEM K TOMU, že čl. IV-437 odst. 2 Ústavy stanoví, že smlouvy o uvedených přistoupeních se zrušují;

*Některé články ze smluv o
rozšíření jsou i nadále
významné*

VZHLEDEM K TOMU, že některá ustanovení uvedená v těchto smlouvách o přistoupení a v aktech k nim připojených jsou i nadále významná; že čl. IV-437 odst. 2 Ústavy stanoví, že taková ustanovení musejí být převzata do protokolu nebo se na ně v něm musí odkazovat, aby zůstala v platnosti a jejich právní účinky byly zachovány;

VZHLEDEM K TOMU, že tato ustanovení vyžadují nezbytné technické úpravy, které je uvedou do souladu s Ústavou, aniž by byly změněny jejich právní účinky,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA I

Společná ustanovení

ČLÁNEK 1

Práva a závazky, které vyplývají ze smluv o přistoupení uvedených v čl. IV-437 odst. 2 písm. a) až d) Ústavy nabyly účinku podle podmínek stanovených v těchto smlouvách dnem:

a) 1. ledna 1973, pokud jde o smlouvu o přistoupení Dánského

království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

b) 1. ledna 1981, pokud jde o smlouvu o přistoupení Řecké republiky;

c) 1. ledna 1986, pokud jde o smlouvu o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky;

d) 1. ledna 1995, pokud jde o smlouvu o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

ČLÁNEK 2

*Nové členské státy musí
přistoupit k dohodám,
které EU uzavřela dříve*

1. Přistupující státy uvedené v článku 1 jsou povinny přistoupit k následujícím dohodám nebo smlouvám uzavřeným před jejich přistoupením, pokud jsou takové dohody nebo smlouvy stále v platnosti:

(a) dohody nebo smlouvy uzavřené mezi ostatními členskými státy, které jsou založené na Smlouvě o založení Evropského společenství, Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebo Smlouvě o Evropské unii, nebo které jsou nezbytné k dosažení cílů těchto smluv nebo které se vztahují k fungování Společenství nebo Unie nebo které jsou spojeny s jejich činnostmi;

(b) dohody nebo smlouvy či úmluvy uzavřené ostatními členskými státy, jednajícími společně s Evropskými společenstvími, s jedním nebo více třetími státy nebo s mezinárodní organizací a dohody, které s uvedenými dohodami nebo smlouvami či úmluvami souvisejí. Unie a ostatní členské státy napomáhají v tomto ohledu přistupujícím státům uvedeným v článku 1.

2. Přistupující státy uvedené v článku 1 přijmou vhodná opatření, je-li to nutné, k upravení jejich postavení ve vztahu k mezinárodním organizacím a těm mezinárodním dohodám, ve kterých je Unie nebo Evropské společenství pro atomovou energii nebo ostatní členské státy rovněž smluvní stranou, k právům a povinnostem, které vyplývají z jejich přistoupení k Unii.

ČLÁNEK 3

Ustanovení aktů o přistoupení, jak jsou vykládána Soudním dvorem Evropských společenství a Soudem prvního stupně, jejichž účelem nebo účinkem je zrušit nebo změnit nejen na přechodnou dobu akty přijaté orgány, institucemi či jinými subjekty Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii, zůstávají v platnosti s výhradou druhého pododstavce.

Ustanovení uvedená v prvním pododstavci mají stejnou právní sílu jako

akty, které zrušují nebo pozměňují, a podléhají stejným pravidlům jako tyto akty.

ČLÁNEK 4

Znění aktů orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii, které byly přijaty před přistoupeními uvedenými v článku 1 a které byly následně vypracovány v jazyce anglickém a dánském, jazyce řeckém, jazyce španělském a portugalském a v jazyce finském a švédském, jsou ode dnů přistoupení uvedených v článku 1 platná za stejných podmínek jako znění vypracovaná a platná v ostatních jazycích.

ČLÁNEK 5

Přechodná ustanovení lze jednomyslně zrušit

Evropský zákon Rady může zrušit přechodná ustanovení stanovená v tomto protokolu, pokud již nejsou použitelná. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

HLAVA II

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ DÁNSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, IRSKA A SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA

Oddíl 1

Ustanovení o Gibraltar

Gibraltar

ČLÁNEK 6

1. Akty orgánů týkající se produktů uvedených v příloze I Ústavy a produktů podléhajících při dovozu do Unie zvláštní úpravě v důsledku provádění společné zemědělské politiky a akty týkající se harmonizace právních předpisů členských států v oblasti daně z obratu se nevztahují na Gibraltar, pokud Rada nepřijme evropské rozhodnutí, které stanoví jinak. Rada rozhoduje jednomyslně na návrh Komise.

2. Situace Gibraltarů vymezená v bodě VI přílohy II (¹) aktu o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska je zachována.

¹ Úř. věst. L 73, 27.3.1972, s. 47.

Oddíl 2

Ustanovení o Faerských ostrovech

Faerské ostrovy

ČLÁNEK 7

Dánové na Faerských

Dánští státní příslušníci s bydlištěm na Faerských ostrovech jsou

ostrovech nejsou občany
EU

**Britské Normanské
ostrovy a ostrov Man**

považováni za státní příslušníky členského státu ve smyslu Ústavy až ode dne, k němuž se tato Ústava začne na tyto ostrovy vztahovat.

Oddíl 3

Ustanovení o britských Normanských ostrovech a o ostrovu Man

ČLÁNEK 8

1. Právní úprava Unie v oblasti cel a množstevních omezení, zejména cla, poplatků s rovnocenným účinkem a společného celního sazebníku se vztahuje na britské Normanské ostrovy a ostrov Man za stejných podmínek jako na Spojené království.

2. U zemědělských produktů a produktů vzniklých jejich zpracováním, na něž se vztahuje zvláštní obchodní režim, se použijí vůči třetím zemím poplatky a další opatření při dovozu stanovená právními předpisy Unie a použitelná Spojeným královstvím.

Stejně tak jsou použitelné takové právní předpisy Unie, které jsou nezbytné k zajištění volného pohybu zboží a k dodržování obvyklých podmínek hospodářské soutěže při obchodu s těmito produkty.

Rada na návrh Komise přijme evropská nařízení nebo rozhodnutí, která určí podmínky, za nichž se ustanovení podle prvního a druhého pododstavce použijí na těchto územích.

ČLÁNEK 9

Práva, jichž ve Spojeném království požívají státní příslušníci britských Normanských ostrovů nebo ostrova Man, nejsou právem Unie dotčena. Nemohou však využívat ustanovení práva Unie týkajících se volného pohybu osob a služeb.

ČLÁNEK 10

Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se vztahují na osoby nebo podniky ve smyslu článku 196 zmíněné smlouvy, se na tyto osoby či podniky vztahují za předpokladu, že mají bydliště nebo jsou usazeny na územích uvedených v článku 8 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 11

Úřady území uvedených v článku 8 zacházejí se všemi fyzickými nebo právnickými osobami Unie stejně.

ČLÁNEK 12

Pokud by během používání právní úpravy stanovené tímto oddílem

vyvstaly na kterékoli straně obtíže ve vztazích mezi Uníí a územími uvedenými v článku 8, navrhne Komise neprodleně Radě vhodná opatření k nápravě, včetně podmínek a způsobu jejich provedení, která pokládá za nezbytná.

Rada přijme vhodná evropská nařízení nebo rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce.

ČLÁNEK 13

Ve smyslu tohoto oddílu se za státního příslušníka britských Normanských ostrovů nebo ostrova Man považuje kterýkoli britský občan, který této státní příslušnosti nabyt na základě skutečnosti, že se on sám nebo jeden z jeho rodičů nebo prarodičů narodil nebo byl osvojen, naturalizován nebo zapsán do matriky na jednom z uvedených ostrovů. Není však považován za tímto účelem za státního příslušníka britských Normanských ostrovů nebo ostrova Man, pokud se on sám nebo jeden z jeho rodičů nebo prarodičů narodil nebo byl osvojen, naturalizován nebo zapsán do matriky ve Spojeném království. Rovněž se za státního příslušníka těchto území nepovažuje, pokud měl někdy obvyklý pobyt ve Spojeném království po dobu pěti let.

Správní opatření nezbytná pro určení uvedených osob budou oznámena Komisi.

Irsko

Oddíl 4

Ustanovení o provádění politiky industrializace a hospodářského rozvoje v Irsku

ČLÁNEK 14

Členské státy berou na vědomí skutečnost, že irská vláda provádí politiku industrializace a hospodářského rozvoje, jejímž cílem je přiblížit životní úroveň v Irsku životní úrovni ostatních členských států a odstranit nedostatečnou zaměstnanost a přitom postupně vyrovnávat regionální rozdíly v úrovni rozvoje.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu, a dohodly se doporučit za tímto účelem orgánům, aby uplatňovaly veškeré prostředky a postupy podle Ústavy, zejména přiměřeným využitím prostředků Unie, jež jsou určeny pro uskutečnění jejích cílů.

Členské státy zejména uznávají, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude třeba přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

Dánsko
Jaderná energie

Oddíl 5

Ustanovení o výměně poznatků s Dánskem v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 15

1. Od 1. ledna 1973 jsou Dánsku zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii; Dánsko je na svém území bude šířit jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v uvedeném článku.
2. Od 1. ledna 1973 musí Dánsko zpřístupňovat Evropskému společenství pro atomovou energii stejný objem poznatků v oblastech uvedených v odstavci 3. Podrobný výklad těchto poznatků je uveden v dokumentu, který bude předán Komisi. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
3. Dánsko zpřístupní Evropskému společenství pro atomovou energii informace v těchto oblastech:
 - (a) DOR reaktor moderovaný těžkou vodou a chlazený organickým chladičem;
 - (b) DT-350, DK-400 těžkovodní reaktory s tlakovou nádobou;
 - (c) vysokoteplotní plynová smyčka;
 - (d) měřicí systém a zvláštní elektronické zařízení;
 - (e) spolehlivost;
 - (f) jaderná fyzika, dynamika reaktorů a přenos tepla;
 - (g) zkoušky materiálu a vnitřní vybavení reaktoru.
4. Dánsko se zavazuje zpřístupňovat Evropskému společenství pro atomovou energii informace, zejména v průběhu návštěv pracovníků Evropského společenství pro atomovou energii nebo pracovníků členských států ve výzkumném středisku v Risö, veškeré doplňkové informace k předávaným zprávám, za podmínek, jež budou stanoveny v jednotlivých případech vzájemnou dohodou.

Risö

ČLÁNEK 16

1. V oblastech, v nichž Dánsko zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členskými státy, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

Irsko
Jaderná energie

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Dánsko podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

Oddíl 6

Ustanovení o výměně poznatků s Irskem v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 17

1. Od 1. ledna 1973 jsou Irsku zpřístupněny poznatky sdělované členským státům, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii; Irsko je na svém území musí šířit jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v uvedeném článku.

2. Od 1. ledna 1973 musí Irsko zpřístupňovat Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu získané v oblasti jaderné energie v Irsku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se týkají zejména výzkumu k vývoji energetických reaktorů a prací o radioizotopech a o jejich použití v lékařství, včetně otázek týkajících se radiační ochrany.

ČLÁNEK 18

1. V oblastech, v nichž Irsko zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost či závazek vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Irsko podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

Oddíl 7

Ustanovení o výměně poznatků se Spojeným královstvím v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 19

1. Od 1. ledna 1973 jsou Spojenému království zpřístupněny poznatky sdělované členským státům, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii; Spojené království je na svém území bude šířit jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v uvedeném článku.

2. Od 1. ledna 1973 musí Spojené království zpřístupňovat Evropskému společenství pro atomovou energii ekvivalentní objem poznatků v oblastech uvedených v seznamu v příloze ² k protokolu č. 28 aktu o podmínkách přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska. Podrobný výklad těchto poznatků je uveden v dokumentu, který bude předán Komisi. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

² Úř. věst. L 73, 27.3.1972, s. 84.

3. S přihlédnutím ke zvláštnímu zájmu Společenství o některé oblasti klade Spojené království zvláštní důraz na předávání poznatků v těchto oblastech:

- a) výzkum a vývoj rychlých reaktorů (včetně jejich bezpečnosti);
- b) výzkum (použitelný pro jednotlivé řady reaktorů);
- c) bezpečnost reaktorů jiných než rychlých;
- d) metalurgie, oceli, slitiny zirkonia a betonů;
- e) slučitelnost strukturálních materiálů;
- f) experimentální výroba paliva;
- g) termohydrodynamika;
- h) měřicí systém.

ČLÁNEK 20

1. V oblastech, v nichž Spojené království zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou

povinnost či závazek vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Spojené království podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

HLAVA III

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ ŘECKÉ REPUBLIKY

Oddíl 1

Ustanovení týkající se osvobození od cla uděleného Řeckem při dovozu některého zboží

ČLÁNEK 21

Článek III-151 Ústavy nebrání tomu, aby Řecká republika zachovala opatření týkající se osvobození od cla, udělených před 1. lednem 1979 podle

- a) zákona č. 4171/61 (obecná opatření na podporu hospodářského rozvoje země),
- b) dekretu – zákona č. 2687/53 (investice a ochrana zahraničního kapitálu),
- c) zákona č. 289/76 (pobídky s cílem podpory rozvoje pohraničních oblastí a řešení všech souvisejících otázek),

až do skončení platnosti dohod uzavřených řeckou vládou s požívateli výhod těchto opatření.

Oddíl 2

Ustanovení o zdanění

ČLÁNEK 22

Akty uvedené v bodu II. 2 přílohy VIII³ aktu o podmínkách přistoupení

Výjimky pro Řecko

Výjimky z cla

Danění

Řecké republiky se vztahují na Řeckou republiku za podmínek stanovených v uvedené příloze, s výjimkou odkazů na body 9 a 18 písm.b).

³ Úř. věst. L 291, 19.11.1979, s. 163.

Oddíl 3 Ustanovení o bavlně

ČLÁNEK 23

Ustanovení o bavlně

1. Tento oddíl se týká nemykané ani nečesané bavlny, spadající do podpoložky 520 100 kombinované nomenklatury.
2. V Unii musí být zaveden režim, zejména za účelem:
 - a) podpořit produkci bavlny v těch regionech Unie, ve kterých má význam pro zemědělské hospodářství,
 - b) umožnit dotyčným producentům získat spravedlivý příjem,
 - c) stabilizovat trh zlepšením struktur na úrovni nabídky a uvádění na trh.
3. Režim uvedený v odstavci 2 zahrnuje poskytování podpory pro produkci.
4. Aby bylo producentům bavlny umožněno soustředit nabídku a přizpůsobit produkci požadavkům trhu, zavede se režim podporující vytváření seskupení producentů a jejich sdružení.

Tento režim musí poskytovat granty podpory s cílem vytvářet podněty podporující vytváření takových seskupení producentů a usnadňování jejich činnosti.

Výhody uvedeného režimu jsou vyhrazeny pro seskupení, která:

- a) byla vytvořena z podnětu samotných producentů,
 - b) poskytují dostatečnou záruku, pokud jde o délku a účinnost jejich činnosti,
 - c) byla uznána dotyčnými členskými státy.
5. Obchodní režim Unie se třetími zeměmi nesmí být narušen. V tomto ohledu nesmí být zejména přijato žádné opatření omezující dovoz.
 6. Evropský zákon Rady stanoví úpravy, které jsou nutné pro režim zavedený podle tohoto oddílu.

Rada na návrh Komise přijme evropská nařízení a rozhodnutí, kterými stanoví obecná pravidla nezbytná k provedení ustanovení tohoto oddílu.

Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

Oddíl 4

Ustanovení o hospodářském a průmyslovém rozvoji Řecka

ČLÁNEK 24

Členské státy berou na vědomí, že řecká vláda provádí politiku industrializace a hospodářského rozvoje, jejímž cílem je přiblížit životní úroveň v Řecku životní úrovni ostatních členských států a odstranit nedostatečnou zaměstnanost postupným vyrovnáváním regionálních rozdílů v úrovni rozvoje.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu. Za tímto účelem orgány uplatňují veškeré prostředky a postupy podle Ústavy, zejména přiměřeným využitím prostředků Unie, jež jsou k dispozici pro uskutečnění jejích cílů.

Členské státy uznávají zejména, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude třeba přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

Oddíl 5

Ustanovení o výměně poznatků s Řeckem v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 25

Jaderná energie

1. Od 1. ledna 1981 jsou Řecké republice zpřístupněny poznatky sdělované členským státům, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii; Řecká republika je na svém území může šířit jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Od 1. ledna 1981 zpřístupní Řecká republika Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie v Řecku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se hlavně týkají:
 - a) použití radioizotopů v těchto oblastech: lékařství, zemědělství, entomologie, ochrana životního prostředí,
 - b) použití jaderné technologie v archeometrii,

- c) vývoje elektronických lékařských přístrojů,
- d) vývoje metod hledání radioaktivních rud.

ČLÁNEK 26

1. V oblastech, v nichž Řecká republika zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členským státům, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských státech a pokud nemají žádnou povinnost nebo závazek vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.

2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Řecká republika podporuje a usnadňuje postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členským státům, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

HLAVA IV

Španělsko a Portugalsko

USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH PŘISTOUPENÍ ŠPANĚLSKÉHO KRÁLOVSTVÍ A PORTUGALSKÉ REPUBLIKY

Oddíl 1

Finanční ustanovení

ČLÁNEK 27

*Kanárské ostrovy, Ceuta
a Melilla*

Vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty jsou počítány a kontrolovány, jako by Kanárské ostrovy, Ceuta a Melilla byly zahrnuty do územní působnosti šesté směrnice Rady (77/388/EHS) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

Oddíl 2

Ustanovení o patentech

ČLÁNEK 28

Patenty

Ustanovení španělských vnitrostátních právních předpisů týkající se důkazního břemene, které byly přijaty podle odstavce 2 protokolu č. 8 aktu o podmínkách přistoupení Španělského království a Portugalské republiky,

se nepoužijí, pokud je podána žaloba ve věci padělání proti držiteli jiného patentovaného postupu na výrobu výrobku totožného s výrobkem, který je výsledkem patentovaného postupu žalobce, pokud byl tento jiný patent udělen před 1. lednem 1986.

V případech, kdy se přenesení důkazního břemene nepoužije, ponechá Španělské království nadále důkazní břemeno ve věci padělků na držiteli patentu. Ve všech těchto případech použije Španělské království „dokumentačně-zajišťovací soudní řízení“.

„Dokumentačně-zajišťovacím řízením“ se rozumí řízení tvořící součást systému uvedeného v prvním a druhém pododstavci, podle kterého jakákoli osoba oprávněná podat žalobu ve věci padělání může soudním rozhodnutím vydaným na základě její žaloby pořídit prostřednictvím soudního vykonavatele v doprovodu znalců v prostorách předpokládaného padělatele podrobnou dokumentaci o postupech, které jsou předmětem sporu, zejména tím, že pořídí fotokopie technické dokumentace a případně dokumentaci zajistí. Uvedeným soudním rozhodnutím může být nařízeno složení jistoty určené k odškodnění domnělého padělatele pro případ, že mu vznikne újma způsobená dokumentačně-zajišťovacím řízením.

ČLÁNEK 29

Ustanovení portugalských vnitrostátních právních předpisů týkající se důkazního břemene, které byly přijaty podle odstavce 2 protokolu č. 19 aktu o podmínkách přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, se nepoužijí, pokud je podána žaloba ve věci padělání proti držiteli jiného patentovaného postupu na výrobu výrobku totožného s výrobkem, který je výsledkem patentovaného postupu žalobce, pokud byl tento jiný patent udělen před 1. lednem 1986.

V případech, kdy se přenesení důkazního břemene nepoužije, ponechá Portugalská republika nadále důkazní břemeno ve věci padělků na držiteli patentu. Ve všech těchto případech použije Portugalská republika „dokumentačně-zajišťovací soudní řízení“.

„Dokumentačně-zajišťovacím řízením“ se rozumí řízení, podle kterého jakákoli osoba oprávněná podat žalobu ve věci padělání může soudním rozhodnutím vydaným na základě její žaloby pořídit prostřednictvím soudního vykonavatele v doprovodu znalců v prostorách předpokládaného padělatele podrobnou dokumentaci o postupech, které jsou předmětem sporu, zejména tím, že pořídí fotokopie technické dokumentace a případně tuto dokumentaci zajistí. Uvedeným soudním rozhodnutím může být nařízeno složení jistoty určené k odškodnění domnělého padělatele pro případ, že mu vznikne újma způsobená dokumentačně-zajišťovacím řízením.

Oddíl 3

Ustanovení o mechanismu doplňkových povinností v rámci dohod o rybolovu uzavřených Unií s třetími zeměmi

Rybolov

ČLÁNEK 30

1. Pro provádění činností vykonávaných jako doplněk rybolovné činnosti pro plavidla plující pod vlajkou některého z členských států Unie ve vodách pod svrchovaností nebo soudní pravomocí některé třetí země se tímto zavádí zvláštní režim v rámci povinností stanovených na základě dohod o rybolovu, které Unie uzavřela s příslušnou třetí zemí.
2. K činnostem, které lze považovat za pravděpodobný doplněk rybolovné činnosti za podmínek a omezení stanovených v odstavcích 3 a 4, patří:
 - a) zpracování na území dotyčné třetí země produktů rybolovu ulovených plavidly plujícími pod vlajkou členských států ve vodách uvedené třetí země v rámci rybolovné činnosti vyplývající z provádění dohody o rybolovu s cílem uvést tyto produkty na trh Unie pod čísly kapitoly 3 společného celního sazebníku,
 - b) nakládka a překládka produktů rybolovu spadajících do kapitoly 3 společného celního sazebníku na palubu plavidla plujícího pod vlajkou členského státu provádějícího činnost v rámci činností stanovených v takové dohodě o rybolovu s cílem jejich přepravy, jakož i případného zpracování za účelem jejich uvedení na trh Unie.
3. U dovozu produktů, které jsou předmětem činností uvedených v odstavci 2, do Unie se částečně nebo úplně pozastavuje celní sazba společného celního sazebníku nebo se na ně vztahuje zvláštní režim poplatků za podmínek a doplňkových omezení stanovených každoročně s ohledem na objem rybolovných práv vyplývajících z dotyčných dohod a k nim připojených pravidel.
4. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví obecná prováděcí pravidla k tomuto režimu a zejména kritéria týkající se stanovení a rozdělení dotyčných množství.

Podrobná prováděcí pravidla k tomuto režimu a dotyčná množství budou přijata postupem podle článku 37 nařízení (ES) č. 104/2000.

Ceuta a Melilla

Oddíl 4 Ustanovení o Ceutě a Melille

Pododdíl 1 Obecná ustanovení

ČLÁNEK 31

1. Ústava a akty orgánů se vztahují i na Ceutu a Melillu s výhradou

odchylek uvedených v odstavcích 2 a 3 a ostatních ustanovení tohoto oddílu.

2. Podmínky, za kterých se ustanovení Ústavy týkající se volného pohybu zboží a akty orgánů týkající se celních právních předpisů a obchodní politiky vztahují na Ceutu a na Melillu, jsou stanoveny v pododdílu 3 tohoto oddílu.

3. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení článku 32, nevztahují se na Ceutu ani na Melillu akty orgánů týkající se společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky.

4. Na žádost Španělského království evropský zákon nebo rámcový zákon Rady může

- a) zahrnout Ceutu a Melillu do celního území Unie,
- b) stanovit vhodná opatření zaměřená na rozšíření působnosti platných právních předpisů Unie na Ceutu a na Melillu.

Na návrh Komise jednající buď z vlastního podnětu, nebo na žádost členského státu může Rada přijmout evropský zákon nebo rámcový zákon o případných nezbytných úpravách vztahujících se na Ceutu a na Melillu.

Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Rybolov

Pododdíl 2

Ustanovení o společné rybářské politice

ČLÁNEK 32

1. S výhradou odstavce 2 a aniž je dotčen pododdíl 3 se společná rybářská politika nevztahuje na Ceutu ani na Mellilu.

2. Rada přijme na návrh Komise evropské zákony, rámcové zákony, nařízení nebo rozhodnutí, které

- a) stanoví strukturální opatření, která mohou být přijata ve prospěch Ceuty a Mellily;
- b) stanoví přiměřené postupy k zohlednění veškerých nebo částečných zájmů Ceuty a Mellily při přijímání aktů, které případ od případu přijímá v rámci jednání Unie zaměřených na obnovení nebo uzavření dohod o rybolovu s třetími zeměmi, a k zohlednění zvláštních zájmů Ceuty a Mellily v rámci mezinárodních smluv o rybolovu, jejichž je Unie smluvní stranou.

3. Rada přijme na návrh Komise evropské zákony, rámcové zákony,

nařízení nebo rozhodnutí, které stanoví případná práva a podmínky vzájemného přístupu k příslušným oblastem rybolovu a jejich zdrojům. Rada rozhoduje jednomyslně.

4. Evropské zákony a rámcové zákony uvedené v odstavcích 2 a 3 musí být přijaty po konzultaci s Evropským parlamentem.

Volný pohyb zboží

Pododdíl 3

Ustanovení o volném pohybu zboží, celních předpisech a obchodní politice

ČLÁNEK 33

1. Výrobky pocházející z Ceuty nebo z Melilly a výrobky pocházející ze třetích zemí, které byly do Ceuty nebo do Melilly dovezeny v rámci režimů, které se na ně vztahují na uvedených územích, nejsou při jejich propuštění do volného oběhu na celním území Unie považovány za zboží splňující podmínky čl. III-151 odst. 1, 2 a 3 Ústavy.

2. Celní území Unie nezahrnuje Ceutu a Melillu.

3. Není-li v tomto pododdílu stanoveno jinak, použijí se na obchod mezi celním územím Unie na jedné straně a Ceutou a Melillou na straně druhé akty orgánů v oblasti celních předpisů týkajících se vnějších obchodních vztahů za stejných podmínek.

4. Není-li v tomto pododdílu stanoveno jinak, nevztahují se všeobecné nebo smluvní akty orgánů týkající se společné obchodní politiky na dovoz nebo vývoz zboží na Ceutu ani na Melillu.

5. Není-li v této hlavě stanoveno jinak, uplatňuje Unie v obchodu s Ceutou a s Melillou na produkty uvedené v příloze I Ústavy všeobecný režim, který Unie uplatňuje ve svých vnějších obchodních vztazích.

ČLÁNEK 34

Bezcelní dovoz

1. S výhradou článku 35 jsou cla při dovozu výrobků pocházejících z Ceuty nebo z Melilly na celní území Unie zrušena.

ČLÁNEK 35

1. Na veškeré produkty rybolovu čísel 0301, 0302, 0303, 1604 a 1605 a položek 0511 91 a 2301 20 společného celního sazebníku a pocházející z Ceuty nebo z Melilly se v rámci celních kvót vypočtených pro jednotlivé produkty z průměrných množství skutečně vyvezených během let 1982, 1983 a 1984 vztahuje osvobození od cla na celém celním území Unie.

Propuštění produktů, které jsou dovezeny na celní území Unie v rámci uvedených celních kvót, do volného oběhu se řídí pravidly stanovenými

společnou organizací trhů a zejména dodržováním referenčních cen.

2. Rada na návrh Komise přijme každoročně evropská nařízení nebo rozhodnutí o otevírání a rozdělování celních kvót podle podmínek uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 36

1. Jestliže by uplatňování článku 34 mohlo vést ke značnému zvýšení dovozu některých výrobků pocházejících z Ceuty nebo z Melilly, které by mohlo poškodit výrobce v Unii, může Rada na návrh Komise přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o podřízení přístupu těchto výrobků na celní území Unie zvláštním podmínkám.

2. Pokud z důvodu neuplatňování společné obchodní politiky a společného celního sazebníku při dovozu surovin nebo polotovarů do Ceuty nebo do Melilly dovoz nějakého výrobku pocházejícího z Ceuty nebo z Melilly vážně poškodí nebo by mohl vážně poškodit některou výrobní činnost provozovanou v jednom nebo více členských státech, může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijmout vhodná opatření.

ČLÁNEK 37

Cla při dovozu výrobků pocházejících z celního území Unie do Ceuty a do Melilly a poplatky s účinkem rovnocenným clům jsou zrušeny.

ČLÁNEK 38

Cla a poplatky s účinkem rovnocenným clům a režim obchodu, které se vztahují na dovoz zboží ze třetí země do Ceuty a do Melilly, nesmí být méně výhodné než cla a poplatky uplatňované Unii v souladu s jejími mezinárodními závazky nebo jejími preferenčními režimy vůči uvedené třetí zemi s výhradou, že tato třetí země poskytuje dovozu z Ceuty a z Melilly stejné zacházení, jaké tato třetí země poskytuje Unii. Avšak režim, který se vztahuje na dovoz zboží z uvedené třetí země do Ceuty a do Melilly, nesmí být výhodnější než ten, který je uplatňován na dovoz výrobků pocházejících z celního území Unie.

ČLÁNEK 39

Rada přijme na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí, jež stanoví prováděcí pravidla k tomuto pododdílu, a zejména pravidla původu zboží vztahující se na obchod uvedený v člácích 34, 35 a 37, včetně ustanovení o označování původu výrobků a o kontrole původu.

Tato pravidla budou zejména obsahovat ustanovení týkající se označování výrobků, podmínek registrace plavidel, uplatňování pravidla o kumulaci původu pro produkty rybolovu a ustanovení umožňující určit původ výrobků.

**Regionální rozvoj
Španělska**

**Oddíl 5
Ustanovení o regionálním rozvoji Španělska**

ČLÁNEK 40

Členské státy berou na vědomí skutečnost, že španělská vláda provádí politiku regionálního rozvoje zaměřenou zejména na podporu hospodářského růstu méně rozvinutých regionů a oblastí Španělska.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu.

Dohodly se, aby usnadnily španělské vládě plnění tohoto úkolu, doporučit orgánům, aby využívaly veškeré prostředky a postupy stanovené v Ústavě, zejména přiměřeným využitím zdrojů Unie, jež jsou k dispozici pro dosahování jejích cílů.

Členské státy zejména uznávají, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude nezbytné přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva méně rozvinutých regionů a oblastí Španělska.

**Regionální rozvoj
Portugalska**

**Oddíl 6
Ustanovení o hospodářském a průmyslovém rozvoji Portugalska**

ČLÁNEK 41

Členské státy berou na vědomí, že portugalská vláda provádí politiku industrializace a hospodářského rozvoje, jejímž cílem je přiblížit životní úroveň v Portugalsku životní úrovni ostatních členských států a odstranit nedostatečnou zaměstnanost a současně postupně vyrovnávat regionální rozdíly v úrovni rozvoje.

Uznávají, že dosažení cílů této politiky je v jejich společném zájmu.

Dohodly se za tímto účelem doporučit orgánům, aby využívaly veškeré prostředky a postupy stanovené v Ústavě, zejména přiměřeným využitím zdrojů Unie, jež jsou k dispozici pro dosahování jejích cílů.

Členské státy uznávají zejména, že v případě uplatňování článků III-167 a III-168 Ústavy bude nezbytné přihlížet k cílům hospodářského rozvoje a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

**Španělsko
Jaderná energie**

**Oddíl 7
Ustanovení o výměně poznatků se Španělským královstvím v oblasti
jaderné energie**

ČLÁNEK 42

1. Od 1. ledna 1986 jsou Španělskému království zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii; Španělské království je na svém území smí šířit jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Od 1. ledna 1986 zpřístupní Španělské království Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie ve Španělsku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii
3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se hlavně týkají
 - a) jaderné fyziky (nízkých a vysokých energií),
 - b) radiační ochrany,
 - c) použití izotopů, zejména stabilních izotopů,
 - d) výzkumných reaktorů a příslušných paliv,
 - e) výzkumu v oblasti palivového cyklu (především: těžba a zpracování chudých uranových rud; optimalizace palivových článků pro energetické reaktory).

ČLÁNEK 43

1. V oblastech, v nichž Španělské království zpřístupňuje své informace Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členskými státy, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášeny v členských státech Společenství a pokud nemají žádnou povinnost vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.
2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Španělské království musí podpořit a usnadnit postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členskými státy, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

Oddíl 8

Ustanovení o výměně poznatků s Portugalskou republikou v oblasti jaderné energie

ČLÁNEK 44

Portugalsko
Jaderná energie

1. Od 1. ledna 1986 jsou Portugalské republice zpřístupněny poznatky sdělované členskými státy, osobám a podnikům v souladu s článkem 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii; Portugalská republika je na svém území smí šířit jen v omezeném rozsahu, za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Od 1. ledna 1986 zpřístupní Portugalská republika Evropskému společenství pro atomovou energii poznatky určené k šíření jen v omezeném rozsahu, získané v oblasti jaderné energie v Portugalsku, pokud se nejedná o přísně obchodní použití. Komise sdělí tyto poznatky podnikům ve Společenství za podmínek stanovených v článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
3. Poznatky uvedené v odstavcích 1 a 2 se hlavně týkají
 - a) dynamiky reaktorů,
 - b) radiační ochrany,
 - c) použití jaderných měřicích technik (v průmyslové, zemědělské, archeologické a geologické oblasti),
 - d) atomové fyziky (měření účinných průřezů, technologie budování sítí),
 - e) metalurgického získávání uranu.

ČLÁNEK 45

1. V oblastech, v nichž Portugalská republika zpřístupňuje své poznatky Evropskému společenství pro atomovou energii, udělují příslušné subjekty na žádost a za obchodních podmínek licence členskými státy, osobám a podnikům Společenství, pokud jsou držiteli výhradních práv na patenty přihlášené v členských zemích Společenství a pokud nemají žádnou povinnost nebo závazek vůči třetím osobám udělovat nebo nabízet výlučné licence nebo částečně výlučné licence na práva vyplývající z těchto patentů.
2. Je-li udělena výlučná nebo částečně výlučná licence, Portugalská republika musí podpořit a usnadnit postup, při němž držitelé takových licencí udělují za obchodních podmínek sublicence členskými státy, osobám a podnikům ve Společenství.

Udělení takových výlučných nebo částečně výlučných licencí se provádí na běžné obchodní bázi.

HLAVA V

Rakousko, Finsko a Švédsko

**USTANOVENÍ PŘEVZATÁ Z AKTU O PODMÍNKÁCH
PŘISTOUPENÍ RAKOUSKÉ REPUBLIKY, FINSKÉ
REPUBLIKY A ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ**

Oddíl 1

Finanční ustanovení

ČLÁNEK 46

Alandy (Åland Islands)

Vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty jsou počítány a kontrolovány, jako by Alandy byly zahrnuty do územní působnosti šesti směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

Oddíl 2

Ustanovení o zemědělství

ČLÁNEK 47

*Finská pomoc
zemědělství*

Jestliže vážné obtíže vyplývající z přistoupení přetrvávají po plném uplatnění článku 48 a ostatních opatření na základě stávajících pravidel Unie, může Komise přijmout evropské rozhodnutí, jež Finsku povolí poskytování státních podpor producentům, aby usnadnila jejich plné zapojení do společné zemědělské politiky.

ČLÁNEK 48

Severská odchylka

1. Komise přijme evropská rozhodnutí, jež Finsku a Švédsku povolí poskytovat dlouhodobé státní podpory sloužící k zachování zemědělské činnosti ve specifických regionech. Tyto regiony by měly pokrývat zemědělské oblasti nacházející se na sever od 62° severní šířky a určité přilehlé oblasti na jih od této rovnoběžky, které jsou postiženy porovnatelnými klimatickými podmínkami, jež mimořádně ztěžují zemědělskou činnost.

2. Regiony uvedené v odstavci 1 určuje Komise, která přitom bere v úvahu zejména

- a) nízkou hustotu obyvatelstva;
- b) podíl zemědělské půdy na celkové ploše;
- c) podíl zemědělské půdy vyhrazené pro jednoleté plodiny určené k lidské spotřebě na celkově využívaných zemědělských plochách.

3. Státní podpory uvedené v odstavci 1 mohou souviset s přírodními faktory produkce, například počtem hektarů zemědělské půdy nebo počtem hospodářských zvířat, s přihlédnutím k příslušným limitům stanoveným v

rámci společných organizací trhu, a s tradičními způsoby produkce jednotlivých hospodářství, ale zároveň nesmějí:

- (a) být vázány na budoucí produkci; nebo
- (b) vést ke zvýšení produkce či celkové podpory zaznamenané za sledované období v době před 1. lednem 1995, které stanoví Komise.

Podpory mohou být odstupňovány podle regionů.

Tyto podpory musí být poskytovány zejména na

- a) zachování tradiční primární výroby a zpracovatelských aktivit, které jsou přirozeně vhodné s ohledem na klimatické podmínky dotyčného regionu;
- b) zlepšení struktur potřebných pro produkci, odbyt a zpracování zemědělských produktů;
- c) snadnější nakládání se zmíněnými produkty;
- d) záruku, že bude chráněno životní prostředí a krajina.

ČLÁNEK 49

1. Podpory poskytované podle článků 47 a 48 a jakákoli další státní podpora podléhající na základě této hlavy povolení Komise musí být oznámeny Komisi. Nesmí být poskytnuty, dokud nebude příslušné povolení uděleno.

2. Co se týče podpor poskytovaných podle článku 48, Komise Radě předloží počínaje 1. lednem 1996 vždy po pěti letech zprávu o

- a) udělených povoleních;
- b) výsledcích podpor, které byly poskytnuty na základě těchto povolení.

Během příprav k vypracování této zprávy předávají členské státy, které takové povolení obdržely, Komisi v potřebném předstihu informace o účincích jimi poskytnutých podpor, dokládající rozvoj zemědělství v dotyčných regionech.

ČLÁNEK 50

V oblasti podpor poskytovaných podle článků III-167 a III-168 Ústavy:

- a) jsou z podpor, které byly v Rakousku, Finsku a Švédsku

poskytnuty před 1. lednem 1995, za stávající podpory ve smyslu čl. III-168 odst. 1 Ústavy považovány jen podpory, které byly Komisi oznámeny do 30. dubna 1995;

- b) jsou stávající podpory a plány na poskytnutí nebo změnu podpor, které byly Komisi oznámeny před 1. lednem 1995, považovány za úředně oznámené k tomuto dni.

ČLÁNEK 51

1. Pokud není v určitých případech stanoveno jinak, přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí nezbytná k provedení tohoto oddílu.
2. Evropský zákon Rady může přizpůsobit ustanovení tohoto oddílu, což se může ukázat být nezbytné v případě změny práva Unie. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 52

1. Jsou-li přechodná opatření nezbytná k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v Rakousku, Finsku a Švédsku na režim společné organizace trhu za podmínek stanovených v Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, přijímají se tato opatření postupem podle článku 38 nařízení č. 136/66/EHS nebo podle odpovídajících článků jiných nařízení o společné organizaci zemědělských trhů. Tato opatření mohla být přijímána až do 31. prosince 1997, přičemž jejich používání je omezeno tímto dnem.
2. Evropský zákon Rady může období uvedené v odstavci 1 prodloužit. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 53

Rybolov

Články 51 a 52 se vztahují na produkty rybolovu.

Oddíl 3

Přechodná opatření

Ustanovení o přechodných opatřeních

ČLÁNEK 54

Akty uvedené v bodech VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z a aa, X.a, b a c přílohy XV ⁴ aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království se vztahují na Rakousko, Finsko a Švédsko za podmínek stanovených v uvedené příloze.

⁵ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 322.

Pokud jde o bod IX.2.x přílohy XV uvedené v prvním pododstavci, odkazy na ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, zejména na její články 90 a 91, se považují za odkazy na ustanovení Ústavy, zejména její čl. III-170 odst. 1 a 2.

Oddíl 4

Ustanovení o použitelnosti některých aktů

ČLÁNEK 55

1. Každé individuální rozhodnutí o výjimkách a o vydání zamítavých stanovisek, které bylo přijato před 1. lednem 1995 Kontrolním úřadem Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) nebo Komisí podle článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) nebo podle článku 1 protokolu 25 k uvedené dohodě a která se týkají případů, na něž se v důsledku přistoupení vztahuje článek 81 Smlouvy o založení Evropského společenství, zůstává pro účely článku III-161 Ústavy v platnosti, a to až do uplynutí v něm stanovené lhůty nebo až do okamžiku, kdy Komise v souladu s právem Unie přijme řádně odůvodněné opačné evropské rozhodnutí.

*Rozhodnutí ESVO jsou
platná...*

2. Každé rozhodnutí, které bylo před 1. lednem 1995 přijato Kontrolním úřadem ESVO podle článku 61 Dohody o Evropském hospodářském prostoru a na které se v důsledku přistoupení vztahuje článek 87 Smlouvy o založení Evropského společenství, zůstává s ohledem na článek III-167 Ústavy v platnosti, pokud Komise nepřijme podle článku III-168 Ústavy opačné evropské rozhodnutí. Tento odstavec se nevztahuje na rozhodnutí podléhající postupu uvedenému v článku 64 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

*...dokud Komise
nerozhodne jinak*

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, zůstávají rozhodnutí přijatá Kontrolním úřadem ESVO po 1. lednu 1995 v platnosti, pokud Komise v souladu s právem Unie nepřijme řádně odůvodněné opačné rozhodnutí.

Oddíl 5

Ustanovení o Alandách

ČLÁNEK 56

*Výjimky pro Alandy
(Åland islands)*

Ustanovení Ústavy nevylučují uplatňování předpisů platných k 1. lednu 1994 na Alandách, které se týkají:

*Regionální občanství ≈
domovské právo*

- a) nediskriminačních omezení práva fyzických osob, které nemají na Alandách „hembygdsrätt / kotiseutuoikeus“ (domovské právo), a právnických osob nabyvat a vlastnit nemovitý majetek na Alandách bez povolení příslušných alandských orgánů;

Právo na majetek

Právo usazování

- b) nediskriminačních omezení práva usazování a práva poskytování služeb vztahujícího se na fyzické osoby, které nemají na Alandách „hembygdsrätt / kotiseutu oikeus“ (domovské právo), nebo na právnické osoby bez povolení příslušných alandských orgánů.

ČLÁNEK 57

1. Území Aland – považované za třetí území podle čl. 3 odst. 1 třetí odrážky směrnice Rady 77/388/EHS a za vnitrostátní území, které nepadá do oblasti působnosti směrnic o harmonizaci spotřebních daní, jak je definováno v článku 2 směrnice Rady 92/12/EHS – je vyloučeno z územní působnosti práva Unie v oblasti harmonizace právních předpisů členských států o daních z obratu, spotřebních daních a jiných formách nepřímého zdanění.

Nepřímé danění

Tento odstavec se nevztahuje na ustanovení směrnice Rady 69/335/EHS týkající se daně ze základního kapitálu.

Výjimky mohou být změněny

2. Odchylka uvedená v odstavci 1 má za cíl udržovat životaschopnost místního hospodářství na uvedených ostrovech a nesmí mít nepříznivé účinky na zájmy Unie nebo na její společné politiky. Usoudí-li Komise, že ustanovení odstavce 1 již nejsou odůvodněná, zejména pokud jde o korektní hospodářskou soutěž nebo vlastní zdroje, předloží vhodné návrhy Radě, která prijme nezbytné akty v souladu s příslušnými články Ústavy.

ČLÁNEK 58

Finská republika zajistí, aby všechny fyzické a právnické osoby členských států na Alandách podléhaly stejnému zacházení.

ČLÁNEK 59

Ustanovení tohoto oddílu se použijí s ohledem na Prohlášení o Alandách, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 2 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Saamové

Oddíl 6 Ustanovení o Saamech

ČLÁNEK 60

Chov sobů

Odchylně od ustanovení Ústavy mohou být Saamům udělena výhradní práva pro chov sobů v oblastech tradičně osídlených Saamy.

ČLÁNEK 61

Tento oddíl může být rozšířen s ohledem na možný další vývoj výhradních práv pro Saamy spojených s jejich tradičním způsobem obživy. Evropský zákon Rady může provést nezbytné změny tohoto oddílu. Rada rozhoduje

zákon Rady může provést nezbytné změny tohoto oddílu. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Výborem regionů.

ČLÁNEK 62

Ustanovení tohoto oddílu se použijí s ohledem na Prohlášení o Saamech, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 3 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Oddíl 7

Zvláštní ustanovení v rámci strukturálních fondů ve Finsku a Švédsku

ČLÁNEK 63

Oblasti, na něž se cíl spočívající v podpoře rozvoje a strukturálního přizpůsobení oblastí s velmi nízkou hustotou obyvatelstva vztahuje, v zásadě představují nebo patří k regionům na úrovni NUTS II s hustotou obyvatelstva 8 obyvatel na km² nebo méně. Pomoc Unie může být, s výhradou požadavku na koncentraci, rozšířena i na k nim přiléhající a sousedící menší oblasti, které splňují stejná kritéria hustoty obyvatelstva. Regiony a oblasti podle tohoto článku jsou vyjmenovány v příloze 1⁵ protokolu č. 6 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

⁵ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 355.

Oddíl 8

Ustanovení o železniční a kombinované dopravě v Rakousku

ČLÁNEK 64

1. Pro účely tohoto oddílu se rozumí pojmem:

- a) „těžké nákladní vozidlo“ každé motorové vozidlo o nejvyšší povolené hmotnosti větší než 7,5 tuny, evidované v členském státě a určené k přepravě zboží nebo tahání přívěsů, včetně souprav tahače s návěsem, a každý přívěs o nejvyšší povolené hmotnosti větší než 7,5 tuny, tažený motorovým vozidlem evidovaným v členském státě o nejvyšší povolené hmotnosti 7,5 tuny;
- b) „kombinovanou dopravou“ přeprava zboží těžkými nákladními vozidly nebo prostředky nákladní přepravy, které uskutečňují část jízdy po železnici, a jízdu buď zahájí, nebo ukončí po silnici, takže tranzitní přeprava v žádném případě nemůže při své jízdě buď z výchozího místa, nebo do koncového místa trasy proběhnout přes rakouské území pouze po silnici.

2. Články 65 až 71 se vztahují na opatření týkající se ustanovení o železniční a kombinované dopravě přes území Rakouska.

*Strukturální fondy ve
Finsku a Švédsku*

*Rakousko
Doprava*

ČLÁNEK 65

Unie a dotyčné členské státy v rámci svých pravomocí přijímají a úzce koordinují opatření zaměřená na rozvoj a podporu železniční a kombinované dopravy pro přepravu zboží přes Alpy.

ČLÁNEK 66

Unie při vypracování hlavních směrů uvedených v článku III-247 Ústavy musí zajistit, aby dopravní trasy definované v příloze 1⁷ protokolu č. 9 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království tvořily součást transevropských sítí železniční a kombinované dopravy, a dále aby byly považovány za projekty společného zájmu.

⁷ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 364.

ČLÁNEK 67

Unie a dotyčné členské státy v rámci svých pravomocí provádějí opatření uvedená v příloze 2⁸ protokolu č. 9 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

⁸ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 365.

ČLÁNEK 68

Unie a dotyčné členské státy usilují co nejvíce o rozvoj a využívání dodatečné kapacity železniční dopravy uvedené v příloze 3⁹ protokolu č. 9 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

⁹ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 367.

ČLÁNEK 69

Unie a dotyčné členské státy musí přijmout opatření ke zvýšení poskytování služeb železniční a kombinované dopravy. Tato opatření jsou případně s výhradou ustanovení Ústavy přijímána po konzultaci se železničními společnostmi a jinými poskytovateli železničních služeb. Přednost by měla být dána opatřením stanoveným v ustanoveních práva Unie o železniční a kombinované dopravě. Při provádění všech opatření má být věnována zvláštní pozornost konkurenceschopnosti, efektivnosti a průhlednosti nákladů týkajících se železniční a kombinované dopravy. Příslušné členské státy mají usilovat o přijetí zejména takových opatření, která by zajistila konkurenceschopnost cen kombinované dopravy vůči cenám jiných druhů dopravy. Každá pomoc poskytnutá na tyto účely musí být v souladu s právem Unie.

ČLÁNEK 70

V případě závažné havárie v železniční dopravě, například v případě přírodních katastrof, vyvine Unie a dotyčné členské státy veškeré možné společné úsilí k udržení plynulého chodu dopravy. Přednost je třeba dávat citlivým nákladům, například potravinám podléhajícím rychlé zkáze.

ČLÁNEK 71

Fungování tohoto oddílu přezkoumá Komise postupem podle čl. 73 odst. 2.

ČLÁNEK 72

1. Tento článek se vztahuje na silniční přepravu zboží provozovanou na území Společenství.
2. Na jízdy, které zahrnují tranzitní přepravu zboží po silnici přes Rakousko, se vztahuje režim stanovený pro jízdy pro vlastní potřebu a pro jízdy pro cizí potřebu podle první směrnice Rady ze dne 23. července 1962 a nařízení Rady (EHS) 881/92, s výhradou ustanovení tohoto článku.
3. Do 1. ledna 1998 se použijí tato ustanovení:
 - a) Celkové emise NOx těžkých nákladních vozidel projíždějících tranzitem přes Rakousko se musí v době od 1. ledna 1992 do 31. prosince 2003 snížit o 60 %, jak uvádí tabulka v příloze 4.
 - b) Snižování celkového objemu emisí NOx z těžkých nákladních vozidel je spravováno pomocí systému ekobodů. Podle tohoto systému se u každého těžkého nákladního vozidla projíždějícího tranzitem přes Rakousko vyžaduje určitý počet ekobodů, který se rovná objemu jeho emisí NOx (což je hodnota povolená v rámci shodnosti výroby (COP) nebo vyplývající z homologace typu). Metoda výpočtu a správy těchto bodů je popsána v příloze 5.
 - c) Překročí-li počet tranzitních jízd v kterémkoli roce referenční počet stanovený na rok 1991 o více než 8 %, přijme Komise postupem podle článku 16 vhodná opatření v souladu s bodem 3 přílohy 5.
 - d) Rakouská republika včas vydá a dá k dispozici karty ekobodů, které jsou podle přílohy 5 potřebné ke správě systému ekobodů pro těžká nákladní vozidla projíždějící tranzitem přes Rakousko.
 - e) Ekobody rozděluje Komise mezi členské státy v souladu s předpisy, které mají být přijaty podle odstavce 7.
4. Rada na základě zprávy Komise do 1. ledna 1998 přezkoumá fungování ustanovení týkajících se tranzitní přepravy zboží po silnici přes Rakousko. Toto přezkoumání se provede v souladu se základními zásadami práva Společenství, například s řádným fungováním vnitřního trhu, zejména s volným pohybem zboží a služeb, ochranou životního

prostředí v zájmu Společenství jako celku a bezpečností dopravy. Nerozhodne-li Rada na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně jinak, prodlužuje se přechodné období, během něžž se uplatňují ustanovení odstavce 3, do 1. ledna 2001.

5. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje do 1. ledna 2001 vědeckou studii o tom, v jaké míře bylo dosaženo splnění cíle snížení znečištění stanoveného v odst. 3 písm. a). Dospěje-li Komise k závěru, že tohoto cíle bylo udržitelným způsobem dosaženo, přestane se odstavec 3 používat dne 1. ledna 2001. Dospěje-li Komise k závěru, že tohoto cíle nebylo udržitelným způsobem dosaženo, může Rada podle článku 75 Smlouvy o ES přijmout v rámci Společenství opatření, která zajistí rovnocennou ochranu životního prostředí, zejména snížení znečištění o 60 %. Nepřijme-li Rada taková opatření, přechodné období se automaticky prodlouží o závěrečné tříleté období, během něžž se použije odstavec 3.

6. Od konce přechodného období se *acquis communautaire* uplatňuje v plném rozsahu.

7. Komise přijme postupem podle článku 16 podrobná ustanovení ohledně postupů týkajících se systému ekobodů, rozdělování ekobodů a technických otázek spojených s uplatňováním tohoto článku, která vstoupí v platnost dnem přistoupení Rakouska.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zajistí zachování současné situace pro stávající členské státy, která vyplývá z uplatňování nařízení Rady (EHS) č. 3637/92 a správní dohody podepsané dne 23. prosince 1992, která stanoví den vstupu v platnost a postupy pro zavedení systému ekobodů uvedeného v dohodě o přepravě. Je nutno vyvinout veškeré nezbytné úsilí s cílem zajistit, aby podíl ekobodů přidělený Řecku dostatečně odpovídal řeckým potřebám v této souvislosti.

ČLÁNEK 73

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. V případě odkazu na tento odstavec se použijí články 3 a 7 rozhodnutí č. 1999/468/ES.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Oddíl 9

Ustanovení o používání zvláštních rakouských termínů německého jazyka v rámci Evropské unie

ČLÁNEK 74

1. Zvláštní rakouské termíny německého jazyka, obsažené v rakouském

Německý jazyk,
rakouské termíny

Stejná platnost

právním řádu a uvedené v příloze ¹⁰ protokolu č. 10 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, mají stejné postavení a mohou být používány se stejným právním účinkem jako odpovídající termíny, které jsou používány v Německu a uvedeny ve zmíněné příloze.

¹⁰ Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 370.

2. V německé verzi nových právních aktů se zvláští rakouské termíny uvedené v příloze protokolu č. 10 aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království doplňují v příslušné formě k termínům používaným v Německu.

*Rozšíření o 10 zemí,
1. května 2004*

9. PROTOKOL
O SMLOUVĚ A AKTU O PŘISTOUPENÍ
ČESKÉ REPUBLIKY,
ESTONSKÉ REPUBLIKY,
KYPERSKÉ REPUBLIKY,
LOTYŠSKÉ REPUBLIKY,
LITEVSKÉ REPUBLIKY,
MAĎARSKÉ REPUBLIKY,
REPUBLIKY MALTA,
POLSKÉ REPUBLIKY,
REPUBLIKY SLOVINSKO A
SLOVENSKÉ REPUBLIKY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že Česká republika, Estonská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarská republika, Republika Malta, Polská republika, Republika Slovinsko a Slovenská republika přistoupily k Evropským společenstvím a k Evropské unii založené Smlouvou o Evropské unii dne 1. května 2004;

VZHLEDEM K TOMU, že čl. IV-437 odst. 2 písm. e) Ústavy stanoví, že smlouva ze dne 16. dubna 2003 o uvedeném přistoupení se zrušuje;

VZHLEDEM K TOMU, že mnoho ustanovení aktu připojeného k této smlouvě o přistoupení je i nadále významných; že čl. IV-437 odst. 2 Ústavy stanoví, že taková ustanovení musejí být převzata do protokolu nebo na ně v něm musí být odkázáno, aby zůstala v platnosti a jejich právní účinky byly zachovány;

VZHLEDEM K TOMU, že některá z těchto ustanovení vyžadují nezbytné technické úpravy, které je uvedou do souladu s Ústavou, aniž by byly změněny jejich právní účinky;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

ČÁST PRVNÍ

USTANOVENÍ O AKTU O PŘISTOUPENÍ ZE DNE 16. DUBNA 2003

HLAVA I

ZÁSADY

ČLÁNEK 1

Pro účely tohoto protokolu se:

- a) pojmem „akt o přistoupení ze dne 16. dubna 2003“ rozumí Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Litevské republiky, Lotyšské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie;
- b) „Smlouvou o založení Evropského společenství“ („Smlouvou o ES“) a „Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii“ („Smlouvou o ESAE“) rozumějí uvedené smlouvy ve znění pozdějších smluv nebo jiných aktů, které vstoupily v platnost před 1. květnem 2004;
- c) „Smlouvou o Evropské unii“ („Smlouvou o EU“) rozumí uvedená smlouva ve znění pozdějších smluv nebo jiných aktů, které vstoupily v platnost před 1. květnem 2004;
- d) „Společenstvím“ rozumí jedno či obě Společenství uvedená v písmeni b), podle konkrétní situace;
- e) výrazem „stávající členské státy“ rozumějí tyto členské státy: Belgické království, Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Irsko, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Rakouská republika, Portugalská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska;
- f) výrazem „nové členské státy“ rozumějí tyto členské státy: Česká republika, Estonská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarská republika, Republika Malta, Polská republika, Republika Slovinsko a Slovenská republika.

ČLÁNEK 2

Práva a závazky, které vyplývají ze smlouvy o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky uvedené v čl. IV-437 odst. 2 písm. e) Ústavy nabyly účinku dnem 1. května 2004 za podmínek stanovených v uvedené smlouvě.

ČLÁNEK 3

Schengenský acquis

1. Ustanovení schengenského acquis, začleněná do rámce Unie protokolem připojeným ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu (dále jen „schengenský protokol“), a aktů na ně navazujících nebo s nimi jinak souvisejících, uvedená v seznamu v příloze I aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, a všech dalších takových aktů přijatých přede dnem 1. května 2004, jsou od 1. května 2004 závazná a použitelná v nových členských státech.

2. Tato ustanovení schengenského *acquis*, jak bylo začleněno do rámce Unie, a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, která nejsou uvedena v odstavci 1, jsou závazná pro nové členské státy ode dne 1. května 2004, avšak jsou v nich použitelná pouze na základě evropského rozhodnutí Rady vydaného za tímto účelem poté, co bylo podle platných schengenských postupů pro vyhodnocování ověřeno, že podmínky nezbytné pro uplatnění všech částí dotyčného *acquis* byly v daném novém členském státě splněny.

Toto rozhodnutí přijme Rada po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně svými členy zastupujícími vlády členských států, vůči nimž již ustanovení uvedená v tomto odstavci nabyla účinku, a zástupcem vlády členského státu, vůči němuž tato ustanovení mají nabyt účinku. Členové Rady zastupující vlády Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska se na tomto rozhodnutí budou podílet, pokud se týká ustanovení schengenského *acquis* a aktů na ně navazujících nebo s ním jinak souvisejících, na nichž se tyto členské státy podílejí.

3. Dohody uzavřené Radou podle článku 6 schengenského protokolu jsou pro nové členské státy závazné ode dne 1. května 2004.

4. Ve vztahu k úmluvám či smlouvám nebo nástrojům z oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které jsou pro dosažení cílů Smlouvy o EU nepostradatelné, budou nové členské státy povinny:

- a) přistoupit k těm, které jsou ke dni 1. květnu 2004 otevřeny k podpisu stávajícím členským státům, a k těm, které Rada v souladu s hlavou VI Smlouvy o EU vypracovala a doporučila k přijetí členským státům;
- b) zavést správní a další mechanismy podobné těm, které k 1. květnu 2004 už přijaly stávající členské státy nebo Rada, aby tak usnadnily praktickou spolupráci mezi institucemi a organizacemi členských států působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí.

ČLÁNEK 4

*Evropská měnová unie -
všechny 10 států začíná s
výjimkou*

Každý nový členský stát se účastní hospodářské a měnové unie ode dne 1. května 2004 jako členský stát, na který se vztahuje výjimka ve smyslu článku III-197 Ústavy.

ČLÁNEK 5

*Přistoupí ke všem
mezinárodním dohodám*

1. Nové členské státy, které přistoupily aktem o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 k rozhodnutím a dohodám přijatým zástupci vlád členských států zasedajících v Radě, přistoupí ke všem ostatním dohodám uzavřeným stávajícími členskými státy a vztahujícím se k fungování Unie nebo souvisejícím s její činností.

2. Nové členské státy musí přistoupit k úmluvám či smlouvám, na které se vztahuje článek 293 Smlouvy o ES, a k úmluvám či smlouvám, které jsou pro dosažení cílů Smlouvy o ES nezbytné, v rozsahu, v jakém jsou nadále platné, a k protokolům podepsaným stávajícími členskými státy o výkladu těchto úmluv či smluv Soudním dvorem Evropských společenství, a musí zahájit za tím účelem se stávajícími členskými státy jednání zaměřená na jejich nezbytné úpravy.

ČLÁNEK 6

Jaderná energie - dohody

1. Nové členské státy musí přistoupit, za podmínek stanovených v tomto protokolu, ke smlouvám nebo úmluvám uzavřeným stávajícími členskými státy a Uníí nebo Evropským společenstvím pro atomovou energii, jednající společně, nebo jimi prozatímně prováděnými, a k dohodám uzavřeným těmito státy, které s uvedenými smlouvami nebo úmluvami souvisejí.

Nové členské státy přistoupí ke smlouvám nebo úmluvám uvedeným v odstavci 4 a k dohodám s Běloruskem, Čínou, Chile, Mercosurem a Švýcarskem, které byly uzavřeny nebo podepsány Společenstvím společně se stávajícími členskými státy, sjednáním protokolu k těmto dohodám a smlouvám mezi Radou, jež jedná jednomyslně jménem členských států, a dotýčnými třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Tímto postupem nejsou dotčeny vlastní pravomoci Unie a Evropského společenství pro atomovou energii ani rozdělení pravomocí mezi Uníí a Evropským společenstvím pro atomovou energii a členskými státy při uzavírání takových dohod v budoucnu nebo přijímání jiných změn, které se netýkají přistoupení. Komise sjedná tyto protokoly jménem členských států na základě směrnic pro sjednávání schválených Radou jednomyslně po konzultaci s výborem složeným ze zástupců členských států. Komise předloží Radě návrh protokolů k uzavření.

2. Bezprostředně po přistoupení k dohodám či smlouvám a úmluvám uvedeným v odstavci 1 získají nové členské státy stejná práva a povinnosti podle těchto dohod či smluv a úmluv jako stávající členské státy.

Dohoda o EHP

3. Nové členské státy musí přistoupit za podmínek stanovených v tomto protokolu k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru podle článku 128 uvedené dohody¹.

¹ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

4. Ode dne 1. května 2004 až, ve vhodných případech, do uzavření nezbytných protokolů uvedených v odstavci 1 budou nové členské státy uplatňovat ustanovení dohod uzavřených společně stávajícími členskými státy a Společenstvím s Alžírskem, Arménií, Ázerbájdžánem, Bulharskem, Chorvatskem, Egyptem, Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií, Gruzii, Izraelem, Jordánskem, Kazachstánem, Kyrgyzstánem, Libanonom, Mexikem, Moldávií, Marokem, Rumunskem, Ruskou federací, San Marinem, Jihoafrickou republikou, Jižní Koreou, Sýrií, Tuniskem, Tureckem, Turkmenistánem, Ukrajinou a Uzbekistánem, a ustanovení jiných dohod uzavřených společně stávajícími členskými státy a Společenstvím před 1. květnem 2004.

Veškeré úpravy těchto dohod budou stanoveny v protokolech uzavíraných s ostatními smluvními zeměmi v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem. Jestliže protokoly nebudou uzavřeny před 1. květnem 2004, přijmou Unie, Evropské společenství pro atomovou energii a členské státy v rámci svých pravomocí potřebná opatření, aby tato situace byla vyřešena.

5. Ode dne 1. května 2004 uplatňují nové členské státy dvoustranné dohody a ujednání o textilu, které Společenství uzavřelo se třetími zeměmi.

Množstevní omezení uplatňovaná Unií na dovoz textilních a oděvních výrobků musí být přizpůsobena s ohledem na přistoupení nových členských států.

Dohody o textilu

Jestliže změny dvoustranných ujednání o textilu a dohod nevstoupí v platnost před 1. květnem 2004, provede Unie nezbytné úpravy svých pravidel pro dovoz textilních a oděvních výrobků z třetích zemí s ohledem na přistoupení nových členských států.

Ocel

6. Množstevní omezení uplatňovaná Unií na dovoz oceli a ocelářských výrobků se musí přizpůsobit na základě dovozu ocelářských výrobků pocházejících z dotyčných dodavatelských zemí novými členskými státy během let bezprostředně předcházejících podpisu smlouvy o přistoupení.

Rybolov

7. Dohody o rybolovu uzavřené před 1. květnem 2004 novými členskými státy se třetími zeměmi jsou spravovány Unií.

Práva a povinnosti vyplývající z těchto dohod pro nové členské státy nejsou v období, během něhož budou ustanovení těchto dohod přechodně zachována, nijak dotčeny.

Jakmile to bude možné, v každém případě před pozbytím platnosti dohod uvedených v prvním pododstavci, přijme Rada na návrh Komise v jednotlivých případech vhodná evropská rozhodnutí umožňující pokračování rybolovných činností vyplývajících z těchto dohod, včetně možnosti prodloužení platnosti některých dohod o dobu nepřesahující jeden rok.

*Odstoupení od dohod o
volném obchodu*

8. S účinkem ode dne 1. května 2004 odstoupí nové členské státy od dohod o volném obchodu se třetími zeměmi, včetně Sřtedoevropské dohody o volném obchodu.

Pokud jsou dohody mezi jedním nebo více novými členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé neslučitelné se závazky vyplývajícími z Ústavy a zejména z tohoto protokolu, učiní nový členský stát veškeré kroky vhodné k odstranění zjištěných neslučitelností. Jestliže nový členský stát narazí na obtíže při úpravě dohody uzavřené s jednou nebo více třetími zeměmi před přistoupením, odstoupí od této dohody podle podmínek v ní stanovených.

9. Je-li to nutné, přijmou nové členské státy vhodná opatření, aby ve vztahu k mezinárodním organizacím a mezinárodním dohodám, jejichž smluvními stranami je také Unie nebo Evropské společenství pro atomovou energii nebo jiné členské státy, přizpůsobily své postoje právům a povinnostem vyplývajícím z jejich přistoupení k Unii.

*Odstoupení od dohod o
rybolovu*

Zejména odstoupí ke dni 1. května 2004 nebo k nejbližšímu možnému datu poté od mezinárodních dohod o rybolovu, jejichž stranou je rovněž Unie, a vystoupí z organizací v oblasti rybolovu, jejichž členem je rovněž Unie, pokud se jejich členství netýká jiných záležitostí než rybolovu.

ČLÁNEK 7

Akty přijaté orgány, na něž se vztahují přechodná ustanovení tohoto protokolu, si zachovávají svou právní sílu; zejména se na ně nadále vztahují postupy týkající se změn těchto aktů.

ČLÁNEK 8

Ustanovení aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, jak jsou vykládána Soudním dvorem Evropských společenství a Soudem prvního stupně, jejichž účelem nebo účinkem je zrušit nebo změnit, ne jako přechodné opatření, akty přijaté orgány, institucemi či jinými subjekty Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii, zůstávají v platnosti s výhradou druhého pododstavce.

Tato ustanovení mají stejnou právní sílu jako akty, které se jimi zrušují nebo pozměňují, a podléhají stejným pravidlům jako tyto akty.

ČLÁNEK 9

Jazyky

Znění aktů orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropských společenství nebo Evropské unie založené Smlouvou o Evropské unii a Evropské centrální banky přijatých před 1. květnem 2004 a jež byla vypracována v jazyce českém, estonském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, polském, slovenském a slovinském, jsou od uvedeného dne platná za stejných podmínek jako znění vypracovaná a platná v ostatních jazycích.

Přechodná ustanovení lze zrušit jen jednomyslně

ČLÁNEK 10

Evropský zákon Rady může zrušit přechodná ustanovení stanovená v tomto protokolu, pokud již nejsou použitelná. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 11

Pro uplatňování Ústavy a aktů přijatých orgány platí přechodně odchylná ustanovení tohoto protokolu.

Trvalá ustanovení

HLAVA II TRVALÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 12

Úpravy aktů uvedené v seznamu v příloze III aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, které se v důsledku přistoupení staly nezbytnými, se stanoví v souladu s obecnými směnicemi stanovenými v této příloze postupem a za podmínek stanovených v článku 36.

ČLÁNEK 13

Opatření uvedená v seznamu v příloze IV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se uplatňují za podmínek stanovených v této příloze.

ČLÁNEK 14

Zemědělství

Evropský zákon Rady může pozměnit ustanovení tohoto protokolu týkající se společné zemědělské politiky, která může být nutno pozměnit v důsledku změny práva Unie. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Dočasná ustanovení

HLAVA III DOČASNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 15

Opatření uvedená v seznamech v přílohách V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII a XIV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se uplatňují ve vztahu k novým členským státům za podmínek stanovených v těchto přílohách.

ČLÁNEK 16

1. Příjmy označené jako „cla stanovená ve společném celním sazebníku a další cla“ uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských

společenství² nebo v odpovídajícím ustanovení kteréhokoli rozhodnutí, které je nahradí, zahrnují cla vypočtená na základě sazeb vyplývajících ze společného celního sazebníku a veškerých s nimi souvisejících celních koncesí uplatňovaných Unií v obchodě nových členských států s třetími zeměmi.

² Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.

2. Pro rok 2004 se harmonizovaný vyměřovací základ DPH a základ HND (hrubý národní důchod) všech jednotlivých nových členských států, uvedený v čl. 2 odst. 1 písm. c) a d) rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom, rovnají dvěma třetinám ročního základu. Základ HND každého nového členského státu, k němuž se přihlíží pro účely výpočtu financování opravy rozpočtových nevyvážeností poskytované Spojenému království, uvedený v čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom, se rovněž rovná dvěma třetinám ročního základu.

3. Pro účely stanovení „zmrazené sazby“ pro rok 2004 podle čl. 2 odst. 4 písm. b) rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom se omezené základy DPH nových členských států vypočítávají na základě dvou třetin jejich neomezeného základu DPH a dvou třetin jejich HND.

ČLÁNEK 17

1. Rozpočet Unie pro rozpočtový rok 2004 bude upraven s přihlédnutím k přistoupení nových členských států prostřednictvím opravného rozpočtu, který nabude účinku dne 1. května 2004.

*Příspěvek do rozpočtu
Unie*

2. Dvanáct měsíčních dvanáctin zdrojů založených na DPH a HND, které mají zaplatit nové členské státy podle opravného rozpočtu uvedeného v odstavci 1, a zpětné úpravy měsíčních dvanáctin pro období od ledna do dubna 2004, které se vztahují pouze na stávající členské státy, budou přepočteny na osminy, jež budou vybrány v období od května do prosince 2004. Zpětné úpravy vyplývající z jakýchkoli dalších opravných rozpočtů přijatých v roce 2004 budou rovněž přepočteny na stejné části, jež budou vybrány ve zbývajících částech roku.

ČLÁNEK 18

*Sdružení rozpočtových
náhrad Unií*

První pracovní den každého měsíce zaplatí Unie České republice, Kypru, Maltě a Slovinsku jako položku výdajů v rámci rozpočtu Unie v roce 2004 ode dne 1. května 2004 jednu osminu a v letech 2005 a 2006 jednu dvanáctinu následujících částek dočasné rozpočtové náhrady:

	2004	2005	2006
	(v milionech EUR, v cenách roku 1999)		

Česká republika	125,4	178,0	85,1
Kypr	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovinsko	29,5	66,4	35,5

ČLÁNEK 19

První pracovní den každého měsíce zaplatí Unie České republice, Estonsku, Kypru, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Maltě, Polsku, Slovinsku a Slovensku jako položku výdajů v rámci rozpočtu Unie v roce 2004 ode dne 1. května 2004 jednu osminu a v letech 2005 a 2006 jednu dvanáctinu následujících částek zvláštního nástroje pro paušální hotovostní toky:

	2004	2005	2006
	(v milionech EUR, v cenách roku 1999)		
Česká republika	174,70	91,55	91,55
Estonsko	15,80	2,90	2,90
Kypr	27,70	5,05	5,05
Lotyšsko	19,50	3,40	3,40
Litva	34,80	6,30	6,30
Maďarsko	155,30	27,95	27,95
Malta	12,20	27,15	27,15
Polsko	442,80	550,00	450,00
Slovinsko	65,40	17,85	17,85
Slovensko	63,20	11,35	11,35

Při veškerých výpočtech pro rozdělování strukturálních fondů v letech 2004, 2005 a 2006 se berou v úvahu obnosy 1 miliarda EUR pro Polsko a 100 milionů EUR pro Českou republiku obsažené ve zvláštním nástroji pro paušální hotovostní toky.

ČLÁNEK 20

1. Nové členské státy uvedené níže zaplatí následující částky do Výzkumného fondu pro uhlí a ocel, uvedeného v rozhodnutí zástupců vlád členských států zasedajících v Radě 2002/234/ESUO ze dne 27. února 2002 o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel ³:

³ Úř. věst. L 79, 22.3.2002, s. 42.

	(milion EUR, v běžných cenách)
Česká republika	39,88
Estonsko	2,50
Lotyšsko	2,69
Maďarsko	9,93
Polsko	92,46
Slovinsko	2,36
Slovensko	20,11

2. Příspěvky do Výzkumného fondu pro uhlí a ocel budou zaplacený ve čtyřech splátkách počínaje rokem 2006 a placených následovně, v každém případě první pracovní den prvního měsíce každého roku:

2006: 15 %

2007: 20 %

2008: 30 %

2009: 35 %.

ČLÁNEK 21

*Zrušení dřívějších
programů*

1. Není-li v tomto protokolu stanoveno jinak, nebudou po 31. prosinci 2003 uskutečněny žádné finanční závazky v rámci programu Phare ⁴, programu Phare pro přeshraniční spolupráci ⁵, předvstupních fondů pro Kypr a Maltu ⁶, programu ISPA ⁷ a programu SAPARD ⁸ ve prospěch nových členských států. Novým členským státům se od 1. ledna 2004 dostane stejného zacházení, jaké požívají stávající členské státy, pokud jde o výdaje podle prvních tří kapitol finančního výhledu, jak je dán interinstitucionální dohodou ze dne 6. května 1999 ⁹, s výhradou jednotlivých níže uvedených specifikací a výjimek, nebo není-li v tomto protokolu stanoveno jinak. Maximální dodatečné položky pro kapitoly 1, 2, 3 a 5 finančního výhledu týkající se rozšíření jsou stanoveny v příloze XV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003. Avšak žádný finanční závazek v rámci rozpočtu na rok 2004 pro jakýkoliv dotyčný program nebo agenturu nesmí být uskutečněn před přistoupením dotyčného nového členského státu.

⁴ Nařízení (EHS) č. 3906/89 (Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11).

⁵ Nařízení (ES) č. 2760/98 (Úř. věst. L 345, 19.12.1998, s. 49).

⁶ Nařízení (ES) č. 555/2000 (Úř. věst. L 68, 16.3.2000, s. 3).

⁷ Nařízení (ES) č. 1267/1999 (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 73).

⁸ Nařízení (ES) č. 1268/1999 (Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 87).

⁹ Interinstitucionální dohoda ze dne 6. května 1999 mezi Evropským Parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a zdokonalení rozpočtového procesu (Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1).

2. Odstavec 1 se nevztahuje na výdaje záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu podle čl. 2 odst. 1 a 2 a čl. 3 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky ¹⁰, které se stávají způsobilými pro financování Společenstvím pouze od 1. května 2004 v souladu s článkem 2 tohoto protokolu. Avšak odstavec 1 tohoto článku se vztahuje na výdaje na rozvoj venkova v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu podle článku 47 a nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře rozvoje venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení ¹¹, s výhradou podmínek stanovených ve změně uvedeného nařízení v příloze II aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

¹⁰ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103.

¹¹ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80.

3. S výhradou poslední věty odstavce 1 se od 1. ledna 2004 nové členské státy účastní programů a agentur Unie za stejných podmínek jako stávající členské státy s financováním ze souhrnného rozpočtu Unie.

4. Pokud jsou určitá opatření nezbytná k usnadnění přechodu od předvstupního režimu na režim vyplývající z uplatňování tohoto článku, přijme Komise požadovaná opatření.

ČLÁNEK 22

1. Nabídková řízení, uzavírání smluv a jejich provádění a platby na předvstupní pomoc v rámci programu Phare, programu Phare pro přeshraniční spolupráci a předvstupních fondů pro Kypr a Maltu spravují provádějící agentury v nových členských státech od 1. května 2004.

*Kontrola předem
(ex-ante)*

Komise přijme evropská rozhodnutí pro prominutí předem činěné kontroly nabídkových řízení a uzavírání smluv prováděné Komisí poté, co bude příznivě vyhodnocen rozšířený systém decentralizovaného provádění (EDIS) v souladu s kritérii a podmínkami stanovenými v příloze nařízení Rady (ES) 1266/1999 ze dne 21. června 1999 o koordinaci podpory kandidátským zemím v rámci předvstupní strategie a o změně nařízení (EHS) č. 3906/89 ¹².

¹² Úř. věst. L 232, 2.9.1999, s. 34.

Nebudou-li tato rozhodnutí o prominutí předem činěné kontroly přijata před 1. květnem 2004, nesmí být žádné smlouvy podepsané mezi 1. květnem 2004 a dnem, ke kterému budou rozhodnutí Komise přijata, způsobilé pro předvstupní pomoc.

Budou-li však rozhodnutí Komise o prominutí předem činěných kontrol přijata opožděně až po 1. květnu 2004 z důvodů, jež nebyly způsobeny orgány nového členského státu, může Komise výjimečně v řádně odůvodněných případech přiznat způsobilost pro předvstupní pomoc smlouvám podepsaným mezi 1. květnem 2004 a dnem přijetí těchto rozhodnutí a povolit pokračování v provádění předvstupní pomoci po omezenou dobu, s výhradou předchozí kontroly nabídkových řízení a uzavírání smluv prováděné Komisí.

Rozpočtové závazky

2. Celkové závazky v rozpočtu uskutečněné před 1. květnem 2004 v rámci předvstupních finančních nástrojů uvedených v odstavci 1, včetně uzavírání a registrace následných jednotlivých právních závazků a plateb uskutečňovaných po 1. květnu 2004, se budou nadále řídit pravidly a nařízeními pro předvstupní finanční nástroje a budou připisovány na vrub odpovídajících kapitol rozpočtu až do ukončení dotyčných programů a projektů. Nehledě na to budou postupy zadávání veřejných zakázek zahájené po 1. květnu 2004 prováděny v souladu s odpovídajícími akty Unie.

Předvstupní pomoc

3. Poslední programování předvstupní pomoci uvedené v odstavci 1 se uskuteční v posledním úplném kalendářním roce před 1. květnem 2004 . Činnosti v rámci těchto programů musí být předmětem smluv uzavřených v průběhu následujících dvou let a vydání musí probíhat tak, jak je stanoveno v memorandu o financování ¹³, zpravidla do konce třetího roku po uskutečnění závazku. Prodloužení období pro uzavírání smluv nebude povoleno. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech lze povolit omezená prodloužení doby pro vyplacení.

¹³ Jak je stanoveno v pokynech Phare (SEC (1999) 1596, aktualizovaných dne 6. 9. 2002 sdělením C 3303/2).

4. K zajištění nezbytného postupného zrušení předvstupních finančních nástrojů uvedených v odstavci 1 a programu ISPA a hladkého přechodu z pravidel použitelných před 1. květnem 2004 na pravidla použitelná po tomto dni může Komise přijmout veškerá vhodná opatření, aby zabezpečila, že budou zachováni nezbytní statutární zaměstnanci v nových členských státech po dobu nejvýše patnácti měsíců po 1. květnu 2004. Během tohoto období mají úředníci přidělení na místa v nových členských státech před 1. květnem 2004, po kterých bude požadováno, aby zůstali ve službě v těchto státech po tomto dni, výjimečně stejné finanční a materiální podmínky, jaké používala Komise před 1. květnem 2004 v souladu s přílohou X služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, stanovených v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ¹⁴. Správní výdaje, včetně platů pro ostatní zaměstnance, nezbytné pro řízení předvstupní pomoci budou hrazeny po celý rok 2004 a až do konce července 2005 v rámci kapitoly „podpůrné výdaje na operace“ (bývalá část B rozpočtu) nebo obdobných kapitol pro finanční nástroje uvedené v odstavci 1 a pro program ISPA příslušných předvstupních rozpočtů.

¹⁴ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

5. Nemohou-li již být projekty schválené podle nařízení (ES) č. 1258/1999 financovány v rámci tohoto nástroje, mohou být začleněny do programování a financování rozvoje venkova v rámci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu. Pokud budou k tomuto účelu nezbytná zvláštní přechodná opatření, přijme je Komise postupem podle čl. 50 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech ¹⁵.

¹⁵ Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1.

ČLÁNEK 23

Přechodový nástroj

1. Mezi 1. květnem 2004 a koncem roku 2006 poskytuje Unie dočasnou finanční pomoc (dále jen „přechodový nástroj“) novým členským státům na rozvoj a posílení jejich správní kapacity pro provádění a vymáhání práva Unie a Evropského společenství pro atomovou energii a na posílení

výměny nejlepších postupů praxe mezi sobě odpovídajícími činiteli.

2. Pomoc je zaměřena na trvalou potřebu posílení institucionální kapacity v některých oblastech prostřednictvím činností, jež nemohou být financovány ze strukturálních fondů, zejména v těchto oblastech:

- a) spravedlnost a vnitřní věci (posilování soudního systému, kontroly na vnějších hranicích, protikorupční strategie, posilování kapacit pro vymáhání práva);
- b) finanční kontrola;
- c) ochrana finančních zájmů Unie a Evropského společenství pro atomovou energii a boj proti podvodům;
- d) vnitřní trh, včetně celní unie;
- e) životní prostředí;
- f) veterinární služby a budování správní kapacity týkající se bezpečnosti potravin;
- g) správní a kontrolní struktury pro rozvoj zemědělství a venkova, včetně integrovaného správního a kontrolního systému (IACS);
- h) jaderná bezpečnost (posílení výkonnosti a odbornosti orgánů jaderné bezpečnosti a jejich organizací pro technickou podporu, a veřejných subjektů pro nakládání s radioaktivním odpadem);
- i) statistika;
- j) posílení veřejné správy v souladu s potřebami zjištěnými v souhrnné monitorovací zprávě Komise, které není hrazeno ze strukturálních fondů.

3. O pomoci v rámci přechodového nástroje bude rozhodnuto postupem podle článku 8 nařízení Rady (EHS) 3906/89 ze dne 18. prosince 1989 o hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy¹⁶.

¹⁶ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11.

4. Tento program bude prováděn v souladu s čl. 53 odst. 1 písm. a) a b) finančního nařízení pro souhrnný rozpočet Evropských společenství¹⁷. Pro twiningové projekty mezi orgány veřejné správy pro účely budování institucí se bude nadále uplatňovat postup výzvy k podání návrhů prostřednictvím sítě kontaktních míst v členském státě, jak byl stanoven v rámcových dohodách se stávajícími členskými státy pro účely předstupní pomoci.

¹⁷ Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1).

Položky závazků pro přechodový nástroj v cenách roku 1999 činí 200 milionů EUR v roce 2004, 120 milionů EUR v roce 2005 a 60 milionů EUR v roce 2006. Roční položky schválí rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou z 6. května 1999.

ČLÁNEK 24

1. Tímto se zřizuje schengenský nástroj jako dočasný nástroj na pomoc přijímajícím členským státům v období mezi 1. květnem 2004 a koncem roku 2006 k financování činností na nových vnějších hranicích Unie pro provádění schengenského *acquis* a kontrolování na vnějších hranicích.

K nápravě nedostatků zjištěných při přípravě na účast v schengenském prostoru budou pro financování ze schengenského nástroje způsobilé tyto typy činností:

- a) investice do výstavby, renovace nebo zvyšování úrovně infrastruktury hraničních přechodů a souvisejících budov;
- b) investice do jakéhokoli provozního zařízení (např. laboratorního zařízení, detekčních nástrojů, technického a programového vybavení pro Schengenský informační systém-SIS II, dopravních prostředků);
- c) odborná příprava pohraniční stráže;
- d) podpora nákladů na logistiku a provoz.

2. V rámci schengenského nástroje jsou níže uvedeným přijímajícím členským státům od 1. května 2004 zpřístupněny následující částky v podobě paušálních příspěvků:

	2004	2005	2006
	(millinů EUR, v cenách z r. 1999)		
Estonsko	22,90	22,90	22,90
Lotyšsko	23,70	23,70	23,70
Litva	44,78	61,07	29,85
Maďarsko	49,30	49,30	49,30
Polsko	93,34	93,33	93,33
Slovinsko	35,64	35,63	35,63
Slovensko	15,94	15,93	15,93

3. Přijímající členské státy odpovídají za výběr a provádění jednotlivých operací v souladu s tímto článkem. Odpovídají rovněž za koordinaci využití tohoto nástroje s pomocí z ostatních nástrojů Unie, za zajišťování slučitelnosti s politikami a opatřeními Unie a za soulad s finančním nařízením pro souhrnný rozpočet Evropských společenství nebo s evropským zákonem, který je nahradí.

Paušální příspěvky musí být využity do tří let od první platby a veškeré nevyužité nebo neodůvodněně vynaložené prostředky musí být vráceny Komisi. Přijímající členské státy předloží nejpozději šest měsíců po uplynutí lhůty tří let souhrnnou zprávu o čerpání paušálních příspěvků s prohlášením odůvodňujícím dané výdaje.

Přijímající stát vykonává tuto povinnost, aniž je dotčena odpovědnost Komise za plnění rozpočtu Unie a v souladu s ustanoveními finančního nařízení týkajícími se decentralizovaného řízení nebo s evropským zákonem, který je nahradí.

4. Komise má právo ověřovat prostřednictvím Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). Komise a Účetní dvůr mohou rovněž provádět kontroly na místě, v souladu s příslušnými postupy.

5. Komise může přijmout jakákoli technická ustanovení nezbytná k fungování tohoto schengenského nástroje.

ČLÁNEK 25

Částky uvedené v člancích 18, 19, 23 a 24 se každý rok upraví jako součást technických úprav stanovených v odstavci 15 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999.

ČLÁNEK 26

Potíže před r. 2007

1. Jestliže nový členský stát zjistí do konce třiletého období po 1. květnu 2004 vážné obtíže, jež by mohly přetrvávat v některém odvětví hospodářství nebo by mohly vést k vážnému zhoršení hospodářské situace určitého území, může požádat o povolení přijmout ochranná opatření k nápravě situace a k přizpůsobení dotyčného odvětví hospodářství vnitřního trhu.

Komise rozhoduje o ochranných opatřeních

Za stejných podmínek může každý stávající členský stát požádat o povolení přijmout ochranná opatření vůči jednomu nebo více novým členským státům.

2. Na žádost dotyčného členského státu přijme Komise postupem pro naléhavé situace evropská nařízení nebo rozhodnutí o ochranných opatřeních, která považuje za nezbytná, a stanoví podmínky a způsob provedení těchto opatření.

Komise rozhodne o

V případě vážných hospodářských obtíží a na výslovnou žádost dotyčného

vážném porušení

členského státu rozhodne Komise ve lhůtě pěti pracovních dnů od přijetí žádosti doplněné odpovídajícím odůvodněním. Takto stanovená opatření jsou bezprostředně použitelná, přičemž berou v úvahu zájmy všech zúčastněných stran a nesmějí zahrnovat hraniční kontroly.

3. Opatření povolená podle odstavce 2 se mohou odchylovat od pravidel Ústavy a zejména od tohoto protokolu v rozsahu a po dobu omezenou na nezbytně nutnou k dosažení cílů uvedených v odstavci 1. Přednostně je třeba vybrat taková opatření, která nejméně naruší fungování vnitřního trhu.

ČLÁNEK 27

Pokud nový členský stát nesplní závazky přijaté v rámci jednání o přistoupení a tím způsobí vážné narušení fungování vnitřního trhu, včetně případných závazků ve všech odvětvových politikách, které se týkají hospodářských činností s přeshraničním účinkem, nebo způsobí bezprostřední riziko takového narušení, může Komise až do konce tříletého období po 1. květnu 2004 na odůvodněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o vhodných opatřeních.

Opatření musí být přiměřená s tím, že budou upřednostněna taková, která nejméně naruší fungování vnitřního trhu, a bude-li to vhodné, budou přednostně uplatňovány stávající odvětvové ochranné mechanismy. Tyto ochranné mechanismy nesmějí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřené omezování obchodu mezi členskými státy. Opatření nebudou zachována déle, než je nezbytně nutné, a v každém případě budou zrušena po splnění dotyčného závazku. Mohou však být uplatňována i po uplynutí období stanoveného v prvním pododstavci, a to po dobu, než budou dotyčné závazky splněny. Komise může v reakci na pokrok zúčastněných nových členských států při plnění jejich závazků přijmout vhodná opatření. Komise informuje Radu v potřebném předstihu před zrušením evropských nařízení nebo rozhodnutí o ochranných opatřeních a v tomto ohledu náležitě přihlíží k vyjádření Rady.

ČLÁNEK 28

Pokud se v novém členském státě vyskytnou vážné nedostatky nebo bezprostřední riziko nedostatků v provádění, stavu provedení nebo v uplatňování rámcových rozhodnutí nebo jiných dotyčných závazků, nástrojů spolupráce a rozhodnutí týkajících se vzájemného uznávání v oblasti trestního práva podle hlavy VI Smlouvy o EU, směrnic a nařízení týkajících se vzájemného uznávání v občanských věcech podle hlavy IV Smlouvy o ES a evropských zákonů a rámcových zákonů přijatých na základě části III hlavy III kapitoly IV oddílů 3 a 4 Ústavy, může Komise až do konce tříletého období po 1. květnu 2004 na odůvodněnou žádost členského státu nebo z vlastního podnětu a po konzultaci s členskými státy přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o vhodných opatřeních a upřesnit podmínky a způsob provedení těchto opatření.

Tato opatření mohou spočívat v dočasném pozastavení uplatňování dotyčných ustanovení a rozhodnutí ve vztazích mezi novým členským státem a jiným členským státem nebo členskými státy, aniž by tím bylo dotčeno pokračování úzké soudní spolupráce. Opatření nebudou zachována déle, než je nezbytně nutné, a v každém případě budou zrušena po odstranění nedostatků. Mohou však být uplatňována i po uplynutí období stanoveného v prvním pododstavci, a to po dobu, po kterou tyto nedostatky budou přetrvávat. Podle pokroku v nápravě zjištěných nedostatků učiněném novým členským státem může Komise po konzultaci s členskými státy opatření přiměřeně upravit. Komise informuje Radu v potřebném předstihu před zrušením ochranných opatření a v tomto ohledu přihlíží k vyjádření Rady.

ČLÁNEK 29

Aby nebylo narušeno řádné fungování vnitřního trhu, nesmí uplatňování vnitrostátních předpisů nových členských států v průběhu přechodných období uvedených v přílohách V až XIV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 zahrnovat hraniční kontroly mezi členskými státy.

ČLÁNEK 30

Jsou-li k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v nových členských státech na režim vyplývající z uplatňování společné zemědělské politiky za podmínek stanovených v tomto protokolu nezbytná přechodná opatření, přijme je Komise postupem podle čl. 42 odst. 2 nařízení Rady (ES) 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru¹⁸ nebo, je-li to vhodné, podle odpovídajících článků ostatních nařízení o společné organizaci zemědělských trhů nebo evropských zákonů, které je nahradily, anebo odpovídajícím postupem stanoveným příslušným právním předpisem. Přechodná opatření uvedená v tomto článku mohou být přijímána po dobu tří let ode dne 1. května 2004 a jejich uplatňování se omezí na toto období. Evropský zákon Rady může toto období prodloužit. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

¹⁸ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1.

ČLÁNEK 31

Jsou-li k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v nových členských státech na režim vyplývající z uplatňování veterinárních a rostlinolékařských pravidel Unie nezbytná přechodná opatření, přijme je Komise postupem stanoveným příslušným právním předpisem. Tato opatření se přijímají po dobu tří let ode dne 1. května 2004 a jejich uplatňování se omezí na toto období.

ČLÁNEK 32

1. Funkční období nových členů výborů a skupin uvedených v příloze XVI aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 končí současně s funkčním obdobím členů, kteří zastávají funkci, dne 1. května 2004.
2. Funkční období nových členů výborů a skupin vytvořených Komisí a uvedených v příloze XVII aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 končí současně s funkčním obdobím členů, kteří zastávají funkci, dne 1. května 2004.

HLAVA IV

POUŽITELNOST AKTŮ ORGÁNŮ

ČLÁNEK 33

Směrnice a rozhodnutí ve smyslu článku 249 Smlouvy o ES a článku 161 Smlouvy o ESAE se ode dne 1. května 2004 považují za určené novým členským státům, pokud byly tyto směrnice a rozhodnutí určeny všem stávajícím členským státům. Tyto směrnice a rozhodnutí, s výjimkou směrnic a rozhodnutí vstupujících v platnost podle čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES, se považují za oznámené novým členským státům dnem 1. května 2004.

ČLÁNEK 34

Nové členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná k tomu, aby bylo ode dne 1. května 2004 dosaženo souladu se směrnicemi a rozhodnutími ve smyslu článku 249 Smlouvy o ES a článku 161 Smlouvy o ESAE, není-li v seznamu v přílohách uvedených v článku 15 nebo v jiných ustanoveních tohoto protokolu určena jiná lhůta.

ČLÁNEK 35

Pokud není stanoveno jinak, přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení a rozhodnutí nezbytná k provedení ustanovení obsažených v přílohách III a IV aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, uvedených v člancích 12 a 13 tohoto protokolu.

ČLÁNEK 36

1. Jestliže akty orgánů přijaté před 1. květnem 2004 vyžadují v důsledku přistoupení úpravy a jestliže tyto nezbytné úpravy nejsou stanoveny tímto protokolem, provedou se tyto úpravy postupem podle odstavce 2. Tyto úpravy vstoupí v platnost dnem 1. května 2004.
2. Příslušné akty přijme za tímto účelem buď Rada na návrh Komise, nebo Komise, podle toho, který orgán přijal původní akty.

ČLÁNEK 37

Nové členské státy sdělí Komisi do tří měsíců ode dne 1. května 2004, podle článku 33 Smlouvy o ESAE, znění právních a správních předpisů, které mají na jejich území zajistit ochranu zdraví obyvatelstva a pracovníků proti nebezpečí ionizujícího záření.

ČÁST DRUHÁ

USTANOVENÍ O PROTOKOLECH PŘIPOJENÝCH K AKTU O PŘISTOUPENÍ ZE DNE 16. DUBNA 2003

HLAVA I

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ O EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANCE

ČLÁNEK 38

Španělské království splatí částku 309 686 775 EUR jako svůj podíl na základním kapitálu splatný v souvislosti s navýšením upsaného základního kapitálu. Tento příspěvek bude splacen v osmi stejných splátkách splatných 30. září 2004, 30. září 2005, 30. září 2006, 31. března 2007, 30. září 2007, 31. března 2008, 30. září 2008 a 31. března 2009.

Španělské království přispěje v osmi stejných splátkách splatných k uvedeným dnům do rezervního fondu a do rezerv rovnocenných rezervním fondům a na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fond a rezervy odpovídající zůstatku na výkazu zisků a ztrát, jak je vykazuje banka ke konci měsíce dubna 2004 ve schválené rozvaze, částkou odpovídající podílu 4,1292 % na rezervním fondu.

ČLÁNEK 39

Ode dne 1. května 2004 splatí nové členské státy následující částky odpovídající jejich splatným podílům na upsaném základním kapitálu, jak je vymezeno v článku 4 statutu Evropské investiční banky.

Polsko	170 563 175 EUR
Česká republika	62 939 275 EUR
Maďarsko	59 543 425 EUR
Slovensko	21 424 525 EUR
Slovinsko	19 890 750 EUR
Litva	12 480 875 EUR
Kypr	9 169 100 EUR
Lotyšsko	7 616 750 EUR
Estonsko	5 882 000 EUR
Malta	3 490 200 EUR

Tyto příspěvky budou splaceny v osmi stejných splátkách splatných k 30.

*Přechodná ustanovení o
Evropské investiční
bance*

září 2004, 30. září 2005, 30. září 2006, u 31. březnu 2007, 30. září 2007, 31. březnu 2008, 30. září 2008 a 31. březnu 2009.

ČLÁNEK 40

Nové členské státy přispějí v osmi stejných splátkách splatných ke dnům uvedeným v článku 39 do rezervního fondu a do rezerv rovnocenných rezervním fondům a na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fond a rezervy odpovídající zůstatku na výkazu zisků a ztrát, jak je vykazuje banka ke konci měsíce dubna 2004 ve schválené rozvaze, částkami odpovídajícími těmto procentním podílům na rezervním fondu a rezervách:

Polsko	2,2742%
Česká republika	0,8392%
Maďarsko	0,7939%
Slovensko	0,2857%
Slovinsko	0,2652%
Litva	0,1664%
Kypr	0,1223%
Lotyšsko	0,1016%
Estonsko	0,0784%
Malta	0,0465%

ČLÁNEK 41

Základní kapitál a splátky uvedené v člancích 38, 39 a 40 splatí Španělské království a nové členské státy v hotovosti v eurech, pokud Rada guvernérů Evropské investiční banky jednomyslně nerozhodne jinak.

HLAVA II

USTANOVENÍ O RESTRUKTURALIZACI ČESKÉHO OCELÁŘSKÉHO PRŮMYSLU

ČLÁNEK 42

Česká ocel

1. Odchylně od článků III-167 a III-168 Ústavy se státní podpora poskytnutá Českou republikou pro účely restrukturalizace vymezeným částem českého ocelářského průmyslu od roku 1997 do roku 2003 považuje za slučitelnou s vnitřním trhem za těchto podmínek:
 - a) období stanovené v čl. 8 odst. 4 protokolu č. 2 o výrobcích ESUO k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé¹⁹ bylo prodlouženo do dne 1. května 2004;

¹⁹ Úř. věst. L 360, 31.12.1994, s. 2.

- b) termíny stanovené v restrukturalizačním plánu, na jehož základě byl uvedený protokol prodloužen, jsou dodržovány v období 2002–2006,
- c) podmínky stanovené v této hlavě jsou splněny a
- d) žádná státní podpora nemá být českému ocelářskému průmyslu vyplacena po 1. květnu 2004.

2. Restrukturalizace českého ocelářství popsaná v jednotlivých obchodních plánech společností uvedených v příloze 1 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 (dále jen „přijímající společnosti“) bude splňovat podmínky stanovené v této hlavě a bude dokončena nejpozději dne 31. prosince 2006 (dále jen „konec restrukturalizačního období“).

Podmínky státní pomoci

3. Státní podporu v rámci českého restrukturalizačního programu lze poskytovat pouze přijímajícím společnostem.

4. Přijímající společnost nesmí

- a) v případě fúze se společností neuvedenou v příloze 1 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 převést výhody z podpory poskytnuté přijímající společnosti;
- b) převzít aktiva společnosti neuvedené v příloze 1 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, na kterou byl prohlášen konkurs v období do 31. prosince 2006.

5. Při každé další privatizaci kterékoli přijímající společnosti musí být dodrženy podmínky a zásady týkající se životaschopnosti, státních podpor a snížení výrobní kapacity vymezené v této hlavě.

6. Celková restrukturalizační podpora poskytnutá přijímajícím společnostem bude určena na základě důvodů stanovených ve schváleném českém restrukturalizačním plánu pro ocelářský průmysl a jednotlivých obchodních plánech schválených Radou. V každém případě je však výše podpory vyplacené v období 1997–2003 omezena na nejvýše 14 147 425 201 Kč. Z této celkové částky obdrží Nová Huť nejvýše 5 700 075 201 Kč, Vítkovice Steel nejvýše 8 155 350 000 Kč a Válcovny plechu Frýdek Místek nejvýše 292 000 000 Kč v závislosti na požadavcích stanovených ve schváleném restrukturalizačním plánu. Podpora bude poskytnuta pouze jednou. Česká republika neposkytne českému ocelářskému průmyslu žádnou další státní podporu pro účely restrukturalizace.

7. Čisté snížení výrobní kapacity, kterého má Česká republika dosáhnout pro hotové výrobky v období 1997–2006, činí 590 000 tun.

Snížení výrobní kapacity bude měřeno pouze na základě trvalého uzavření

výrobních zařízení fyzickým zničením tak, aby tyto kapacity již nemohly být zprovozněny. Prohlášení konkursu na ocelářskou společnost se nepovažuje za snížení výrobní kapacity.

Výše uvedené úrovně čistého snížení výrobní kapacity a rovněž jakýchkoli dalších snížení kapacity, které restrukturalizační program označuje za nezbytné, bude dosaženo v souladu s harmonogramem stanoveným v příloze 2 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

8. Česká republika musí odstranit obchodní překážky na trhu s uhlím v souladu s *acquis* do přistoupení, čímž umožní českým ocelářským společnostem získat přístup k uhlí za mezinárodní tržní ceny.

9. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost Nová Huť. Zejména:

- a) závod Vysoké Pece Ostrava (VPO) bude včleněn do organizačního rámce Nové Huti nabytím plného vlastnictví. Pro tuto fúzi bude stanoveno cílové datum včetně určení subjektu odpovědného za její provedení;
- b) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby Nová Huť:
 - i) byla přeměněna z výrobně orientovaného podniku na tržně orientovaný a byla zlepšena výkonnost a účinnost jejího obchodního vedení, včetně větší průhlednosti nákladů,
 - ii) přehodnotila svůj sortiment a vstupovala na trhy s vyšší přidanou hodnotou,
 - iii) provedla investice nezbytné k dosažení vyšší jakosti hotových výrobků v krátké době po podpisu smlouvy o přistoupení;
- c) bude provedena restrukturalizace zaměstnanosti; úroveň produktivity srovnatelné s úrovněmi dosahovanými skupinami výrobků ocelářského průmyslu v Unii musí být dosaženy do 31. prosince 2006 na základě konsolidovaných údajů dotyčných přijímajících společností;
- d) souladu s odpovídajícím *acquis* v oblasti ochrany životního prostředí bude dosaženo do 1. května 2004, včetně nezbytných investic obsažených v obchodním plánu. V souladu s obchodním plánem budou rovněž provedeny nezbytné budoucí investice do integrované prevence a omezování znečištění, aby byl zajištěn soulad se směrnicí 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění²⁰ do 1. listopadu 2007.

²⁰ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

10. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost Vítkovice

Steel. Zejména:

- a) válcovna Duo bude trvale uzavřena nejpozději dne 31. prosince 2006. V případě nákupu společností strategickým investorem bude toto uzavření k uvedenému dni podmínkou kupní smlouvy;
- b) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby společnost Vítkovice Steel:
 - i) zvýšila přímé prodeje a více se zaměřila na snižování nákladů, což je zásadní pro účinné obchodní vedení,
 - ii) se přizpůsobila tržní poptávce a přesměrovala k výrobkům s vyšší přidanou hodnotou,
 - iii) přesunula navrhovanou investici do sekundární výroby oceli z roku 2004 na rok 2003, aby mohla soutěžit spíše jakostí než cenou;
- c) souladu s odpovídajícím *acquis* v oblasti ochrany životního prostředí musí být dosaženo do dne 1. května 2004, včetně nezbytných investic obsažených v obchodním plánu, jenž zahrnuje potřebu budoucí investice do integrované prevence a omezování znečištění.

11. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost Válcovny plechu Frýdek Místek (VPFM). Zejména:

- a) válcovny za tepla č. 1 a 2 budou trvale uzavřeny do konce roku 2004;
- b) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby společnost VPFM:
 - i) provedla investice nezbytné k dosažení vyšší jakosti hotových výrobků v krátké době po podpisu smlouvy o přistoupení,
 - ii) upřednostňovala využití identifikovaných klíčových příležitostí pro zvýšení zisku (včetně restrukturalizace zaměstnanosti, snižování nákladů, zvyšování výnosů a přesměrování odbytu).

12. K veškerým následným změnám celkového restrukturalizačního plánu a jednotlivých plánů musí dát souhlas Komise a, je-li to vhodné, Rada.

13. Restrukturalizace bude prováděna za podmínek plné transparentnosti a na základě zdravých zásad tržního hospodářství.

14. Komise a Rada budou podrobně dohlížet na provádění restrukturalizace a plnění podmínek stanovených v této hlavě týkajících se životaschopnosti, státní podpory a snižování výrobní kapacity před 1. květnem 2004 a po něm až do konce restrukturalizačního období v souladu

s odstavci 15 až 18. K tomuto účelu bude Komise referovat Radě.

15. Komise a Rada budou sledovat charakteristiky restrukturalizace stanovené v příloze 3 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003. Odkazy v uvedené příloze na odstavec 16 uvedeného protokolu se považují za odkazy na odstavec 16 tohoto článku.

16. Sledování bude zahrnovat nezávislé hodnocení, které bude provedeno v letech 2003, 2004, 2005 a 2006. Test životaschopnosti stanovený Komisí bude významným prvkem k zajištění toho, aby bylo životaschopnosti dosaženo.

17. Česká republika bude plně spolupracovat se všemi sledovacími mechanismy. Zejména:

- a) Česká republika předloží Komisi pololetní zprávy týkající se restrukturalizace přijímajících společností nejpozději 15. března a 15. září každého roku až do konce restrukturalizačního období,
- b) první zprávu obdrží Komise do 15. března 2003 a poslední do 15. března 2007, nerozhodne-li Komise jinak,
- c) zprávy budou obsahovat veškeré informace nezbytné ke sledování restrukturalizačního procesu a snižování a využití výrobní kapacity a budou poskytovat dostatečné finanční údaje, aby bylo možné posoudit, zda byly splněny podmínky a požadavky obsažené v této hlavě. Zprávy budou obsahovat přinejmenším informace stanovené v příloze 4 protokolu č. 2 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, u kterých si Komise vyhrazuje právo na změnu podle svých zkušeností získaných v průběhu sledovacího procesu. Kromě jednotlivých obchodních zpráv přijímajících společností bude součástí celkové zprávy také zpráva o celkové situaci českého ocelářského průmyslu, včetně nejnovějšího makroekonomického vývoje,
- d) Česká republika stanoví přijímajícím společnostem povinnost sdělit veškeré údaje, které by za jiných okolností byly považovány za důvěrné. Při podávání zpráv Radě Komise zajistí, že důvěrné informace týkající se jednotlivých společností nebudou sdělovány.

18. Komise se může kdykoli rozhodnout, že zmocní nezávislého poradce, aby posoudil výsledky sledování, prováděl jakýkoli potřebný průzkum a podával zprávy Komisi a Radě.

19. Pokud Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 17 zjistí, že se vyskytly zásadní odchylky od finančních údajů, na kterých bylo založeno hodnocení životaschopnosti, může požadovat, aby Česká republika přijala vhodná opatření k posílení restrukturalizačních opatření dotýkajících přijímajících společností.

20. Pokud sledování ukáže, že

- a) podmínky pro přechodnou úpravu obsažené v této hlavě nebyly splněny, nebo že
- b) závazky přijaté v rámci prodloužení období, během kterého může Česká republika výjimečně poskytovat státní podporu na restrukturalizaci svého ocelářského průmyslu podle Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Českou republikou na straně druhé ²¹, nebyly splněny nebo že

²¹ Úř. věst. L 360, 31.12.1994, s. 2.

- c) Česká republika v průběhu restrukturalizačního období poskytla dodatečnou neslučitelnou státní podporu ocelářskému průmyslu, a zejména přijímajícím společnostem,

pozbude přechodná úprava obsažená v této hlavě účinku.

Komise učiní přiměřená opatření vyžadující od kterékoli dotyčné společnosti, aby při porušení podmínek stanovených v této hlavě vrátila jakoukoli poskytnutou podporu.

HLAVA III

USTANOVENÍ O VÝSOSTNÝCH OBLASTECH SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA NA KYPRU

ČLÁNEK 43

1. Výsostné oblasti jsou zahrnuty do celního území Unie a pro tyto účely se celní předpisy Unie a předpisy společné obchodní politiky Unie uvedené v části první přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 vztahují na výsostné oblasti se změnami stanovenými v uvedené příloze. V uvedené příloze se odkazy na „tento protokol“ považují za odkazy na tuto hlavu.

2. Akty Unie o daních z obratu, spotřebních daních a jiných druhích nepřímých daní uvedené v části druhé přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se vztahují na výsostné oblasti se změnami stanovenými v uvedené příloze a s odpovídajícími ustanoveními použitelnými na Kypr, jak jsou stanoveny v tomto protokolu.

3. Akty Unie uvedené v části třetí přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 se mění tak, jak je stanoveno v uvedené příloze, aby Spojené království mohlo zachovat úlevy a osvobození od cel a daní pro dodávky pro své ozbrojené síly a pro přidružené zaměstnance, které zaručuje Smlouva o založení Kyperské republiky (dále jen

Britské území na Kypru

„zakládající smlouva“).

ČLÁNEK 44

Články III-225 až III-232 Ústavy se spolu s ustanoveními přijatými na jejich základě a s ustanoveními přijatými podle čl. III-278 odst. 4 písm. b) Ústavy vztahují na výsoštné oblasti.

ČLÁNEK 45

Osoby s bydlištěm nebo zaměstnané na území výsoštných oblastí, na které se podle úpravy stanovené na základě zakládající smlouvy a související výměny nót ze dne 16. srpna 1960 vztahují předpisy sociálního zabezpečení Kyperské republiky, se pro účely nařízení Rady (EHS) 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství²² považují za osoby s bydlištěm nebo zaměstnané na území Kyperské republiky.

²² Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.

ČLÁNEK 46

1. Po Kyperské republice není požadováno, aby prováděla kontroly u osob překračujících její pozemní a mořské hranice s výsoštnými oblastmi, a na tyto osoby se nevztahují žádná omezení Unie pro překračování vnějších hranic.
2. Spojené království vykonává kontroly osob překračujících vnější hranice výsoštných oblastí v souladu se závazky stanovenými v části čtvrté přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

ČLÁNEK 47

Rada může na návrh Komise s cílem zajistit účinné dosahování cílů stanovených v této hlavě přijmout evropské rozhodnutí o změně článků 43 až 46, včetně přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, nebo o uplatnění jiných ustanovení Ústavy a aktů Unie na výsoštné oblasti za podmínek, které může stanovit. Rada rozhoduje jednomyslně. Komise před podáním návrhu konzultuje Spojené království a Kyperskou republiku.

ČLÁNEK 48

1. S výhradou odstavce 2 odpovídá za provádění této hlavy v dotyčných výsoštných oblastech Spojené království. Zejména:
 - a) Spojené království odpovídá za uplatňování opatření Unie

uvedených v této hlavě v oblasti cel, nepřímých daní a společné obchodní politiky ve vztahu ke zboží dováženému na ostrov Kypr nebo z něj vyváženému skrze přístav nebo letiště ve výsostných oblastech;

- b) ve výsostných oblastech mohou být prováděny celní kontroly zboží dováženého na ostrov Kypr nebo vyváženého z něj ozbrojenými silami Spojeného království skrze přístav nebo letiště Kyperské republiky;
- c) Spojené království odpovídá za vydávání veškerých licencí, povolení nebo osvědčení, která jsou případně vyžadována podle jakéhokoli použitelného opatření Unie ve vztahu ke zboží dováženému na ostrov Kypr nebo vyváženému z něj ozbrojenými silami Spojeného království.

2. Kyperská republika je příslušná pro správu a vyplácení veškerých prostředků Unie, na které osoby ve výsostných oblastech mohou mít případně nárok při uplatňování společné zemědělské politiky ve výsostných oblastech podle článku 44, a odpovídá za tyto výdaje Komisi.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může Spojené království přenést na příslušné orgány Kyperské republiky, v souladu s úpravou stanovenou na základě zakládající smlouvy, výkon kterýchkoli funkcí, jimiž je členský stát pověřen některým z ustanovení uvedených v článcích 43 až 46 nebo na jeho základě.

4. Spojené království a Kyperská republika spolupracují, aby zajistily účinné provádění této hlavy ve výsostných oblastech a případně uzavírají další ujednání o přenesení působnosti k provádění kterýchkoliv ustanovení uvedených v článcích 43 až 46. Kopii takových ujednání předloží Komisi.

ČLÁNEK 49

Jediným účelem ujednání stanovených v této hlavě je úprava zvláštního postavení výsostných oblastí Spojeného království na Kypru a tato ujednání se nesmějí vztahovat na žádné jiné území Unie ani předjímat vcelku ani zčásti žádná jiná zvláštní ujednání, která již existují nebo která mohou být zavedena na jiném evropském území uvedeném v článku IV-440 Ústavy.

ČLÁNEK 50

Komise podává Evropskému parlamentu a Radě každých pět let ode dne 1. května 2004 zprávu o provádění ustanovení této hlavy.

ČLÁNEK 51

Ustanovení této hlavy se použijí s ohledem na Prohlášení o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru,

**Jaderná elektrárna
Ignalina**

které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

HLAVA IV

USTANOVENÍ O JADERNÉ ELEKTRÁRNĚ IGNALINA V LITVĚ

ČLÁNEK 52

Uznávajíc připravenost Unie poskytovat přiměřenou dodatečnou pomoc úsilí Litvy při vyřazování Jaderné elektrárny Ignalina z provozu a zdůrazňujíc tento výraz solidarity, zavázala se Litva uzavřít blok 1 Jaderné elektrárny Ignalina před rokem 2005 a blok 2 této elektrárny nejpozději do 31. prosince 2009 a následně je vyřadit z provozu.

ČLÁNEK 53

1. V období 2004–2006 bude Unie poskytovat Litvě dodatečnou finanční pomoc na podporu jejího úsilí při vyřazování Jaderné elektrárny Ignalina z provozu a na řešení důsledků jejího uzavření a vyřazení z provozu (dále jen „program Ignalina“).

2. O opatřeních v rámci programu Ignalina bude rozhodnuto a budou prováděna v souladu s nařízením Rady (EHS) 3906/89 ze dne 18. prosince 2003 o hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy²³.

²³ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11.

3. Program Ignalina bude mimo jiné zahrnovat: opatření na podporu vyřazení Jaderné elektrárny Ignalina z provozu; opatření na zlepšení životního prostředí v souladu s *acquis* a modernizační opatření pro konvenční výrobní kapacitu k nahrazení výrobní kapacity dvou reaktorů Jaderné elektrárny Ignalina; a ostatní opatření, která jsou důsledkem rozhodnutí o uzavření této elektrárny a jejím vyřazení z provozu a která přispívají k nezbytné restrukturalizaci, zlepšování životního prostředí a modernizaci odvětví výroby, přenosu a distribuce energie v Litvě i ke zvyšování bezpečnosti dodávky energie a zlepšování energetické účinnosti v Litvě.

4. Program Ignalina bude zahrnovat opatření na podporu toho, aby zaměstnanci elektrárny zachovali vysoký stupeň provozní bezpečnosti v Jaderné elektrárně Ignalina v obdobích před uzavřením uvedených reaktorů a během jejich vyřazování z provozu.

5. V období 2004–2006 bude program Ignalina činit 285 milionů EUR položek závazků, které budou přidělovány v ročních dílech o stejné výši.

6. Příspěvky v rámci programu Ignalina mohou pro určitá opatření dosahovat až 100 % celkových výdajů. Mělo by být vyvinuto veškeré úsilí

pro pokračování praxe spolufinancování zavedené v rámci předvstupní pomoci úsilí Litvy při vyřazování jaderných zařízení z provozu a pro přilákání jiných zdrojů spolufinancování ve vhodných případech.

7. Tato pomoc v rámci programu Ignalina nebo jeho části může být poskytnuta jako příspěvky Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení Ignaliny z provozu, spravovaného Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj.

8. Veřejná podpora z vnitrostátních a mezinárodních zdrojů a ze zdrojů Unie:

- a) na zlepšování životního prostředí v souladu s *acquis* a na modernizační opatření pro litevskou tepelnou elektrárnu v Elektrenai jako klíčové náhrady za výrobní kapacitu dvou reaktorů Jaderné elektrárny Ignalina a
- b) na vyřazení Jaderné elektrárny Ignalina z provozu

je slučitelná s vnitřním trhem, jak je vymezen v Ústavě.

9. Veřejné podpory z vnitrostátních a mezinárodních zdrojů a ze zdrojů Unie na podporu úsilí Litvy při řešení důsledků uzavření a vyřazení z provozu Jaderné elektrárny Ignalina mohou být případ od případu považovány za slučitelné – na základě Ústavy – s vnitřním trhem, zejména veřejná podpora poskytovaná na zvyšování bezpečnosti dodávek energie.

ČLÁNEK 54

1. Uznávajíc, že vyřazování Jaderné elektrárny Ignalina z provozu je dlouhodobé povahy a představuje pro Litvu výjimečnou finanční zátěž neúměrnou její velikosti a hospodářské síle bude Unie, ze solidarity s Litvou, poskytovat přiměřenou dodatečnou pomoc na úsilí při vyřazování jaderných zařízení z provozu i po roce 2006.

2. Program Ignalina proto bude nepřetržitě prováděn a prodloužen na dobu po roce 2006. Prováděcí předpisy pro prodloužený program Ignalina budou přijaty postupem podle článku 35 tohoto protokolu a vstoupí v platnost nejpozději dnem uplynutí finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou ze dne 6. května 1999.

3. Program Ignalina prodloužený podle ustanovení odstavce 2 se bude zakládat na stejných prvcích a zásadách, jaké jsou popsány v článku 53.

4. Po dobu následujícího finančního výhledu musí být celkové průměrné položky v rámci prodlouženého programu Ignalina přiměřené. Programování těchto zdrojů se bude zakládat na skutečné potřebě plateb a absorpční schopnosti.

ČLÁNEK 55

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 52, použije se doložka obecných záruk uvedená v článku 26 do 31. prosince 2012, pokud bude v Litvě přerušena dodávka energie

ČLÁNEK 56

Tato hlava se použije s ohledem na Prohlášení o Jaderné elektrárně Ignalina v Litvě, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 4 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

HLAVA V

USTANOVENÍ O POZEMNÍM PRŮJEZDU OSOB MEZI KALININGRADSKOU OBLASTÍ A OSTATNÍMI ČÁSTMI RUSKÉ FEDERACE

ČLÁNEK 57

Pravidla a právní úprava Unie pro pozemní průjezd osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace, a zejména nařízení Rady (ES) 693/2003 ze dne 14. dubna 2003, kterým se zřizuje zvláštní zjednodušený tranzitní doklad (ZTD) a zjednodušený doklad pro tranzit po železnici (ZDTŽ) a kterým se mění Společné konzulární instrukce a Společná příručka ²⁴, samy o sobě nebrání ani neodkládají plnou účast Litvy na schengenském *acquis*, včetně odstranění kontrol na vnitřních hranicích.

²⁴ Úř. věst. L 99, 17.4.2003, s. 8.

ČLÁNEK 58

Unie bude Litvě nápomocna při provádění pravidel a právní úpravy pro průjezd osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace s cílem dosáhnout plné účasti Litvy v schengenském prostoru co nejdříve.

Unie bude Litvě nápomocna v řízení průjezdu osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace a ponese zejména veškeré dodatečné náklady vynaložené při provádění zvláštních ustanovení *acquis* přijatých pro tento průjezd.

ČLÁNEK 59

Aniž jsou dotčena svrchovaná práva Litvy, bude jakýkoli další předpis týkající se průjezdu osob mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace přijat Radou na návrh Komise. Rada rozhoduje jednomyslně.

ČLÁNEK 60

Tato hlava se použije s ohledem na Prohlášení o pozemním průjezdu osob

Kaliningrad
Přejezd do Ruska

Litva

mezi Kaliningradskou oblastí a ostatními částmi Ruské federace, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 5 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

Vedlejší bydlení na Maltě

HLAVA VI

USTANOVENÍ O NABÝVÁNÍ OBJEKTŮ VEDLEJŠÍHO BYDLENÍ NA MALTĚ

ČLÁNEK 61

Majíc na paměti velmi omezený počet obydlí na Maltě a velmi omezené množství pozemků vhodných ke stavebním účelům, které mohou pokrýt pouze základní potřeby dané demografickým vývojem současného obyvatelstva, Malta může na nediskriminačním základě ponechat v platnosti pravidla týkající se nabývání a vlastnictví objektů vedlejšího bydlení státními příslušníky členských států, kteří zákonně nepobývali na území Malty alespoň po dobu pěti let, stanovená v zákoně o nabývání nemovitého majetku osobami, které nemají bydliště na Maltě (kapitola 246).

Malta bude pro nabývání nemovitého majetku pro účely vedlejšího bydlení na Maltě uplatňovat povolovací postupy. Tyto postupy budou založeny na veřejných, objektivních, stálých a transparentních kritériích. Tato kritéria budou uplatňována nediskriminačním způsobem a nebudou činěny rozdíly mezi státními příslušníky Malty a ostatních členských států. Malta zajistí, že se státním příslušníkem členského státu nebude v žádném případě zacházeno s většími omezeními než se státním příslušníkem ze třetí země.

V případě, že cena jedné takové nemovitosti zakoupené státním příslušníkem členského státu přesáhne práh stanovený maltskými právními předpisy, jmenovitě 30 000 maltských lir pro byt a 50 000 maltských lir pro jakýkoliv typ nemovitosti kromě bytu a nemovitosti historického významu, povolání bude uděleno. Malta může změnit tyto prahy stanovené takovými právními předpisy s ohledem na změny cen na trhu s nemovitostmi na Maltě.

HLAVA VII

USTANOVENÍ O UMĚLÉM PŘERUŠENÍ TĚHOTENSTVÍ NA MALTĚ

ČLÁNEK 62

Žádné ustanovení Smlouvy o Ústavě pro Evropu nebo smluv a aktů ji měnících nebo doplňujících se nedotýká uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se umělého přerušování těhotenství na území Malty.

*Umělé přerušování
těhotenství na Maltě*

HLAVA VIII USTANOVENÍ O RESTRUKTURALIZACI POLSKÉHO OCELÁŘSKÉHO PRŮMYSLU

ČLÁNEK 63

1. Odchylně od článků III-167 a III-168 Ústavy se státní podpora poskytnutá Polskem pro účely restrukturalizace vymezeným částem polského ocelářského průmyslu považuje za slučitelnou s vnitřním trhem za těchto podmínek:

- (a) období stanovené v čl. 8 odst. 4 protokolu č. 2 o výrobcích ESUO k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé²⁵ bylo prodlouženo do dne 1. května 2004,

²⁵ Úř. věst. L 348, 31.12.1993, s. 2.

- b) termíny stanovené v restrukturalizačním plánu, na jehož základě byl uvedený protokol prodloužen, jsou dodržovány v období 2002–2006,
- c) podmínky stanovené v této hlavě jsou splněny, a
- d) žádná státní podpora nemá být polskému ocelářskému průmyslu vyplacena po 1. květnu 2004.

2. Restrukturalizace polského ocelářství popsaná v jednotlivých obchodních plánech společností uvedených v příloze 1 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 (dále jen „přijímající společnosti“) bude splňovat podmínky stanovené v této hlavě a bude dokončena nejpozději dne 31. prosince 2006 (dále jen „konec restrukturalizačního období“).

3. Státní podporu v rámci polského restrukturalizačního programu lze poskytovat pouze přijímajícím společnostem.

4. Přijímající společnost nesmí

- a) v případě fúze se společností neuvedenou v příloze 1 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 převést výhody z podpory poskytnuté přijímající společnosti;
- b) převzít aktiva kterékoli společnosti neuvedené v příloze 1 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, na kterou byl prohlášen konkurs v období do 31. prosince 2006.

5. Každá další privatizace kterékoli přijímající společnosti musí být prováděna na základech, jež zachovávají nezbytnost transparentnosti, a

musí být dodrženy podmínky a zásady týkající se životaschopnosti, státních podpor a snížení výrobní kapacity vymezené v této hlavě. Žádná další státní podpora nebude poskytnuta jako součást prodeje jakékoli společnosti nebo jednotlivých aktiv.

6. Restrukturalizační podpora poskytnutá přijímajícím společnostem bude určena na základě důvodů stanovených ve schváleném polském restrukturalizačním plánu pro ocelářský průmysl a jednotlivých obchodních plánech schválených Radou. V každém případě je však výše podpory vyplacené v období 1997–2003 omezena na nejvýše 3 387 070 000 PLN.

Z této celkové částky:

- a) pokud jde o Polskie Huty Stali (dále jen „PHS“), nepřesáhne restrukturalizační podpora, která byla nebo bude poskytnuta od roku 1997 do konce roku 2003, 3 140 360 000 PLN. PHS v období 1997–2001 již obdržela restrukturalizační podporu ve výši 62 360 000 PLN. V letech 2002 a 2003 obdrží další restrukturalizační podporu ve výši nepřesahující 3 078 000 000 PLN v závislosti na požadavcích uvedených ve schváleném restrukturalizačním plánu (bude zcela vyplacena v roce 2002, bude-li prodloužení doby odkladu podle protokolu 2 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé poskytnuto do konce roku 2002, jinak v roce 2003);
- b) pokud jde o Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta L. W. Sp. z o.o., Huta Łabędy S.A. a Huta Pokój S.A. (dále jen „ostatní přijímající společnosti“), nepřesáhne restrukturalizační podpora pro ocelářský průmysl, která byla nebo bude poskytnuta od roku 1997 do konce roku 2003, 246 710 000 PLN. Tyto společnosti v období 1997–2001 již obdržely restrukturalizační podporu ve výši 37 160 000 PLN. Obdrží další restrukturalizační podporu ve výši nepřesahující 210 210 000 PLN v závislosti na požadavcích uvedených ve schváleném restrukturalizačním plánu (z toho 182 170 000 PLN v roce 2002 a 27 380 000 PLN v roce 2003, bude-li prodloužení doby odkladu podle protokolu 2 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé poskytnuto do konce roku 2002, jinak PLN 210 210 000 v roce 2003).

Polsko neposkytne polskému ocelářskému průmyslu žádnou další státní podporu pro účely restrukturalizace.

7. Čisté snížení výrobní kapacity, kterého má Polsko dosáhnout pro hotové výrobky v období 1997–2006, činí nejméně 1 231 000 tun. Toto celkové množství zahrnuje čisté snížení produkční kapacity o nejméně 715 000 tun ročně u výrobků válcovaných za tepla a 716 000 tun ročně u

výrobků válcovaných za studena a zvýšení o nejvýše 200 000 tun ročně u ostatních hotových výrobků.

Snížení výrobní kapacity bude měřeno pouze na základě trvalého uzavření výrobních zařízení fyzickým zničením tak, aby tyto kapacity již nemohly být zprovozněny. Prohlášení konkursu na ocelářskou společnost se nepovažuje za snížení výrobní kapacity.

Úrovně čistého snížení výrobní kapacity uvedené v příloze 2 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 jsou minimální a skutečné úrovně čistého snížení výrobní kapacity, kterých má být dosaženo, a související časový rámec se stanoví na základě konečného polského restrukturalizačního programu a jednotlivých obchodních plánů podle Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé s přihlédnutím k cíli zajistit rentabilitu přijímajících společností k 31. prosinci 2006.

8. Bude proveden obchodní plán pro přijímající společnost PHS.
Zejména:

- a) restrukturalizační snahy se zaměří na to, aby společnost PHS
 - i) reorganizovala výrobní zařízení na základě výrobků a zajistila funkční průřezovou organizaci (nákup, výroba, prodej),
 - ii) zavedla svou jednotnou řídicí organizační strukturu, jež umožní plné využití synergií v rámci konsolidace,
 - iii) přeorientovala své strategické zaměření z výrobně orientovaného podniku na tržně orientovaný,
 - iv) zlepšila výkonnost a účinnost svého podnikového vedení a zajistila lepší kontrolu přímých prodejů,
 - v) na základě racionálních ekonomických hledisek přehodnotila strategii osamostatněných společností a ve vhodných případech znovu začlenila služby do mateřské společnosti,
 - vi) přehodnotila svůj sortiment, snížila nadprodukcí dlouhých polotovarů a obecně se více zaměřila na trhy s vyšší přidanou hodnotou výrobků,
 - vii) provedla investice k dosažení vyšší jakosti hotových výrobků; zvláštní pozornost musí být zaměřena na cíl dosáhnout ke dni stanovenému v harmonogramu pro provedení restrukturalizačního programu a nejpozději koncem roku 2006 úrovně výrobní jakosti 3-Sigma v závodě PHS v Krakově;
- b) PHS musí v průběhu restrukturalizačního období maximalizovat své

nákladové úspory pomocí hospodárnějšího využívání energií, zlepšeného nákupu a zajištění produktivity srovnatelné s úrovněmi Unie;

- c) bude provedena restrukturalizace zaměstnanosti; úroveň produktivity srovnatelná s úrovněmi dosahovanými skupinami výrobků ocelářského průmyslu v Unii budou dosaženy k 31. prosinci 2006 na základě konsolidovaných údajů zahrnujících nepřímou zaměstnanost v plně vlastněných obslužných společnostech;
- d) jakákoli privatizace proběhne na základě, který zachovává nezbytnost transparentnosti a plně odpovídá obchodní hodnotě společnosti PHS. Nebude poskytnuta žádná další státní podpora jako součást jejího prodeje.

9. Bude proveden obchodní plán pro ostatní přijímající společnosti. Zejména:

- a) pro všechny ostatní přijímající společnosti se restrukturalizační snahy zaměří na to, aby tyto společnosti
 - i) přeorientovaly strategické zaměření z výrobně orientovaného podniku na tržně orientovaný,
 - ii) zlepšily výkonnost a účinnost svého podnikového vedení a zajistily lepší kontrolu přímých prodejů,
 - iii) na základě racionálních ekonomických hledisek přehodnotily strategii osamostatněných společností a ve vhodných případech znovu začlenily služby do mateřských společností,
- b) pro společnost Huta Bankowa provedení programu úspor nákladů;
- c) pro společnost Huta Buczek získání nezbytné finanční podpory od věřitelů a místních finančních institucí a provedení programu úspor nákladů, včetně snížení investičních nákladů úpravou stávajících výrobních zařízení;
- d) pro společnost Huta Łabędy provedení programu úspor nákladů a snížení závislosti na těžebním průmyslu;
- e) pro společnost Huta Pokój dosažení mezinárodních standardů produktivity v dceřiných společnostech, dosažení úspor spotřeby energií a zrušení navrhované investice do oddělení zpracování a staveb;
- f) pro společnost Huta Batory dosažení dohody s věřiteli a finančními institucemi o restrukturalizaci dluhu a o investičních úvěrech. Tato společnost rovněž zajistí podstatné dodatečné úspory nákladů spojené s restrukturalizací zaměstnanosti a zlepšením výtežnosti;

- g) pro společnost Huta Andrzej zajištění stabilní finanční základny pro vlastní rozvoj sjednáním dohody mezi stávajícími poskytovateli úvěrů společnosti, dlouhodobými věřiteli, obchodními věřiteli a finančními institucemi. Musí být provedeny dodatečné investice do válcoven trub za tepla a program snížení počtu pracovních sil,
 - h) pro společnost Huta L. W. provedení investic v souvislosti s projektem společnosti na válcovnu trub za tepla, zdvihací zařízení a stav životního prostředí. Tato společnost rovněž dosáhne vyšších úrovní produktivity prostřednictvím restrukturalizace pracovních sil a snížení nákladů na vnější služby.
10. K veškerým následným změnám celkového restrukturalizačního plánu a jednotlivých plánů musí dát souhlas Komise, ve vhodných případech Rada.
11. Restrukturalizace musí být prováděna za podmínek plné transparentnosti a na základě zdravých zásad tržního hospodářství.
12. Komise a Rada budou podrobně dohlížet na provádění restrukturalizace a plnění podmínek stanovených v této hlavě týkajících se životaschopnosti, státní podpory a snižování výrobní kapacity před 1. květnem 2004 a po něm až do konce restrukturalizačního období v souladu s odstavci 13 až 18. K tomuto účelu bude Komise referovat Radě.
13. Kromě dohledu nad státní podporou budou Komise a Rada sledovat charakteristiky restrukturalizace stanovené v příloze 3 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003. Odkazy v uvedené příloze na odstavec 14 protokolu se považují za odkazy na odstavec 14 tohoto článku.
14. Sledování musí zahrnout nezávislé hodnocení, které bude provedeno v letech 2003, 2004, 2005 a 2006. Součástí hodnocení bude provedení zkoušky životaschopnosti stanovené Komisí a měření produktivity.
15. Polsko bude plně spolupracovat se všemi sledovacími mechanismy. Zejména:
- a) Polsko předloží Komisi pololetní zprávy týkající se restrukturalizace přijímajících společností nejpozději do 15. března a 15. září každého roku, až do konce restrukturalizačního období,
 - b) první zprávu obdrží Komise do 15. března 2003 a poslední do 15. března 2007, nerozhodne-li Komise jinak,
 - c) zprávy budou obsahovat veškeré informace nezbytné ke sledování restrukturalizačního procesu, státní podpory a snižování a využití výrobní kapacity a budou poskytovat dostatečné finanční údaje, aby bylo možné posoudit, zda byly splněny podmínky a požadavky obsažené v této hlavě. Zprávy budou obsahovat přinejmenším

informace stanovené v příloze 4 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, u kterých si Komise vyhrazuje právo na změnu podle svých zkušeností získaných v průběhu sledovacího procesu. Odkazy v příloze 4 protokolu č. 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 na odstavec 14 protokolu se považují za odkazy na odstavec 14 tohoto článku. Kromě jednotlivých podnikových zpráv přijímajících společností bude součástí celkové zprávy také zpráva o celkové situaci polského ocelářského průmyslu, včetně nejnovějšího makroekonomického vývoje,

- d) Polsko musí dále poskytnout veškeré dodatečné informace nezbytné pro nezávislé hodnocení stanovené v odstavci 14,
- e) Polsko stanoví přijímajícím společností povinnost sdělit veškeré údaje, které by za jiných okolností byly považovány za důvěrné. Při podávání zpráv Radě Komise zajistí, že důvěrné informace týkající se jednotlivých společností nebudou sdělovány.

16. Komise se může kdykoli rozhodnout, že zmocní nezávislého poradce, aby posoudil výsledky sledování, prováděl jakýkoli potřebný průzkum a podával zprávy Komisi a Radě.

17. Pokud Komise na základě sledování zjistí, že se vyskytly zásadní odchylky od finančních údajů, na kterých bylo založeno hodnocení životaschopnosti, může požadovat, aby Polsko přijalo vhodná opatření k posílení nebo změně restrukturalizačních opatření dotyčných přijímajících společností.

18. Pokud sledování ukáže, že

- a) podmínky pro přechodnou úpravu obsažené v této hlavě nebyly splněny, nebo že
- b) závazky přijaté v rámci prodloužení období, během kterého může Polsko výjimečně poskytovat státní podporu na restrukturalizaci svého ocelářského průmyslu podle Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskem na straně druhé, nebyly splněny, nebo že
- c) Polsko v průběhu restrukturalizačního období poskytlo dodatečnou neslučitelnou státní podporu ocelářskému průmyslu, a zejména přijímajícím společností,

pozbude přechodná úprava obsažená v této hlavě účinku.

Komise učiní přiměřená opatření vyžadující od kterékoli dotyčné společnosti, aby při porušení podmínek stanovených v této hlavě vrátila jakoukoli poskytnutou podporu.

*Slovenská jaderná
elektrárna*

HLAVA IX

USTANOVENÍ O BLOCÍCH 1 A 2 JADERNÉ ELEKTRÁRNY BOHUNICE V1 NA SLOVENSKU

ČLÁNEK 64

Slovensko se zavázalo uzavřít blok 1 Jaderné elektrárny Bohunice V1 nejpozději do 31. prosince 2006 a blok 2 této elektrárny nejpozději do 31. prosince 2008 a následně je vyřadit z provozu.

ČLÁNEK 65

1. V období 2004–2006 bude Unie poskytovat Slovensku finanční pomoc na podporu jeho úsilí při vyřazování bloků 1 a 2 Jaderné elektrárny Bohunice V1 z provozu a na řešení důsledků jejich uzavření a vyřazení z provozu (dále jen „pomoc“).

2. O této pomoci bude rozhodnuto a bude prováděna v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3906/89 ze dne 18. prosince 2003 o hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy ²⁶.

²⁶ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11

3. V období 2004–2006 bude tato pomoc činit 90 milionů EUR položek závazků, které budou přidělovány v ročních dílech o stejné výši.

4. Tato pomoc nebo její části smějí být poskytnuty jako příspěvky Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení Bohunic z provozu, spravovaného Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj.

ČLÁNEK 66

Unie uznává, že vyřazování Jaderné elektrárny Bohunice V1 z provozu musí pokračovat i po konci finančního výhledu, jak je vymezen interinstitucionální dohodou ze dne 6. května 1999, a že toto úsilí představuje pro Slovensko významnou finanční zátěž. Rozhodnutí o pokračování pomoci Unie v této oblasti po roce 2006 tuto situaci vezmou v úvahu.

ČLÁNEK 67

Ustanovení této hlavy se použijí s ohledem na Prohlášení o blocích 1 a 2 Jaderné elektrárny Bohunice V1 na Slovensku, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 9 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

HLAVA X USTANOVENÍ O KYPRU

ČLÁNEK 68

1. Uplatňování *acquis* Společenství a Unie se pozastavuje na těch územích Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu.
2. Rada na návrh Komise rozhodne o zrušení pozastavení uvedeného v odstavci 1. Rozhoduje jednomyslně

ČLÁNEK 69

1. Rada na návrh Komise stanoví podmínky, za kterých se ustanovení práva Unie uplatňují v linii mezi územími uvedenými v článku 68 a územími, na kterých vláda kyperské republiky vykonává skutečnou kontrolu. Rada rozhoduje jednomyslně.
2. Hranice mezi Východními výsostnými oblastmi a územími uvedenými v článku 68 se považují za součást vnějších hranic výsostných oblastí pro účely čtvrté části přílohy protokolu č. 3 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru po dobu trvání pozastavení uplatňování *acquis* Společenství a Unie podle článku 68.

ČLÁNEK 70

1. Nic v této hlavě nebrání opatřením směřujícím k podpoře hospodářského rozvoje území uvedených v článku 68.
2. Těmito opatřeními nesmí být dotčeno uplatňování *acquis* Společenství a Unie za podmínek stanovených v tomto protokolu v žádné jiné části Kyperské republiky.

ČLÁNEK 71

V případě vyřešení kyperské otázky rozhodne Rada na návrh Komise o úpravě podmínek přistoupení Kypru k Unii s ohledem na kyperskou tureckou komunitu. Rada rozhoduje jednomyslně.

ČLÁNEK 72

Ustanovení této hlavy se použijí s ohledem na Prohlášení o Kypru, které zahrnuje, aniž mění její právní účinek, znění preambule protokolu č. 10 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

**Rozšíření o 10 nových
zemí v r. 2004**

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ O PŘÍLOHÁCH AKTU O PŘISTOUPENÍ ZE DNE 16. DUBNA 2003

ČLÁNEK 73

Příloha I a přílohy III až XVII aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003, jejich dodatky a přílohy protokolů 2, 3 a 8 aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 ²⁷ (1) tvoří nedílnou součást tohoto protokolu.

²⁷ Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33.

ČLÁNEK 74

1. Odkazy na „smlouvu o přistoupení“ v přílohách uvedených v článku 73 tohoto protokolu se považují za odkazy na smlouvu uvedenou v čl. IV-437 odst. 2 písm. e) Ústavy, odkazy na den či dobu podpisu uvedené smlouvy se považují za odkazy na 16. duben 2003 a odkazy na den přistoupení se považují za odkazy na 1. květen 2004.

2. Aniž je dotčen druhý pododstavec, považují se odkazy na „tento akt“ v přílohách uvedených v článku 73 tohoto protokolu za odkazy na akt o přistoupení ze dne 16. dubna 2003.

Odkazy na ustanovení aktu o přistoupení ze dne 16. dubna 2003 v přílohách uvedených v článku 73 tohoto protokolu se považují za odkazy na tento protokol podle následující tabulky ekvivalence.

Akt přistoupení
ze dne 16. dubna 2003

Článek 21
Článek 22
Článek 24
Článek 32
Článek 37
Článek 52

Protokol
Článek 12
Článek 13
Článek 15
Článek 21
Článek 26
Článek 32

3. Následující výrazy, které se objevují v přílohách uvedených v článku 73, se považují za výrazy mající význam podle následující srovnávací tabulky, ledaže odkazují výlučně na právní stav předcházející vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost.

Výrazy použité v přílohách:

| Význam:

Smlouva o založení Evropského společenství	Ústava
Smlouva o Evropské unii	Ústava
Smlouvy, na nichž je založena Evropská unie (Evropské) Společenství	Ústava
Rozšířené Společenství	Unie
Společenství	Unie
EU	Unie
Rozšířená Unie nebo rozšířená EU	Unie

Odchylně od předcházejícího pododstavce se význam výrazu „Společenství“, pokud je použit k bližšímu určení pojmů „preference“ a „rybolov“, nemění.

4. Odkazy na části nebo ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství v přílohách uvedených v článku 73 se považují za odkazy na části nebo ustanovení Ústavy podle následující tabulky ekvivalence.

Smlouva o ES	Ústava
Část třetí, Hlava I	Část III, Hlava III, Kapitola I, Oddíl 3
Část třetí, Hlava I, Kapitola 1	Část III, Hlava III, Kapitola I, Oddíl 3 pododdíl 1
Část třetí, Hlava II	Část III, Hlava III, Kapitola III, Oddíl 4
Část třetí, Hlava III	Část III, Hlava III, Kapitola I, Oddíly 2 a 4
Část třetí, Hlava VI, Kapitola 1	Část III, Hlava III, Kapitola I, Oddíl 5
Článek 31	Článek III-155
Článek 39	Článek III-133
Článek 49	Článek III-144
Článek 58	Článek III-158
Článek 87	Článek III-167
Článek 88	Článek III-168
Článek 226	Článek III-360
Příloha I	Příloha I

5. Pokud přílohy uvedené v článku 73 stanoví, že Rada nebo Komise přijme právní akty, mají tyto akty formu evropských nařízení nebo rozhodnutí.

**Postup při nadměrném
schodku**

**10. PROTOKOL O POSTUPU
PŘI NADMĚRNÉM SCHODKU**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit způsoby, jak postupovat při nadměrném schodku uvedeném v článku III-184 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Referenční hodnoty

Referenční hodnoty uvedené v čl. III-184 odst. 2 Ústavy jsou:

3% deficit

a) 3 % pro poměr plánovaného nebo skutečného schodku veřejných financí k hrubému domácímu produktu v tržních cenách,

60% dluh

b) 60 % pro poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu v tržních cenách.

ČLÁNEK 2

Pro účely článku III-184 Ústavy a tohoto protokolu se pojmem

- a) „veřejný“ rozumí vztahující se k veřejné správě, tj. k ústřední vládě, regionálním nebo místním orgánům nebo fondům sociálního zabezpečení s výjimkou obchodních operací, jak jsou definovány v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů,
- b) „schodek“ rozumí čistá potřeba financí („čistý úvěr“), jak je definována v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů,
- c) „investicí“ rozumí tvorba hrubého fixního kapitálu, jak je definována v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů,
- d) „dluhem“ rozumí celkový hrubý dluh ve své jmenovité hodnotě nesplacený na konci roku, konsolidovaný uvnitř a mezi jednotlivými odděleními veřejné správy, jak jsou definovány v písmenu a).

ČLÁNEK 3

*Členské státy musí hlásit
své schodky*

Pro zajištění účinnosti postupu při nadměrném schodku odpovídají vlády členských států v rámci tohoto postupu za schodky veřejné správy, jak je definována v čl. 2 písm. a). Členské státy dbají na to, aby jim postupy na

úrovni vlastního státu v rozpočtové oblasti umožnily plnit jejich závazky vyplývající z Ústavy v této oblasti. Členské státy podávají neprodleně a pravidelně zprávy Komisi o svých předpokládaných a skutečných schodcích a o výši svých dluhů.

ČLÁNEK 4

Statistické údaje potřebné pro použití tohoto protokolu poskytuje Komise.

Kritéria konvergence

**11. PROTOKOL O
KRITÉRIÍCH KONVERGENCE**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit kritéria konvergence uvedená v článku III-198 Ústavy, kterými se bude Unie řídit při rozhodování o ukončení výjimek členských států, na které se vztahuje výjimka,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Cenová stabilita

*Inflace nepřekročí 1,5 %
inflace ve třech nejlepších
státech*

Kritérium cenové stability, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. a) Ústavy, znamená, že dotyčný členský stát vykazuje dlouhodobě udržitelnou cenovou stabilitu a průměrnou míru inflace měřenou v průběhu jednoho roku před provedeným šetřením, jež nepřekračuje o více než 1,5 procentního bodu míru inflace nejvýše tří členských států, které v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků. Inflace se měří pomocí indexu spotřebitelských cen na srovnatelném základě s přihlédnutím k rozdílným definicím pojmů v jednotlivých členských státech.

ČLÁNEK 2

Kritérium stavu veřejných financí, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. b) Ústavy, znamená, že v době šetření se na dotyčný členský stát nevztahuje evropské rozhodnutí Rady podle čl. III-184 odst. 6 Ústavy o existenci nadměrného schodku.

ČLÁNEK 3

*Běžné směnné kursy za
dva roky*

Kritérium účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. c) Ústavy, znamená, že dotyčný členský stát alespoň po dobu posledních dvou let před šetřením dodržoval flukтуаční rozpětí stanovené mechanismem směnných kurzů Evropského měnového systému, aniž by byl směnný kurz vystaven silným tlakům. Zejména nesměl členský stát v tomto období z vlastního podnětu devalvovat dvoustranný střední kurz své měny vůči euru.

ČLÁNEK 4

*Úroková míra nejvýše o 2
% nad průměrem
nejlepších tří*

Kritérium konvergence úrokových sazeb, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 1 písm. d) Ústavy, znamená, že v průběhu jednoho roku před šetřením průměrná dlouhodobá nominální úroková sazba dotyčného členského státu

nepřekračovala o více než 2 procentní body úrokovou sazbu nejvýše tří členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků. Úrokové sazby se zjišťují na základě dlouhodobých státních dluhopisů nebo srovnatelných cenných papírů, s přihlédnutím k rozdílným definicím pojmů v jednotlivých členských státech.

ČLÁNEK 5

Statistické údaje potřebné pro použití tohoto protokolu poskytuje Komise.

ČLÁNEK 6

Rada přijme jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem, Evropskou centrální bankou a Hospodářským a finančním výborem uvedeným v článku III-192 Ústavy vhodná pravidla podrobně upravující kritéria konvergence uvedená v článku III-198 Ústavy, která poté nahradí tento protokol.

*Podrobnosti
jednomyslným
rozhodnutím*

Eurozóna

Zvláštní spolupráce pro země s euro

Podpora stále užší koordinace hospodářských politik

Posílení dialogu mezi euro-státy

Euro-státy jednají neformálně, Komise a ECB se účastní

Euro-předseda

- volený většinou, na dobu 2½ roku

**12. PROTOKOL
O EUROSUPINĚ**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE si usnadnit podmínky pro silnější hospodářský růst v Evropské unii a rozvinout za tímto účelem stále užší koordinaci hospodářských politik v oblasti eura,

VĚDOMY si toho, že je nezbytné stanovit zvláštní ustanovení pro posílený dialog mezi členskými státy, jejichž měnou je euro, dokud se euro nestane měnou všech členských států Unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Ministři členských států, jejichž měnou je euro, se spolu neformálně scházejí. Tato setkání se konají, je-li nutno, k diskusím o otázkách spojených se zvláštní odpovědností, kterou sdílejí v oblasti jednotné měny. Komise se těchto setkání účastní. Evropská centrální banka je vyzvána k účasti na těchto setkáních, která připravují zástupci ministrů financí členských států, jejichž měnou je euro, a zástupci Komise.

ČLÁNEK 2

Ministři členských států, jejichž měnou je euro, volí na dva a půl roku většinou hlasů těchto členských států předsedu.

*Členství UK a Severního
Irsku v měnové unii*

**13. PROTOKOL O NĚKTERÝCH USTANOVENÍCH
TÝKAJÍCÍCH SE SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ
VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA
S OHLEDEM NA HOSPODÁŘSKOU A MĚNOVOU UNII**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

*UK není povinno přijmout
euro s výjimkou vlastního
rozhodnutí*

UZNÁVAJÍCE, že Spojené království není povinno a ani se nezavázalo přijmout euro bez zvláštního rozhodnutí své vlády a parlamentu,

S OHLEDEM na to, že dne 16. října 1996 a 30. října 1997 vláda Spojeného království oznámila Radě svůj úmysl neúčastnit se třetí etapy hospodářské a měnové unie, podle podmínek odstavce 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

SE ZŘETELEM na zvyklost vlády Spojeného království financovat svou úvěrovou potřebu prodejem pohledávek soukromému sektoru,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

*UK není povinno přijmout
euro*

Pokud Spojené království Radě neoznámí, že má v úmyslu přijmout euro, není povinno tak učinit.

ČLÁNEK 2

Vzhledem k oznámení podanému Radě vládou Spojeného království dne 16. října 1996 a 30. října 1997 se na Spojené království použijí články 3 až 8 a 10.

ČLÁNEK 3

*UK si ponechá své
měnové pravomoci*

Spojené království si ponechá své pravomoci v oblasti měnové politiky podle svého vnitrostátního práva.

ČLÁNEK 4

Ustanovení čl. I-30 odst. 2, s výjimkou první a poslední věty, čl. I-30 odst. 5, čl. III-177 druhého pododstavce, čl. III-184 odst. 1, 9 a 10, čl. III-185 odst. 1 až 5, článku III-186, III-188, III-189, III-190, III-191, III-196, čl. III-198 odst. 3, článků III-326 a III-382 Ústavy se nepoužijí na Spojené království. Stejně tak se na Spojené království nepoužije čl. III-179 odst. 2 Ústavy, pokud se jedná o přijímání části hlavních směrů hospodářských politik, které se obecně týkají oblasti eura - eurozóny.

V ustanoveních uvedených v prvním pododstavci se odkazy na Unii nebo na členské státy nevztahují na Spojené království a odkazy na národní centrální banky se nevztahují na Bank of England.

ČLÁNEK 5

Spojené království se musí vynasnažit vyvarovat se nadměrných schodků veřejných financí.

Ustanovení čl. III-192 odst. 4 a článku III-200 Ústavy se použijí na Spojené království, jako by šlo o stát, na který se vztahuje výjimka. Články III-201 a III-202 Ústavy se i nadále použijí na Spojené království.

ČLÁNEK 6

Hlasovací práva Spojeného království se pozastaví pro přijímání opatření Rady uvedených v článcích vyjmenovaných v článku 4 a v případech uvedených v čl. III-197 odst. 4 prvním pododstavci Ústavy. Pro tento účel se použije čl. III-197 odst. 4 druhý a třetí pododstavec Ústavy.

Spojené království není rovněž oprávněno účastnit se jmenování prezidenta, viceprezidenta a dalších členů Výkonné rady Evropské centrální banky podle čl. III-382 odst. 2 druhého, třetího a čtvrtého pododstavce Ústavy.

ČLÁNEK 7

Články 3, 4, 6, 7, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 1, 2 a 3, čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 1, články 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30 až 34 a 50 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“) se nevztahují na Spojené království.

V těchto článcích se uvedené odkazy na Unii nebo na členské státy nevztahují na Spojené království a odkazy na národní centrální banky nebo na podílníky se nevztahují na Bank of England.

Odkazy v čl. 10 odst. 3 a čl. 30 odst. 2 statutu na „upsaný základní kapitál Evropské centrální banky“ se nevztahují na základní kapitál, který upsala Bank of England.

ČLÁNEK 8

Ustanovení článku III-199 Ústavy a článků 43 až 47 tohoto statutu se použijí, nezávisle na tom, zda se na některý členský stát vztahuje výjimka či nikoli, s výhradou těchto změn:

- a) v článku 43 statutu se odkazy na úkoly Evropské centrální banky a Evropského měnového institutu vztahují na úkoly, které je třeba splnit po zavedení eura z důvodu rozhodnutí Spojeného království

nepřijmout euro;

- b) kromě úkolů uvedených v článku 46 statutu plní Evropská centrální banka poradní a pomocnou úlohu při přípravě jakéhokoli evropského nařízení nebo evropského rozhodnutí Rady, která budou učiněna ve vztahu ke Spojenému království, v souladu s čl. 9 písm. a) a čl. 9 písm. c) tohoto protokolu;
- c) Bank of England splácí svůj upsaný základní kapitál Evropské centrální bance jako příspěvek na její provozní náklady, a to na stejném základě jako národní centrální banky členských států, na něž se vztahuje výjimka.

ČLÁNEK 9

Spojené království může kdykoli oznámit Radě svůj úmysl přijmout euro.
V takovém případě

- a) je Spojené království oprávněno přijmout euro pouze pokud splní nezbytné podmínky. Na žádost Spojeného království za podmínek a při použití postupu podle čl. III-198 odst. 1 a 2 Ústavy Rada rozhodne, zda Spojené království nezbytné podmínky splňuje.
- b) Bank of England splatí svůj podíl na upsaném základním kapitálu, převede na Evropskou centrální banku devizové rezervy a přispěje do jejích rezervních fondů na stejném základě jako národní centrální banka členského státu, na který se přestala vztahovat výjimka;
- c) Rada za podmínek a v souladu s postupem podle čl. III-198 odst. 3 Ústavy přijme veškerá další rozhodnutí nezbytná k tomu, aby Spojené království mohlo přijmout euro.

Pokud Spojené království přijme euro v souladu s ustanoveními tohoto článku, přestanou být použitelné články 3 až 8.

ČLÁNEK 10

Aniž je dotčen článek III-181 Ústavy a čl. 21 odst. 1 statutu, může vláda Spojeného království zachovat svou úvěrovou strategii „Ways and Means“ u Bank of England tak dlouho, dokud Spojené království nepřijme euro.

*Vztah měnové unie k
Dánsku*

14. PROTOKOL O NĚKTERÝCH USTANOVENÍCH TÝKAJÍCÍCH SE DÁNSKA S OHLEDEM NA HOSPODÁŘSKOU A MĚNOVOU UNI

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUC E V ÚVAHU, že ústava Dánska obsahuje ustanovení, která mohou vyžadovat vypsání referenda v Dánsku před tím, než tento stát odvolá výjimku,

S OHLEDEM na to, že dne 3. listopadu 1993 vláda Dánska oznámila Radě svůj úmysl neúčastnit se třetí etapy hospodářské a měnové unie, podle podmínek v odstavci 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Vzhledem k oznámení podanému Radě dánskou vládou dne 3. listopadu 1993 se na Dánsko vztahuje výjimka. Na základě této výjimky se na Dánsko použijí všechna ustanovení Ústavy a statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky zmiňující výjimku.

ČLÁNEK 2

Postup uvedený v článku III-198 Ústavy umožňující zrušení výjimky může být zahájen jen na žádost Dánska.

ČLÁNEK 3

V případě zrušení výjimky přestanou být ustanovení tohoto protokolu použitelná.

*Pouze Dánsko se může
rozhodnout upustit od
výjimky*

Dánská národní banka

15. PROTOKOL
O NĚKTERÝCH ÚKOLECH NÁRODNÍ BANKY
DÁNSKA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit některé zvláštní problémy týkající se Dánska,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke
Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

*Dánská národní banka
může sloužit Faerským
ostrovům a Grónsku*

Ustanovení článku 14 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nemají vliv na oprávnění Národní banky Dánska plnit i nadále úkoly vůči těm územím Dánska, která nejsou součástí Unie.

*Systém franku
Pacifického finančního
společenství*

16. PROTOKOL O
SYSTÉMU FRANKU
PACIFICKÉHO FINANČNÍHO SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vzít v úvahu zvláštní bod týkající se Francie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke
Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Francie si může zachovat výsadu měnové emise v Nové Kaledonii,
Francouzské Polynesii a na Wallisu a Futuně za podmínek stanovených
jejím vnitrostátním právem a jako jediná je oprávněna určovat paritu
franku Pacifického finančního společenství.

Schengenské *acquis*

17. PROTOKOL
O SCHENGENSKÉM ACQUIS
ZAČLENĚNÉM DO RÁMCE EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že ustanovení schengenského *acquis* sestávajícího z dohod podepsaných některými členskými státy Evropské unie dne 14. června 1985 a dne 19. června 1990 v Schengenu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, na ně navazujících dohod a na jejich základě přijatých předpisů byla začleněna do rámce Evropské unie protokolem připojeným ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství,

PŘEJÍCE SI zachovat schengenské *acquis*, jak se vyvinulo od vstupu výše uvedeného protokolu v platnost, v rámci Ústavy a toto *acquis* rozvíjet, aby se přispělo k dosažení cíle poskytnout občanům Unie prostor svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic,

Zvláštní postavení Dánska

BEROUCE V ÚVAHU zvláštní postavení Dánska,

BEROUCE V ÚVAHU, že se na Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska některá ustanovení schengenského *acquis* nevztahují; že je však třeba těmto členským státům umožnit, aby ostatní ustanovení tohoto *acquis* plně nebo částečně převzaly,

UZNÁVAJÍCE, že je proto nutné využít ustanovení Ústavy o těsnější spolupráci mezi některými členskými státy,

Norsko a Island;
Severská pasová unie

BEROUCE V ÚVAHU to, že je třeba zachovat zvláštní vztah s Islandskou republikou a Norským královstvím, kdy jsou oba tyto státy vázány ustanoveními o Severské pasové unii společně se severskými členskými státy Evropské unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Belgické království, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Litevská republika, Lotyšská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království jsou zmocněny mezi sebou provádět těsnější spolupráci v oblastech, na něž se vztahují ustanovení vymezená Radou, jež tvoří „schengenské *acquis*“. Tato spolupráce se uskutečňuje v institucionálním a právním rámci Unie, při dodržování příslušných ustanovení Ústavy.

Schengenské acquis se použije na všechny členské státy kromě UK a Irska

ČLÁNEK 2

Schengenské acquis se vztahuje na členské státy uvedené v článku 1, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o smlouvě a aktu o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Litevské republiky, Lotyšské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Slovinské republiky a Slovenské republiky. Rada nahrazuje výkonný výbor zřízený schengenskými dohodami.

ČLÁNEK 3

Dánská výjimka

Účast Dánska na přijímání opatření představujících rozvoj schengenského *acquis*, provádění těchto opatření a jejich použití na Dánsko se řídí příslušnými ustanoveními Protokolu o postavení Dánska.

ČLÁNEK 4

UK a Irsko se mohou kdykoli připojit

Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska mohou kdykoli požádat, aby se na ně vztahovala některá nebo veškerá ustanovení schengenského *acquis*.

Rada přijme o této žádosti evropské rozhodnutí. Rada rozhoduje jednomyslností členů uvedených v článku 1 a zástupce vlády dotyčného členského státu.

ČLÁNEK 5

Návrhy a podněty vyplývající ze schengenského *acquis* podléhají příslušným ustanovením Ústavy.

Pokud Irsko nebo Spojené království anebo obě tyto země v přiměřené lhůtě písemně neoznámí předsedovi Rady, že se chtějí účastnit, považuje se v této souvislosti povolení podle čl. III-419 odst. 1 Ústavy za udělené členským státům uvedeným v článku 1 a rovněž Irsku nebo Spojenému království, hodlá-li se některá z těchto zemí účastnit spolupráce v dotyčných oblastech.

ČLÁNEK 6

Norsko a Island

Islandská republika a Norské království se přidružují k provádění schengenského *acquis* a k jeho dalšímu rozvoji. Příslušné postupy budou stanoveny v dohodě, kterou s těmito státy uzavře Rada rozhodující jednomyslností členů uvedených v článku 1. Součástí této dohody jsou ustanovení o příspěvku Islandu a Norska na jakékoli finanční důsledky provádění tohoto protokolu.

Rada uzavře jednomyslným rozhodnutím s Islandem a Norskem zvláštní dohodu, kterou se mezi Irskem a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na jedné straně a Islandem a Norskem na straně druhé

stanoví práva a povinnosti v oblastech, ve kterých pro tyto státy platí schengenské *acquis*.

ČLÁNEK 7

*Nové členské státy musí přijmout schengenské *acquis**

Při jednání o přijímání nových členských států do Evropské unie platí schengenské *acquis* a další opatření, která v jeho rámci přijaly orgány, za *acquis*, které musí všichni kandidáti na přijetí převzít v plném rozsahu.

*Hraniční kontroly v UK a
Irsku*

**18. PROTOKOL O POUŽITÍ
NĚKTERÝCH HLEDISEK ČLÁNKU III-130 ÚSTAVY
NA SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ A IRSKO**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit určité otázky týkající se Spojeného království a Irska,

S OHLEDEM na to, že mezi Spojeným královstvím a Irskem existuje mnoho let zvláštní úprava cestování,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

*O svých hranicích
rozhoduje UK*

Bez ohledu na články III-130 a III-265 Ústavy, jakékoli jiné její ustanovení, jakékoli opatření přijaté na jejím základě nebo jakoukoli mezinárodní dohodu uzavřenou Uníí nebo Uníí a členskými státy s jednou nebo několika třetími zeměmi je Spojené království oprávněno provádět na svých hranicích s jinými členskými státy kontroly osob, které chtějí vstoupit do Spojeného království, pokud to považuje za nezbytné

- a) k ověření práva na vstup do Spojeného království občanů členských států a osob na nich závislých, které požívají práv udělených právem Unie, a občanů jiných států, jimž taková práva náleží podle dohody, kterou je Spojené království vázáno; a
- b) k rozhodnutí, zda jiným osobám povolení ke vstupu do Spojeného království bude vydáno či nikoli.

Články III-130 a III-265 Ústavy nebo jiná její ustanovení nebo opatření přijatá na jejím základě se v žádném případě nedotýkají práva Spojeného království takové kontroly zavést a provádět. Uvádí-li se v tomto článku Spojené království, rozumí se tím i území, za jejichž vnější vztahy převzalo Spojené království odpovědnost.

ČLÁNEK 2

Vztahy Irsko–UK

Spojené království a Irsko mohou i nadále mezi sebou upravovat pohyb osob mezi svými územími („společný prostor cestování“), pokud práva osob uvedených v čl. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto protokolu zůstanou v plném rozsahu zachována. Článek 1 tohoto protokolu tudíž platí, pokud je zachována tato úprava, za stejných podmínek a předpokladů jak pro Spojené království též pro Irsko. Články III-130 a III-265 Ústavy nebo jiná její ustanovení nebo opatření přijatá na jejím základě se v žádném případě této úpravy nedotýkají.

ČLÁNEK 3

Ostatní členské státy jsou oprávněny na svých hranicích nebo na všech místech, kde je možno vstoupit na jejich území, provádět kontroly osob, které chtějí vstoupit na jejich území ze Spojeného království nebo z území, za jejichž vnější vztahy převzalo odpovědnost Spojené království, pro tytéž účely, jaké jsou uvedeny v článku 1 tohoto protokolu, nebo z Irska, pokud článek 1 tohoto protokolu platí pro Irsko.

Články III-130 a III-265 Ústavy nebo jiná její ustanovení nebo opatření přijatá na jejím základě se v žádném případě nedotýkají práva ostatních členských států takové kontroly zavést a provádět.

ČLÁNEK 4

Tento protokol se vztahuje rovněž na akty, které zůstávají v platnosti podle článku IV-438 Ústavy.

*Spojené království a
Irsko - policejní a
soudní spolupráce*

**19. PROTOKOL O POSTAVENÍ SPOJENÉHO
KRÁLOVSTVÍ A IRSKA
S OHLEDEM NA POLITIKY TÝKAJÍCÍ SE KONTROL
NA HRANICÍCH, AZYLU A PŘÍSTĚHOVALECTVÍ A
NA SOUDNÍ SPOLUPRÁCI V OBČANSKÝCH VĚCECH
A POLICEJNÍ SPOLUPRÁCI**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit určité otázky týkající se Spojeného království a Irska,

S OHLEDEM na Protokol o použití některých hledisek článku III-130
Ústavy na Spojené království a Irsko,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke
Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

*Neúčastní se na přijímání
opatření hraniční
kontroly, soudní
spolupráce a občanských
věcí*

S výhradou článku 3 se Spojené království a Irsko nepodílejí na přijímání
opatření Rady, která jsou navrhována podle části III hlavy III kapitoly IV
oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo článku III-260 Ústavy, pokud se uvedený
článek týká oblastí, na které se vztahují uvedené oddíly, nebo podle
článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy. K aktům Rady,
které musí být přijaty jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s
výjimkou zástupců vlád Spojeného království a Irska.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně
55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují
nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich
zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a
ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na
návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná
kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady
zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 %
obyvatelstva těchto států.

ČLÁNEK 2

*UK a Irsko se
mohou rozhodnout
během 3 měsíců*

Na základě článku 1 a s výhradou článků 3, 4 a 6 nejsou ustanovení části
III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo článku III-260
Ústavy, pokud se uvedený článek týká oblastí, na které se vztahují
uvedené oddíly, nebo článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a)
Ústavy, opatření přijatá podle uvedených oddílů nebo článků, ustanovení

mezinárodních smluv, které budou uzavřeny Uníí podle uvedených oddílů nebo článků, a rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, závazná nebo použitelná pro Spojené království nebo Irsko. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nedotýkají pravomocí, práv a povinností těchto států. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Spojené království a Irsko.

ČLÁNEK 3

1. Spojené království nebo Irsko mohou Radě do tří měsíců po předložení návrhu podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo návrhu či podnětu podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy písemně oznámit, že se chtějí účastnit přijímání a používání navrženého opatření, což je jim na základě tohoto oznámení povoleno. K rozhodnutím Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou člena, který takové oznámení neučinil. Opatření přijaté podle tohoto odstavce je závazné pro všechny členské státy, které se účastnily jeho přijímání. Evropská nařízení nebo rozhodnutí přijatá podle článku III-260 Ústavy stanoví podmínky účasti Spojeného království a Irska na hodnoceních týkajících se oblastí spadajících do části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

2. Nemůže-li být opatření podle odstavce 1 přijato v přiměřené době s účastí Spojeného království či Irska, může Rada přijmout dané opatření podle článku 1 bez účasti Spojeného království nebo Irska. V tomto případě se použije článek 2.

ČLÁNEK 4

Spojené království nebo Irsko mohou kdykoli po přijetí opatření podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy Radě a Komisi oznámit, že si přejí toto opatření přijmout. V tomto případě se přiměřeně použije postup podle čl. III-420 odst. 1 Ústavy.

UK nebo Irsko se může připojit kdykoli

ČLÁNEK 5

Členský stát, který není vázán opatřením přijatým podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a) Ústavy nenese, kromě správních výdajů orgánů, finanční důsledky tohoto opatření, nerozhodne-li Rada jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem jinak.

ČLÁNEK 6

*Irsko může odstoupit bez
UK*

V případech, kdy jsou Spojené království nebo Irsko podle tohoto protokolu vázány opatřením přijatým podle části III hlavy III kapitoly IV oddílů 2 nebo 3 Ústavy nebo článku III-260 Ústavy, pokud se uvedený článek týká oblastí, na které se vztahují uvedené oddíly, nebo podle článku III-263 nebo čl. III-275 odst. 2 písm. a), použijí se ohledně tohoto opatření na dotýčný stát příslušná ustanovení Ústavy.

ČLÁNEK 7

Články 3 a 4 se nedotýkají Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie.

ČLÁNEK 8

Irsko může Radě písemně oznámit, že si již nepřeje, aby se na ně ustanovení tohoto protokolu vztahovala. V takovém případě se uvedená ustanovení na Irsko nadále nepoužijí.

**PROTOKOL O
VÝJIMKÁCH PRO
DÁNSKO**

*Rozhodnuto po zasedání
v Edinburgu, 1992*

Dánské stanovisko k:

- občanství
- hospodářské a měnové unii
- obranné politice
- spravedlnosti a vnitřním věcem

*Je v zájmu Unie zajistit
účast Dánska*

*Umožnit Dánsku volit si
v oblasti svobody,
bezpečnosti a práva*

*Dánsko nebude brzdit
další integraci*

Schengenské acquis

***Spravedlnost a vnitřní
věci***

*Dánsko se neúčastní
v oblastech práva a
vnitřních věcí*

*Rozhodnutí jednomyslná
a kvalifikovanou většinou
neuvažují hlas Dánska*

**20. PROTOKOL
O POSTAVENÍ DÁNSKA**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI rozhodnutí hlav států a předsedů vlád, zasedajících v Evropské radě v Edinburgu dne 12. prosince 1992, o určitých Dánskem vznesených problémech týkajících se Smlouvy o Evropské unii,

VĚDOMY SI postoje Dánska k občanství Unie, hospodářské a měnové unii, obranné politice, a oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, stanoveného v rozhodnutí z Edinburgu,

1.

VĚDOMY SI skutečnosti, že pokračování právního režimu, který je založen na rozhodnutí z Edinburgu, podle Ústavy významně omezí účast Dánska na důležitých oblastech spolupráce Unie a že by bylo v nejlepším zájmu Unie zajistit integritu *acquis* v oblasti svobody, bezpečnosti a práva,

PŘEJÍCE SI proto stanovit právní rámec, který Dánsku umožní podílet se na přijímání opatření navrhovaných na základě části III hlavy III kapitoly IV Ústavy a vítajíce záměr Dánska této možnosti využít, až to bude v souladu s jeho ústavními předpisy možné,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že Dánsko nebude bránit ostatním členským státům v rozvíjení užší spolupráce, pokud jde o opatření, která Dánsko nezavazují,

BEROUCE V ÚVAHU Protokol o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie,

2.

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČÁST I

ČLÁNEK 1

Dánsko se nepodílí na přijímání opatření Rady navrhovaných podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy. K aktům Rady, které musí být přijaty jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce dánské vlády.

Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.

ČLÁNEK 2

Pro Dánsko nejsou závazná rozhodnutí přijímaná v oblasti práva a vnitřních věcí

Ustanovení části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, opatření přijatá podle uvedené kapitoly, ustanovení mezinárodních smluv uzavřených Unií podle uvedené kapitoly a rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, nejsou pro Dánsko závazná nebo použitelná. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Dánsko.

ČLÁNEK 3

Dánsko bude financovat jen správní aspekty

Kromě správních výdajů orgánů nenese Dánsko finanční důsledky opatření podle článku 1.

ČLÁNEK 4

Dánsko rozhodne do šesti měsíců, zda použije schengenské acquis

1. Do šesti měsíců poté, co Rada přijala opatření k rozvoji schengenského *acquis* podle části I, se Dánsko rozhodne, zda toto opatření provede ve svých vnitrostátních právních předpisech. Přijme-li takové rozhodnutí, zakládá toto opatření povinnost podle mezinárodního práva mezi Dánskem a ostatními členskými státy, které jsou opatřením vázány.

Pokud ano, bude vázáno mezinárodním právem a ne právem EU; pokud ne, budou přijata vhodná opatření

Rozhodne-li se Dánsko, že opatření Rady podle odstavce 1 neprovede, zváží ostatní členské státy vázané tímto opatřením a Dánsko, jaká vhodná opatření mají být učiněna.

Budou platit smlouvy uzavřené před vstupem Ústavy v platnost

2. Pokud jde o schengenské acquis, zachová si Dánsko práva a povinnosti existující před vstupem Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost.

Společná obrana

ČÁST II

ČLÁNEK 5

Dánsko se nepodílí na společné obranné a bezpečnostní politice

Pokud jde o opatření přijatá Radou podle článku I-41, čl. III-295 odst. 1 a článků III-309 až III-313 Ústavy, neúčastní se Dánsko vypracovávání a provádění těch rozhodnutí a činností Unie, které se týkají obrany. Dánsko se proto nepodílí na přijímání těchto opatření. Dánsko nebude bránit

<i>Dánsko nebrání ostatním v této oblasti pokračovat</i>	členským státům v rozvíjení užší spolupráce v této oblasti. Dánsko není povinno přispívat na financování <u>operativních výdajů</u> , které z těchto opatření vyplývají, ani dávat Unii k dispozici <u>vojenské kapacity</u> .
<i>Nezbytná jednomyslnost</i>	K aktům Rady, které mají být přijaty <u>jednomyslně</u>, je <u>nutný</u> souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce dánské vlády. Pro účely tohoto článku je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států. Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou. Odchylně od třetího a čtvrtého pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.
ČÁST III	
ČLÁNEK 6	
<i>Právní kontinuita všech smluv mezi Uníí a Dánskem</i>	Tento protokol se rovněž vztahuje na opatření, která zůstávají v platnosti na základě článku IV-438 Ústavy, na něž se před vstupem Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost vztahoval Protokol o postavení Dánska připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství.
ČLÁNEK 7	
<i>Možnost rozhodování neplatí pro víza ze třetích zemí</i>	Články 1, 2 a 3 se nepoužijí na opatření k určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států musí mít vízum, a <u>na opatření o jednotném vzoru víz</u> .
ČÁST IV	
ČLÁNEK 8	
<i>Dánsko se může kdykoli připojit</i>	Dánsko může ostatním členským státům <u>kdykoli</u> v souladu se svými ústavními předpisy oznámit, že si již <u>nepřeje zcela nebo zčásti tohoto protokolu využívat</u> . V takovém případě bude uplatňovat Dánsko v plném rozsahu veškerá příslušná opatření přijatá v rámci Unie, která jsou v té době platná.
ČLÁNEK 9	
<i>Dánsko může změnit svou volbu a může volit</i>	1. Aniž je dotčen článek 8, může Dánsko ostatním členským státům <u>kdykoli</u> v souladu se svými ústavními předpisy oznámit, že s účinkem od

<i>ustanovení v příloze</i>	prvního dne měsíce následujícího po tomto oznámení <u>sestává část I protokolu z ustanovení uvedených v příloze</u> . V takovém případě se články 5 až 9 přečísľují.
<i>Předpisy v těchto oblastech budou vázat Dánsko právem Unie</i>	2. Šest měsíců po nabytí účinku oznámení podle odstavce 1 je celé schengenské <i>acquis</i> a opatření přijatá k jeho doplnění, jež do té doby Dánsko zavazovala jako povinnost podle mezinárodního práva, v <u>Dánsku závazné jako právo Unie</u> .
PŘÍLOHA	
ČLÁNEK 1	
<i>Dánsko se neúčastní v oblastech práva a vnitřních věcí</i>	S výhradou článku 3 se <u>Dánsko nepodílí na přijímání opatření Rady navrhovaných podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy</u> . K aktům Rady, které musí být přijaty jednomyslně, je <u>nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce dánské vlády</u> .
<i>Rozhodnutí jednomyslná a kvalifikovanou většinou neuvažují hlas Dánska</i>	Pro účely tohoto článku je <u>kvalifikovaná většina</u> vymezena jako nejméně <u>55 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy</u>, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států. Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou. Odchylně od druhého a třetího pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72 % členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států.
ČLÁNEK 2	
<i>Pro Dánsko nejsou závazná rozhodnutí přijímaná v oblasti práva a vnitřních věcí</i>	Na základě článku 1 a s výhradou článků 3, 4 a 6 <u>nejsou ustanovení části III hlavy III kapitoly IV Ústavy</u> , opatření přijatá podle uvedené kapitoly, ustanovení mezinárodních smluv uzavřených Unií podle uvedené kapitoly, jakož i rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, <u>pro Dánsko závazná nebo použitelná</u> . Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska. Tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají <i>acquis</i> Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Dánsko.
ČLÁNEK 3	
<i>Dánsko se vždy může rozhodnout účastnit se přijímání návrhů v oblasti práva a vnitřních věcí</i>	1. Do tří měsíců od předložení Radě návrhu nebo podnětu podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy může Dánsko písemně předsedovi Rady oznámit, že si přeje <u>účastnit se přijímání a používání</u> navrženého opatření, načež bude Dánsko oprávněno tak učinit.

*Ale Dánsko nemůže
blokovat rozhodnutí*

2. Nemůže-li být opatření uvedené v odstavci 1 přijato v přiměřené době s účastí Dánska, může Rada přijmout opatření uvedené v odstavci 1 bez účasti Dánska v souladu s článkem 1. V takovém případě se použije článek 2.

ČLÁNEK 4

*Dánsko může vždy
přijmout takové opatření,
pak použije postup pro
účast na zvýšené
spolupráci*

Dánsko může kdykoli po přijetí opatření podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy Radě a Komisi oznámit, že si přeje toto opatření přijmout. V takovém případě se přiměřeně (*mutatis mutandis*) použije postup podle čl. III-420 odst. 1 Ústavy.

ČLÁNEK 5

*Dánsko má 6 měsíců na
přijetí ...*

1. Oznámení podle článku 4 se podá nejpozději 6 měsíců po konečném přijetí opatření, pokud jde o opatření rozvíjející schengenské *acquis*.

Nepodá-li Dánsko oznámení podle článků 3 nebo 4 ohledně opatření rozvíjejícího schengenské *acquis*, zváží členské státy vázané tímto opatřením a Dánsko, jaká vhodná opatření mají být učiněna.

*..., jinak Unie přijme
„vhodná opatření“*

2. Oznámení podle článku 3 ohledně opatření rozvíjejícího schengenské *acquis* se neodvolatelně považuje za oznámení podle článku 3 pro všechny další návrhy nebo podněty zaměřené na doplnění uvedeného opatření, pokud takový návrh nebo podnět rozvíjí schengenské *acquis*.

ČLÁNEK 6

*Pokud se Dánsko účastní
přijímání rozhodnutí,
bude vázáno Ústavou*

Pokud je v případech uvedených v této části Dánsko vázáno opatřením přijatým Radou podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, použijí se na Dánsko ve vztahu k tomuto opatření příslušná ustanovení Ústavy.

ČLÁNEK 7

*Dánsko bude financovat
pouze správní aspekty*

Pokud není Dánsko vázáno opatřením přijatým Radou podle části III hlavy III kapitoly IV Ústavy, nenese kromě správních výdajů orgánů finanční důsledky tohoto opatření, nerozhodne-li Rada jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem jinak.

Překračování vnějších hranic

**21. PROTOKOL O VNĚJŠÍCH VZTAZÍCH
ČLENSKÝCH STÁTŮ, POKUD JDE O
PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUC E V ÚVAHU potřebu členských států zajistit, kde je to potřebné ve spolupráci s třetími zeměmi, účinnou kontrolu na svých vnějších hranicích,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

*Členské státy musí
respektovat právo Unie*

Ustanovení o opatřeních týkajících se překračování vnějších hranic podle čl. III-265 odst. 2 písm. b) Ústavy se nedotýkají pravomoci členských států sjednávat nebo uzavírat dohody se třetími zeměmi, pokud jsou v souladu s právem Unie a ostatními příslušnými mezinárodními dohodami.

22. PROTOKOL
O POSKYTOVÁNÍ AZYLU
STÁTNÍM PŘÍSLUŠNÍKŮM ČLENSKÝCH STÁTŮ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že v souladu s čl. I-9 odst. 1 Ústavy uznává Unie práva, svobody a zásady stanovené v Listině základních práv;

VZHLEDEM k tomu, že podle čl. I-9 odst. 3 Ústavy tvoří základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, obecné zásady práva Unie;

VZHLEDEM K TOMU, že Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc zajišťovat dodržování práva při výkladu a používání čl. I-9 odst. 1 a 3 Ústavy;

VZHLEDEM K TOMU, že podle článku I-58 Ústavy je každý evropský stát, který žádá o členství v Unii, povinen uznávat hodnoty stanovené v článku I-2 Ústavy;

BEROUCE V ÚVAHU, že článek I-59 Ústavy vytváří mechanismus pro pozastavení určitých práv v případě závažného a dlouhotrvajícího porušování těchto hodnot členským státem;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že každý státní příslušník členského státu požívá jako občan Unie zvláštního postavení a zvláštní ochrany, které zaručují členské státy v souladu s částí I hlavou II a částí III hlavou II Ústavy;

BEROUCE V ÚVAHU, že Ústava vytváří prostor bez vnitřních hranic a poskytuje každému občanu Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;

PŘEJÍCE SI zabránit, aby právo azylu bylo užíváno k jiným než předpokládaným účelům;

VZHLEDEM K TOMU, že tento protokol uznává účel a cíle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Všechny členské státy jsou bezpečnými zeměmi původu

Se zřetelem na úroveň ochrany základních práv a svobod v členských státech Evropské unie se členské státy navzájem považují pro veškeré právní a praktické účely spojené se záležitostmi azylu za bezpečnou zemi původu. Žádost příslušníka členského státu o azyl může proto jiný členský stát posuzovat nebo přijmout k dalšímu zpracování jako přípustnou pouze

v těchto případech:

- a) jestliže se členský stát, jehož příslušníkem je žadatel, rozhodne, využívá čl. 15 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přijmout opatření, která se na jeho území odchyľují od povinností vyplývajících z úmluvy;
- b) jestliže byl zahájen postup podle čl. I-59 odst. 1 nebo 2 Ústavy a dokud o něm Rada nebo Evropská rada nepřijme evropské rozhodnutí s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem;
- c) jestliže Rada přijala evropské rozhodnutí podle čl. I-59 odst. 1 Ústavy s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem, nebo pokud Evropská rada přijala evropské rozhodnutí podle čl. I-59 odst. 2 Ústavy s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem;
- d) jestliže členský stát s ohledem na žádost státního příslušníka jiného členského státu o azylu rozhodl jednostranně; v takovém případě bude Rada neprodleně informována; při posuzování žádosti se vychází z domněnky, že žádost je zjevně neodůvodněná, aniž je jakýmkoli způsobem ohrožena rozhodovací pravomoc členského státu.

TRVALÁ
STRUKTUROVANÁ
SPOLUPRÁCE
V OBLASTI
BEZPEČNOSTNÍ A
OBRANNÉ POLITIKY

23. PROTOKOL
O STÁLÉ STRUKTUROVANÉ SPOLUPRÁCI
STANOVENÉ ČL. I-41 ODS. 6
A ČLÁNKEM III-312 ÚSTAVY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

S OHLEDEM na čl. I-41 odst. 6 a článek III-312 Ústavy,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že Unie vede společnou zahraniční a bezpečnostní politiku založenou na stále se zvyšující konvergenci činností členských států;

Společná bezpečnostní a obranná politika je nedílnou součástí společné zahraniční a bezpečnostní politiky

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika je nedílnou součástí společné zahraniční a bezpečnostní politiky; že zajišťuje Unii operativní schopnost, která se opírá o civilní a vojenské prostředky; že je Unie může použít pro mise uvedené v článku III-309 Ústavy vedené mimo území Unie k udržení míru, předcházení konfliktům a posílení mezinárodní bezpečnosti v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů; že plnění těchto úkolů je založeno na využití vojenských kapacit poskytnutých členskými státy v souladu se zásadou „jednoho sboru sil“;

Zásada: jeden sbor sil

Neutralita

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika Unie se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států;

NATO

MAJÍCE NA PAMĚTI, že společná bezpečnostní a obranná politika Unie uznává závazky vyplývající ze Severoatlantické smlouvy těch členských států, které uskutečňují svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, která zůstává základem kolektivní obrany svých členů a je v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci;

Aktivnější bezpečnostní úloha Unie

PŘESVĚDČENY O TOM, že výraznější úloha Unie v oblasti bezpečnosti a obrany přispěje k vitalitě obnovené Atlantické aliance v souladu s úpravami „Berlín plus“;

Odpovědnost Unie mezinárodnímu společenství

ODHODLÁNY zajistit, aby Unie byla schopná plně převzít odpovědnosti, které pro ni vyplývají v mezinárodním společenství;

Rychlé uskutečnění misí OSN

UZNÁVAJÍCE, že Organizace spojených národů může Unii požádat o pomoc při provádění naléhavých misí uskutečňovaných podle kapitol VI a VII Charty Organizace spojených národů;

Unie potřebuje více kapacit

UZNÁVAJÍCE, že posílení bezpečnostní a obranné politiky si vyžádá úsilí členských států v oblasti kapacit;

<i>Unie potřebuje více politické vůle</i>	VĚDOMY SI TOHO, že vkročení do nové etapy ve vývoji evropské bezpečnostní a obranné politiky předpokládá <u>odhodlané úsilí</u> dotčených členských států;
<i>Úloha ministra zahraničí</i>	MAJÍCE NA PAMĚTI důležitost toho, aby byl <u>ministr zahraničních věcí</u> Unie plně zapojen do jednání týkající se stálé strukturované spolupráce, SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:
ČLÁNEK 1	
<i>Otevřenost všem členským státům, které:</i>	Stálá strukturovaná spolupráce podle čl. I-41 odst. 6 Ústavy je <u>otevřena každému členskému státu</u> , který se zaváže ode dne vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost:
<i>- rozvíjí obranné schopnosti</i>	a) pokračovat intenzivněji v <u>rozvoji svých obranných kapacit</u> prostřednictvím rozvoje svých vnitrostátních příspěvků a případné účasti v mnohonárodních silách, v hlavních evropských programech pro výstavbu a v činnosti agentury pro oblast rozvoje obranných kapacit, výzkumu, pořízování a vyzbrojování (Evropská obranná agentura) a
<i>- přispívá a účastní se mnohonárodnostních sil</i>	b) mít nejpozději do roku 2007 kapacity k poskytnutí, buď na vnitrostátní úrovni nebo coby součást <u>mnohonárodních skupin sil</u> , bojových jednotek určených pro plánované mise, strukturovaných na taktické úrovni jako bojová seskupení, s podpůrnými prvky včetně dopravy a logistiky, které jsou během 5 až 30 dnů schopny provádět mise uvedené v článku III-309, zejména v reakci na žádost Organizace spojených národů a které mohou být drženy po úvodní dobu 30 dnů, jež může být prodloužena až na nejméně 120 dnů.
ČLÁNEK 2	
	Členské státy účastníci se stálé strukturované spolupráce se k dosažení cílů uvedených v článku 1 zavazují:
<i>- spolupracují v oblasti vojenských investic</i>	a) spolupracovat od vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost za účelem dosažení schválených cílů týkajících se úrovně <u>investičních výdajů na obranné vybavení</u> a pravidelně tyto cíle přezkoumávat s ohledem na bezpečnostní situaci a mezinárodní odpovědnosti Unie;
<i>- sjednocují obranná zařízení</i>	b) vzájemně v co největší míře <u>sjednocovat obranná zařízení</u> , zejména harmonizací identifikace svých vojenských potřeb, sdružováním a případně specializací svých obranných prostředků a kapacit a podporou spolupráce v oblasti výcviku a logistiky;
<i>- zvyšují pružnost sil</i>	c) přijímat konkrétní opatření k <u>posílení disponibility, interoperability, flexibility a schopnosti nasazení</u> svých sil, zejména určením společných cílů týkajících se rozmístění sil, včetně případného

- spolupracují na rozvoji kapacit

- účastní se vývoje hlavních společných programů

Agentura posuzuje vojenské kapacity účastnících se členských států

Rada přijímá doporučení

přezkumu svých vnitrostátních rozhodovacích postupů;

- d) spolupracovat na zajištění toho, že přijímají nezbytná opatření pro nápravu, a to i prostřednictvím mnohonárodního přístupu a aniž jsou dotčeny takové závazky v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, nedostatků zjištěných v rámci „Mechanismu pro rozvoj kapacit“;
- e) účastnit se vývoje hlavních společných nebo evropských programů pro výstavbu v rámci Evropské obranné agentury, je-li to vhodné.

ČLÁNEK 3

Evropská obranná agentura přispívá k pravidelnému hodnocení příspěvků zúčastněných členských států v oblasti kapacit, zejména příspěvků učiněných v souladu s kritérii stanovenými mimo jiné na základě článku 2, a podává o nich nejméně jednou ročně zprávu. Hodnocení může sloužit jako základ pro doporučení a evropská rozhodnutí Rady přijímaná podle článku III-312 Ústavy.

*Posílení vzájemné
spolupráce v oblasti
obránné politiky*

24. PROTOKOL
O ČL. I-41 ODS. 2 ÚSTAVY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU potřebu provádět ustanovení čl. I-41 odst. 2 Ústavy v plném rozsahu;

BEROUCÉ V ÚVAHU, že politika Unie v souladu s čl. I-41 odst. 2 Ústavy se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států uskutečňujících svou společnou obranu prostřednictvím Organizace Severoatlantické smlouvy, které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Unie vypracuje společně se Západoevropskou unií pravidla pro posílení vzájemné spolupráce.

*Dovoz ropných produktů
rafinovaných na
Nizozemských Antilách*

25. PROTOKOL O DOVOZU ROPNÝCH PRODUKTŮ RAFINOVANÝCH NA NIZOZEMSKÝCH ANTILÁCH DO EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI podrobněji upravit obchodní režim pro dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

Tento protokol se vztahuje na ropné produkty čísel 27.10, 27.11, 27.12 (parafín a petrolejový vosk), ex 27.13 (parafínové zbytky) a 27.14 (petrolejová živice) kombinované nomenklatury, pokud jsou dováženy ke spotřebě v členských státech.

ČLÁNEK 2

Členské státy se zavazují poskytnout ropným produktům rafinovaným na Nizozemských Antilách za podmínek stanovených tímto protokolem celní preference, které vyplývají z jejich přidružení k Unii. Tato ustanovení nemohou být dotčena pravidly původu používanými v členských státech.

ČLÁNEK 3

1. Shledá-li Komise na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Unie uskutečněný v režimu podle článku 2 vyvolává na trhu jednoho nebo více členských států skutečné obtíže, přijme evropské rozhodnutí o zavedení, zvýšení nebo znovuzavedení celních sazeb na tento dovoz danými členskými státy v míře a na dobu, která je nezbytná k nápravě daného stavu. Takto zavedené, zvýšené nebo znovuzavedené celní sazby nesmějí překročit celní sazby používané na tytéž produkty vůči třetím zemím.
2. Odstavec 1 lze v každém případě použít, dosáhne-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do Unie dva miliony tun ročně.
3. Komise oznámí Radě svá evropská rozhodnutí přijatá podle odstavců 1 a 2 včetně těch, kterými se zamítá žádost některého členského státu. Ta se jimi může zabývat na žádost některého členského státu a může vždy přijmout evropské rozhodnutí o jejich změně nebo vrácení.

ČLÁNEK 4

1. Má-li některý členský stát za to, že dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 vyvolává na jeho trhu skutečné obtíže a že je třeba bezodkladných opatření k nápravě tohoto stavu, může z vlastního rozhodnutí zavést na tento dovoz cla, jejichž sazby nesmějí přesáhnout celní sazby uplatňované na tytéž produkty vůči třetím zemím. Oznámí toto rozhodnutí Komisi, která do jednoho měsíce přijme evropské rozhodnutí o tom, zda mohou být opatření přijatá dotyčným státem ponechána v platnosti nebo zda musí být změněna či zrušena. Na toto rozhodnutí Komise se použije čl. 3 odst. 3.

2. Překročí-li dovoz ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách uskutečněný přímo nebo přes jiný členský stát v režimu podle článku 2 do jednoho nebo více členských států v kalendářním roce množství udané v příloze k tomuto protokolu, považují se opatření přijatá pro běžný rok zúčastněným členským státem nebo státy podle odstavce 1 za oprávněná. Komise vezme přijatá opatření na vědomí poté, co se přesvědčí, že bylo dosaženo stanovených množství. V tomto případě ostatní členské státy nepředloží věc Radě.

ČLÁNEK 5

Rozhodne-li se Unie uplatňovat množstevní omezení na dovoz ropných produktů z jakéhokoli místa vývozu, mohou být použita i na dovoz těchto produktů z Nizozemských Antil. V tomto případě je Nizozemským Antilám oproti třetím zemím zaručeno přednostní zacházení.

ČLÁNEK 6

1. Rada může přezkoumat články 2 až 5 jednomyslným rozhodnutím po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí, jakmile přijme společnou definici původu pro ropné produkty ze třetích zemí a přidružených zemí nebo rozhodnutí v rámci společné obchodní politiky týkající se dotyčných produktů nebo jakmile vytvoří společnou energetickou politiku.

2. Při takovém přezkumu jsou však v každém případě pro Nizozemské Antily zachovány rovnocenné výhody ve vhodné podobě a pro množství nejméně dva a půl milionu tun ropných produktů.

3. Závazky Unie týkající se rovnocenných výhod podle odstavce 2 mohou být případně rozděleny mezi jednotlivé země, přičemž se přihlédne k množství stanoveným v příloze k tomuto protokolu.

ČLÁNEK 7

K provedení tohoto protokolu je Komise pověřena sledováním vývoje dovozu ropných produktů rafinovaných na Nizozemských Antilách do členských států. Členské státy sdělí Komisi všechny informace sloužící

tomuto účelu správními postupy doporučenými Komisí, která dbá na jejich rozšiřování.

PŘÍLOHA

K provedení čl. 4 odst. 2 se Vysoké smluvní strany dohodly, že množství 2 milionů tun antilských ropných produktů je mezi členské státy rozděleno takto:

Spolková republika Německo	625 000 tun
Hospodářská unie belgicko-lucemburská	200 000 tun
Francie	75 000 tun
Itálie	100 000 tun
Nizozemsko	1 000 000 tun

*Nabývání majetku v
Dánsku*

26. PROTOKOL
O NABÝVÁNÍ NEMOVITOSTÍ V DÁNSKU

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit některé zvláštní problémy týkající se Dánska,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

*Dánsko může zachovat
své stávající předpisy o
nabývání rekreačních
objektů*

Odchylně od ustanovení Ústavy si Dánsko může zachovat své stávající
právní předpisy o nabývání rekreačních objektů.

*Veřejnoprávní vysílání
v členských státech*

27. PROTOKOL
O SYSTÉMU VEŘEJNOPRÁVNÍHO VYSÍLÁNÍ
V ČLENSKÝCH STÁTECH

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUC E V ÚVAHU, že systém veřejnoprávního vysílání v členských zemích je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu,

SE DOHODLY na následujícím výkladovém ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

*Veřejnoprávní vysílání
nesmí ovlivnit obchodní
podmínky a hospodářskou
soutěž*

Ustanovení Ústavy se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby.

Plnění v systému
sociálního zabezpečení

28. PROTOKOL **O ČLÁNKU III-214 ÚSTAVY**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

Pro účely použití článku III-214 Ústavy se plnění vyplývající ze systémů sociálního zabezpečení pracovníků nepovažují za peněžní odměnu, pokud se týkají období zaměstnání před 17. květnem 1990, s výjimkou zaměstnanců nebo oprávněných osob jednajících v jejich zastoupení, kteří před tímto datem podali žalobu nebo zahájili obdobné řízení podle vnitrostátního práva.

29. PROTOKOL **O HOSPODÁŘSKÉ, SOCIÁLNÍ A ÚZEMNÍ** **SOUDRŽNOSTI**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že článek I-3 Ústavy zahrnuje cíl podpory hospodářské, sociální a územní soudržnosti a solidarity mezi členskými státy a že tato soudržnost patří mezi oblasti sdílené pravomoci Unie podle čl. I-14 odst. 2 písm. c) Ústavy;

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že ustanovení části III hlavy III kapitoly III oddílu 3 Ústavy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti ve svém celku představují právní základ pro upevňování a další rozvíjení činnosti Unie v oblasti této soudržnosti, zejména pro vytvoření fondů;

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že článek III-223 Ústavy předpokládá zřízení Fondu soudržnosti;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že Evropská investiční banka půjčuje značné a stále se zvyšující částky ve prospěch chudších regionů;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ přání dosáhnout větší pružnosti v přidělování prostředků ze strukturálních fondů;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ přání upravit podíl účasti Unie na programech a projektech v určitých zemích;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ návrh věnovat v systému vlastních zdrojů více pozornosti relativnímu blahobytu členských států;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

1. Členské státy znovu potvrzují, že podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti je životně důležitá pro celkový rozvoj a trvalý úspěch Unie.
2. Členské státy znovu potvrzují své přesvědčení, že strukturální fondy by měly i nadále hrát významnou roli při dosahování cílů Unie v oblasti soudržnosti.
3. Členské státy znovu potvrzují své přesvědčení, že Evropská investiční banka by měla i nadále věnovat většinu svých prostředků na podporu hospodářské, sociální a územní soudržnosti, a prohlašují, že jsou připraveny přezkoumat kapitálové potřeby Evropské investiční banky, jakmile to bude pro tento účel nezbytné.

4. Členské státy se shodují, že Fond soudržnosti poskytne finanční příspěvky Unie na projekty v oblasti životního prostředí a transevropských sítí v členských státech, jejichž HDP na hlavu je nižší, než je 90 % průměru dosahovaného v Unii, a které uskutečňují program pro splnění podmínek hospodářské konvergence stanovených v článku III-184 Ústavy.
5. Členské státy vyhlásují svůj úmysl umožnit větší míru pružnosti v přidělování prostředků ze strukturálních fondů pro zvláštní potřeby, které nejsou zahrnuty v rámci stávajících předpisů o strukturálních fondech.
6. Členské státy vyhlásují svou ochotu upravit podíl účasti Unie v rámci programů a projektů strukturálních fondů ve snaze vyhnout se nadměrnému zvyšování rozpočtových výdajů v méně prosperujících členských státech.
7. Členské státy uznávají potřebu pravidelně sledovat pokrok v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti a vyjadřují svou připravenost zabývat se veškerými nezbytnými opatřeními v této oblasti.
8. Členské státy vyhlásují svůj záměr ve větší míře zohledňovat možnosti jednotlivých členských států přispívat do systému vlastních zdrojů a svůj záměr zkoumat prostředky, které umožňují méně prosperujícím členským státům usměrňovat regresivní prvky stávajícího systému vlastních zdrojů.

*Zvláštní úprava pro
Grónsko*

*Bezcelní dovoz ryb
za právo rybolovu*

30. PROTOKOL **O ZVLÁŠTNÍ ÚPRAVĚ VZTAHUJÍCÍ SE NA GRÓNSKO**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke
Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

JEDINÝ ČLÁNEK

1. Zacházení s dovozem do Unie produktů, které podléhají společné organizaci trhu s produkty rybolovu a které pocházejí z Grónska, zahrnuje, při dodržování mechanismů společné organizace trhu, osvobození od cel a poplatků s rovnocenným účinkem a nepřítomnost množstevních omezení a opatření s rovnocenným účinkem, jsou-li možnosti přístupu do grónských zón rybolovu, které jsou Unii zaručeny na základě dohody mezi Uníí a příslušným orgánem Grónska, pro Unii uspokojivé.
2. Opatření vztahující se na dovoz produktů uvedených v odstavci 1 jsou přijímána podle postupů uvedených v článku III-231 Ústavy.

**Čl. 40.3.3. Ústavy Irska o
umělém přerušení
těhotenství**

31. PROTOKOL
O ČLÁNKU 40.3.3 ÚSTAVY IRSKA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

JEDINÝ ČLÁNEK

Žádná ustanovení Smlouvy o Ústavě pro Evropu nebo smluv a aktů tuto smlouvu pozměňujících nebo doplňujících se nevztahují na použití článku 40.3.3 Ústavy Irska v Irsku.

*Přistoupení k úmluvě o
lidských právech*

32. PROTOKOL
TÝKAJÍCÍ SE ČL. I-9 ODS. 2 ÚSTAVY
O PŘISTOUPENÍ UNIE K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O OCHRANĚ LIDSKÝCH PRÁV
A ZÁKLADNÍCH SVOBOD

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke
Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

*Zachování specifické
povahy práva Unie*

Dohoda týkající se přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně
lidských práv a základních svobod (dále jen „Evropská úmluva“) podle čl.
I-9 odst. 2 Ústavy musí zahrnout ustanovení o zachování specifických
rysů Unie a práva Unie, zejména pokud jde o:

*účast v kontrolních
orgánech*

a) zvláštní postupy případné účasti Unie v kontrolních orgánech
Evropské úmluvy;

*korektní adresování
žalob členskými státy a
nebo Unii*

b) mechanismy nezbytné k zajištění toho, aby žaloby podané
nečlenskými státy a žaloby podané fyzickými osobami byly
korektně adresovány podle případu proti členským státům nebo
Unii.

ČLÁNEK 2

Přistoupení neovlivní:

*- pravomoci a působnost
Unie*

Dohoda uvedená v článku 1 zajistí, aby se přistoupení nedotklo
působnosti Unie ani pravomocí jejích orgánů. Zajistí, aby se žádné z
těchto opatření nedotýkalo zvláštního postavení členských států ve vztahu
k Evropské úmluvě, zejména k jejím protokolům, opatřením přijatým
členskými státy odchylně od Evropské úmluvy v souladu s jejím článkem
15 a výhradám členských států k Evropské úmluvě, jež byly formulovány
v souladu s jejím článkem 57.

*- situaci členských států
vzhledem k úmluvě*

ČLÁNEK 3

*Nadřazenost působnosti
Soudního dvora EU
v záležitostech
upravených Ústavou*

Žádné ustanovení dohody uvedené v článku 1 se nedotkne čl. III-375 odst.
2 Ústavy.

**33. PROTOKOL O AKTECH A SMLOUVÁCH,
KTERÉ DOPLNILY NEBO POZMĚNILY SMLOUVU
O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ A
SMLOUVU O EVROPSKÉ UNII**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že čl. IV-437 odst. 1 Ústavy zrušuje Smlouvu o založení Evropského společenství a Smlouvu o Evropské unii, jakož i akty a smlouvy, které je pozměnily nebo doplnily;

VZHLEDEM K TOMU, že je třeba vyhotovit seznam aktů a smluv uvedených v čl. IV-437 odst.1;

VZHLEDEM K TOMU, že by mělo být převzato ustanovení čl. 9 odst. 7 Amsterodamské smlouvy;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že akt ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách zůstává v platnosti,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

ČLÁNEK 1

Smlouvy zrušené Ústavou

1. Následující akty a smlouvy, které doplnily nebo pozměnily Smlouvu o založení Evropského Společenství, se zrušují:

- a) Protokol ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství, připojený ke Smlouvě o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. L 152, 13.7.1967, s. 13);
- b) Smlouva ze dne 22. dubna 1970 pozměňující některá rozpočtová ustanovení Smluv o založení Evropských společenství a Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. L 2, 2.1.1971, s. 1);
- c) Smlouva ze dne 22. července 1975 pozměňující některá finanční ustanovení Smluv o založení Evropských společenství a Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. L 359, 31.12.1977, s. 4);
- d) Smlouva ze dne 10. července 1975 pozměňující některá ustanovení Protokolu o statutu Evropské investiční banky (Úř. věst. L 91, 6.4.1978, s. 1);

- e) Smlouva ze dne 13. března 1984 pozměňující Smlouvy o založení Evropských společenství s ohledem na Grónsko (Úř. věst. L 29, 1.2.1985, s. 1);
 - f) Jednotný evropský akt ze dne 17. února 1986 a ze dne 28. února 1986 (Úř. věst. L 169, 29.6.1987, s. 1);
 - g) Akt ze dne 25. března 1993 o změně Protokolu o statutu Evropské investiční banky zmocňující Radu guvernérů zřídit Evropský investiční fond (Úř. věst. L 173, 7.7.1994, s. 14);
 - h) Rozhodnutí Rady 2003/223/ES ze dne 21. března 2003, zasedající na úrovni hlav států nebo předsedů vlád, o změně článku 10.2 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (Úř. věst. L 83, 1.4.2003, s. 66).
2. Zrušuje se Amsterodamská smlouva ze dne 2. října 1997 pozměňující Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty (Úř. věst. C 340, 10.11.1997, s. 1).
3. Zrušuje se Niceská smlouva ze dne 26. února 2001 pozměňující Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty (Úř. věst. C 80, 10.3.2001, s. 1).

ČLÁNEK 2

1. Aniž je dotčeno používání článku III-432 Ústavy a článku 189 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, přijmou zástupci vlád členských států vzájemnou dohodou ustanovení nezbytná k řešení některých problémů vlastních Lucemburskému velkovévodství, vyplývajících z vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství.
2. Akt o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách, jenž je připojen k rozhodnutí Rady 76/787/ESUO, EHS, Euratom (Úř. věst. L 278, 8.10.1976, s. 1), je zachován ve znění platném v okamžiku vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost. Za účelem uvedení tohoto aktu do souladu s Ústavou se tento akt mění takto:
- a) v článku 1 se zrušuje odstavec 3;
 - b) tato změna se netýká anglického a českého znění;
 - c) v čl. 6 odst. 2 se zrušují slova „8. dubna 1965“ a slova „Evropských společenství“ se nahrazují slovy „Evropské unie“;
 - d) ve druhé odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Komise Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské komise“;
 - e) ve třetí odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Soudního dvora Evropských

- společenství nebo Soudu prvního stupně“ nahrazují slovy „Soudního dvora Evropské unie“ ;
- f) v páté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Účetního dvora Evropských společenství“ nahrazují slovy „Účetního dvora“;
- g) v šesté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „veřejného ochránce práv Evropských společenství“ nahrazují slovy „evropského veřejného ochránce práv“;
- h) v sedmé odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii“ nahrazují slovy „Evropské unie“;
- i) v deváté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „na základě Smluv o založení Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii“ nahrazují slovy „na základě Smlouvy o Ústavě pro Evropu a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii“; a slovo „Společenství“ se nahrazuje slovem „Unie“;
- j) v jedenácté odrážce čl. 7 odst. 1 se slova „orgánů Evropských společenství nebo k nim připojených specializovaných subjektů nebo Evropské centrální banky“ nahrazují slovy „orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropské unie“;
- k) dosavadní odrážky čl. 7 odst. 1 se označují jako písmena a) až k);
- l) dosavadní odrážky čl. 7 odst. 2 druhého pododstavce se označují jako písmena a) a b);
- m) v čl. 11 odst. 2 druhém pododstavci: slovo „Společenství“ se nahrazuje slovem „Unie“; slovo „stanoví“ se nahrazuje slovy: „přijme evropské rozhodnutí, které stanoví“; a slovo „předchozí pododstavec“ se nahrazuje slovem „první pododstavec“;
- n) v čl. 11 odst. 3 se slova „aniž je dotčen článek 139 Smlouvy o založení Evropského společenství“ nahrazují slovy „aniž je dotčen článek III-336 Ústavy“;
- o) v článku 14 se slova „přijmout opatření“ nahrazují slovy „přijmout nezbytná evropská nařízení nebo rozhodnutí“ a slova „na návrh“ se nahrazují slovy „z podnětu“.

Počet zastupitelů v EP a
hlasů v Radě

34. PROTOKOL **O PŘECHODNÝCH USTANOVENÍCH,** **TÝKAJÍCÍCH SE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ UNIE**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

Přechodná ustanovení

VZHLEDEM K TOMU, že za účelem zorganizování přechodu mezi Evropskou unií založenou Smlouvou o Evropské unii a Evropským společenstvím a Evropskou unií založenou Smlouvou o Ústavě pro Evropu, která je jejich následovnicí, je nezbytné stanovit přechodná ustanovení, která se použijí před tím, než nabudou účinku všechna ustanovení Ústavy a aktů nezbytných k jejich provedení,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

HLAVA 1

Evropský parlament

Ustanovení o Evropském parlamentu

ČLÁNEK 1

Nové předpisy budou
přijaty jednomyslně před
r. 2009

1. Dostatečně včas před volbami do Evropského parlamentu v roce 2009 přijme Evropská rada v souladu s čl. I-20 odst. 2 druhým pododstavcem Ústavy evropské rozhodnutí, kterým stanoví složení Evropského parlamentu.

S rozšířením se nemění
složení do r. 2009

2. Během celého volebního období 2004–2009 zůstává složení a počet zastupitelů Evropského parlamentu volených v jednotlivých členských státech stejně jako ke dni vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost, přičemž počet zastupitelů je tento:

Belgie	24
Česká republika	24
Dánsko	14
Německo	99
Estonsko	6
Řecko	24
Španělsko	54
Francie	78
Irsko	13
Itálie	78
Kypr	6
Lotyšsko	9
Litva	13
Lucembursko	6
Maďarsko	24

Malta	5
Nizozemsko	27
Rakousko	18
Polsko	54
Portugalsko	24
Slovinsko	7
Slovensko	14
Finsko	14
Švédsko	19
Spojené království	78

Rada

HLAVA 2 USTANOVENÍ O EVROPSKÉ RADĚ A RADĚ

Článek 2

Nová kvalifikovaná většina (55 % zemí představujících 65 % populace EU) nabude účinnosti od 1. 11. 2009

1. Ustanovení čl. I-25 odst. 1, 2 a 3 Ústavy, týkající se vymezení kvalifikované většiny v Evropské radě a Radě, nabývají účinku dnem 1. listopadu 2009 po uspořádání voleb do Evropského parlamentu v roce 2009 v souladu s čl. I-20 odst. 2 Ústavy.

2. Aniž je dotčen čl. I-25 odst. 4 Ústavy, zůstávají následující ustanovení v platnosti do 31. října 2009.

Do té doby budou hlasy váženy následovně:

Má-li se Evropská rada a Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

Belgie	12
Česká republika	12
Dánsko	7
Německo	29
Estonsko	4
Řecko	12
Španělsko	27
Francie	29
Irsko	7
Itálie	29
Kypr	4
Lotyšsko	4
Litva	7
Lucembursko	4
Maďarsko	12
Malta	3
Nizozemsko	13
Rakousko	10
Polsko	27
Portugalsko	12
Slovinsko	4
Slovensko	7
Finsko	7

	Švédsko	10
	Spojené království	29
Kvalifikovaná většina 1. 232 hlasů z 321 2. většina členských států 3. 62 % populace	Pokud musí být podle Ústavy rozhodnutí přijato na návrh Komise, je k jeho přijetí třeba nejméně <u>232 hlasů</u> vyjadřujících <u>kladné stanovisko většiny členů</u>. V ostatních případech se k přijetí aktů vyžaduje nejméně 232 hlasů vyjadřujících kladné stanovisko alespoň dvou třetin členů. Člen Evropské rady nebo Rady může požádat, aby při přijímání aktu Evropské rady nebo Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň <u>62 % celkového počtu obyvatel</u> Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není daný akt přijat.	
<i>Prizpůsobení po rozšíření podle zásad z Nice</i>	3. Při dalších přistoupeních se práh uvedený v odstavci 2 vypočte tak, aby práh kvalifikované většiny vyjádřený v hlasech nepřekračoval práh vyplývající z tabulky v prohlášení o rozšíření Evropské unie, obsaženém v závěrečném aktu Konference, jež přijala Niceskou smlouvu.	
<i>Články ústavy nabývající účinnosti od 1. 11. 2009</i>	4. Následující ustanovení týkající se vymezení kvalifikované většiny nabývají účinku dnem 1. listopadu 2009: — čl. I-44 odst. 3 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec Ústavy, — čl. I-59 odst. 5 druhý a třetí pododstavec Ústavy, — čl. I-60 odst. 4 druhý pododstavec Ústavy, — čl. III-179 odst. 4 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy, — čl. III-184 odst. 6 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy, — čl. III-184 odst. 7 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy, — čl. III-194 odst. 2 druhý a třetí pododstavec Ústavy, — čl. III-196 odst. 3 druhý a třetí pododstavec Ústavy, — čl. III-197 odst. 4 druhý a třetí pododstavec Ústavy, — čl. III-198 odst. 2 třetí pododstavec Ústavy, — čl. III-312 odst. 3 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy, — čl. III-312 odst. 4 třetí a čtvrtý pododstavec Ústavy, — čl. 1 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec a čl. 3 odst. 1 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví a na soudní spolupráci v občanských věcech a policejní spolupráci,	

Pokud nehlasují všichni členové, je kvalifikovaná většina upravena dle zásad z Nice

— čl. 1 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec a čl. 5 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec Protokolu o postavení Dánska.

Do 31. října 2009 je v případech, kdy se hlasování neúčastní všichni členové Rady, zejména v případech uvedených v člancích vyjmenovaných v prvním pododstavci, kvalifikovaná většina vymezena jako stejný podíl vážených hlasů a stejný podíl počtu členů Rady, a případně jako stejný procentní podíl počtu obyvatel dotyčných členských států, které jsou uvedeny v odstavci 2.

ČLÁNEK 3

Až do rozhodnutí Rady o složení Rady rozhodne Rada pro všeobecné záležitosti o Radě prostou většinou

Až do vstupu evropského rozhodnutí uvedeného v čl. I-24 odst. 4 Ústavy v platnost se Rada může scházet ve složeních uvedených v čl. I-24 odst. 2 a 3 a v dalších složeních ze seznamu stanoveného evropským rozhodnutím Rady pro všeobecné záležitosti, která rozhodne prostou většinou.

HLAVA III

Ustanovení týkající se Komise a ministra zahraničních věcí Unie

ČLÁNEK 4

Komise zůstává do konce funkčního období, ale po zvolení ministra zahraničních věcí Unie odstupuje člen stejné státní příslušnosti

Členové Komise zastávající svou funkci v den vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost zůstávají ve funkci až do konce svého funkčního období. V den jmenování ministra zahraničních věcí Unie však skončí funkční období člena, který je stejně státní příslušnosti jako ministr zahraničních věcí Unie.

HLAVA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA RADY, VYSOKÉHO PŘEDSTAVITELE PRO SPOLEČNOU ZAHRA NIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKU A NÁMĚSTKA GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA RADY

ČLÁNEK 5

Generální tajemník, náměstek a vysoký představitel

Funkční období generálního tajemníka Rady, vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a náměstka generálního tajemníka Rady končí dnem vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost. Rada jmenuje generálního tajemníka v souladu s čl. III-344 odst. 2 Ústavy.

HLAVA V

USTANOVENÍ O PORADNÍCH INSTITUCÍCH

Výbor regionů

ČLÁNEK 6

Až do vstupu evropského rozhodnutí uvedeného v článku III-386 Ústavy v platnost je rozdělení členů Výboru regionů toto:

Belgie	12
Česká republika	12
Dánsko	9
Německo	24
Estonsko	7
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9
Itálie	24
Kypr	6
Lotyšsko	7
Litva	9
Lucembursko	6
Maďarsko	12
Malta	5
Nizozemsko	12
Rakousko	12
Polsko	21
Portugalsko	12
Slovinsko	7
Slovensko	9
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24

ČLÁNEK 7

Hospodářský a sociální výbor

Až do vstupu evropského rozhodnutí uvedeného v článku III-389 Ústavy v platnost je rozdělení členů Hospodářského a sociálního výboru toto:

Belgie	12
Česká republika	12
Dánsko	9
Německo	24
Estonsko	7
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9
Itálie	24
Kypr	6
Lotyšsko	7
Litva	9

Lucembursko	6
Maďarsko	12
Malta	5
Nizozemsko	12
Rakousko	12
Polsko	21
Portugalsko	12
Slovinsko	7
Slovensko	9
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24

**SPOLEČENSTVÍ UHLÍ
A OCELI**

**35. PROTOKOL O FINANČNÍCH DŮSLEDČÍCH
UPLYNUTÍ DOBY PLATNOSTI SMLOUVY
O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A
OCELI A O VÝZKUMNÉM
FONDU PRO UHLÍ A OCEL**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že veškeré položky aktiv a pasiv Evropského společenství uhlí a oceli, jak existovaly ke dni 23. července 2002, byly převezeny na Evropské společenství ode dne 24. července 2002;

VĚDOMY SI skutečnosti, že je vhodné využít tyto prostředky pro výzkum v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem a že je proto třeba k tomuto účelu stanovit některá zvláštní pravidla,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

ČLÁNEK 1

1. S výhradou jakéhokoli zvýšení nebo snížení, k němuž může dojít v průběhu likvidace, se čistá hodnota aktiv a pasiv, jak jsou uvedeny v rozvaze Evropského společenství uhlí a oceli ke dni 23. července 2002, považuje za majetek Unie určený na výzkum v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem pod názvem „Evropské společenství uhlí a oceli v likvidaci“. Po ukončení likvidace nese majetek název „Majetek Výzkumného fondu pro uhlí a ocel“.

2. Příjmy plynoucí z tohoto majetku, které se nazývají „Výzkumný fond pro uhlí a ocel“, jsou určeny výhradně na výzkum prováděný v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem mimo rámcový výzkumný program v souladu s tímto protokolem a akty přijatými na jeho základě.

ČLÁNEK 2

1. Evropský zákon Rady stanoví veškeré předpisy nezbytné k provedení tohoto protokolu, včetně základních zásad. Rada rozhoduje po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

2. Rada přijme na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí, která stanoví víceleté finanční směry pro správu majetku Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a technické směry pro výzkumný program Výzkumného fondu pro uhlí a ocel. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

ČLÁNEK 3

*Všechna aktiva
Společenství uhlí a oceli
pro výzkum v oblasti uhlí
a oceli*

*Rada rozhoduje
kvalifikovanou většinou
Souhlas EP*

Víceleté finanční směry

Nestanoví-li tento protokol a akty přijaté na jeho základě jinak, použijí se ustanovení Ústavy.

**SMLOUVA
SPOLEČENSTVÍ PRO
ATOMOVOU ENERGII**

*Smlouva EURATOM o
podpoře jaderných
elektráren je přiložena
k ústavě, čímž se její
účinnost prodlužuje do
doby po r. 2007*

*Čtenářsky přívětivá verze
celého textu smlouvy
EURATOM je dostupná
na adrese
www.euabc.com*

**36. PROTOKOL POZMĚŇUJÍCÍ SMLOUVU O
ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO
ATOMOVOU ENERGII**

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že je nezbytné, aby ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii i nadále měla plné právní účinky,

PŘEJÍCE SI přizpůsobit uvedenou smlouvu novým pravidlům stanoveným Smlouvou o Ústavě pro Evropu zejména v institucionální a finanční oblasti,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a která pozměňují Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii takto:

ČLÁNEK 1

Tento protokol pozměňuje Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o ESAE“) ve znění platném v okamžiku vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost.

Odchylně od ustanovení článku IV-437 Smlouvy o Ústavě pro Evropu a aniž jsou dotčena jiná ustanovení tohoto protokolu, právní účinky změn Smlouvy o ESAE smlouvami a akty, jež byly zrušeny v souladu s článkem IV-437 Smlouvy o Ústavě pro Evropu, a právní účinky platných aktů přijatých na základě Smlouvy o ESAE nejsou dotčeny.

ČLÁNEK 2

Název hlavy III Smlouvy o ESAE „Institucionální ustanovení“ se nahrazuje názvem „Institucionální a finanční ustanovení“.

ČLÁNEK 3

Na začátek hlavy III Smlouvy o ESAE se vkládá nová kapitola, která zní:
„KAPITOLA I

**POUŽITÍ NĚKTERÝCH USTANOVENÍ SMLOUVY O ÚSTAVĚ PRO
EVROPU**

Článek 106a

1. Články I-19 až I-29, články I-31 až I-39, články I-49 a I-50, články I-53 až I-56, články I-58 až I-60, články III-330 až III-372, články III-374 a III-375, články III-378 až III-381, články III-384 a III-385, články III-389 až III-392, články III-395 až III-410, články III-412 až III-415, články III-

427, III-433, IV-439 a IV- 443 Smlouvy o Ústavě pro Evropu se použijí na tuto smlouvu.

2. V rámci této smlouvy se v ustanoveních uvedených v odstavci 1 a v ustanoveních protokolů připojených ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu a k této smlouvě považují odkazy na Unii za odkazy na Evropské společenství pro atomovou energii a odkazy na Ústavy za odkazy na tuto smlouvu.

3. Ustanovení Smlouvy o Ústavě pro Evropu nemění ustanovení této smlouvy.“

ČLÁNEK 4

V hlavě III Smlouvy o ESAE se kapitoly I, II, a III označují jako kapitoly II, III, a IV.

ČLÁNEK 5

1. Zrušují se článek 3, články 107 až 132, články 136 až 143, články 146 až 156, články 158 až 163, články 165 až 170, články 173, 173a a 175, články 177 až 179a, články 180b, 181, 183, 183a, 190 a 204.

2. Protokoly dříve připojené ke Smlouvě o ESAE se zrušují.

ČLÁNEK 6

Název hlavy IV Smlouvy o ESAE „Finanční ustanovení“ se nahrazuje názvem „Zvláštní finanční ustanovení“.

ČLÁNEK 7

1. V čl. 38 třetím pododstavci a v čl. 82 třetím pododstavci Smlouvy o ESAE se odkazy na články 141 a 142 nahrazují odkazy na články III-360 a III-361 Ústavy.

2. V čl. 171 odst. 2 a v čl. 176 odst. 3 Smlouvy o ESAE se odkaz na článek 183 nahrazuje odkazem na článek III-412 Ústavy.

3. V čl. 172 odst. 4 Smlouvy o ESAE se odkaz na čl. 177 odst. 5 nahrazuje odkazem na článek III-404 Ústavy.

4. V člancích 38, 82, 96 a 98 Smlouvy o ESAE se výraz „směrnice“ nahrazuje výrazem „evropské nařízení“.

5. Ve Smlouvě o ESAE se výraz „rozhodnutí“ nahrazuje výrazem „evropské rozhodnutí“, s výjimkou článku 18, 20 a 23, čl. 53 prvního pododstavce a případů, kdy se jedná o rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

6. Ve Smlouvě o ESAE se výraz „Soudní dvůr“ nahrazuje výrazem „Soudní dvůr Evropské unie“.

ČLÁNEK 8

Článek 191 Smlouvy o ESAE se nahrazuje tímto:

„Článek 191

Společenství požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.“

ČLÁNEK 9

Článek 198 Smlouvy o ESAE se nahrazuje tímto:

„Článek 198

Smlouva zavazuje rovněž závislé oblasti vně EU

Nestanoví-li tato smlouva jinak, použijí se její ustanovení na evropská území členských států a na ta mimoevropská území, jež podléhají jejich pravomoci.

Použijí se též na ta evropská území, za jejichž vnější vztahy převzal odpovědnost některý členský stát.

Ustanovení této smlouvy se vztahují na Alandy s odchylkami, jež byly původně obsaženy ve smlouvě uvedené v čl. IV-437 odst. 2 písm. d) Smlouvy o Ústavě pro Evropu a které byly převzaty do Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Smlouvou nejsou vázány

Odchylně od prvního, druhého a třetího pododstavce se

*Faerské ostrovy
Grónsko*

a) tato smlouva nevztahuje na Faerské ostrovy ani na Grónsko;

britská oblast Kypru

b) tato smlouva nevztahuje na výsoštné oblasti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru;

*zámořské země
UK*

c) tato smlouva nevztahuje na zámořské země a území, jež udržují zvláštní vztahy se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a jež nejsou zahrnuty v seznamu v příloze II Smlouvy o Ústavě pro Evropu;

*Normanské ostrovy a
ostrov Man*

d) tato smlouva vztahuje na britské Normanské ostrovy a ostrov Man jen v míře nezbytné pro zajištění použitelnosti pravidel, jež byly pro tyto ostrovy původně stanoveny ve smlouvě uvedené v čl. IV-437 odst. 2 písm. a) Smlouvy o Ústavě pro Evropu a které byly převzaty o Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.“

Mezinárodní dohody

ČLÁNEK 10

Článek 206 Smlouvy o ESAE se mění takto:

„Článek 206

Společenství může uzavřít s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi dohody o přidružení, které stanoví vzájemná práva a povinnosti, společné postupy a zvláštní řízení.

Tyto dohody uzavírá jednomyslným rozhodnutím Rada po konzultaci s Evropským parlamentem.

Pokud tyto smlouvy vyžadují změny této smlouvy, musí být tyto změny nejprve přijaty postupem podle článku IV-443 Smlouvy o Ústavě pro Evropu.“

ČLÁNEK 11

V článku 225 Smlouvy o ESAE se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„České, dánské, anglické, estonské, irské, finské, litevské, lotyšské, maďarské, maltské, polské, portugalské, řecké, slovenské, slovinské, španělské a švédské znění Smlouvy jsou rovněž závazná.“

ČLÁNEK 12

Příjmy a výdaje Evropského společenství pro atomovou energii, s výjimkou příjmů a výdajů Zásobovací agentury a společných podniků, se zapisují do rozpočtu Unie.

PŘÍLOHY
KE SMLOUVĚ O ÚSTAVĚ PRO EVROPU

PŘÍLOHA I

SEZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU III-226 ÚSTAVY

*Seznam potravinářských
produktů uvedených v
článku III-226*

– 1 – Číslo Kombinované nomenklatury	– 2 – Popis zboží
KAPITOLA 1	Živá zvířata
KAPITOLA 2	Maso a požitelné droby
KAPITOLA 3	Ryby, koryši a měkkýši
KAPITOLA 4	Mléko a mléčné výrobky; ptačí vejce; přírodní med
KAPITOLA 5	
05.04	Střeva, měchýře a žaludky ze zvířat (jiných než ryb), celé a jejich části
05.15	Produkty živočišného původu jinde neuvedené ani nezahrnuté; mrtvá zvířata kapitol 1 nebo 3, nevhodná k lidské spotřebě
KAPITOLA 6	Živé rostliny a květinářské produkty
KAPITOLA 7	Jedlá zelenina, rostliny, kořeny a hlízy
KAPITOLA 8	Jedlé ovoce; slupky citrusových plodů a melounů
KAPITOLA 9	Káva, čaj, koření, kromě maté (čísla 0903)
KAPITOLA 10	Obiloviny
KAPITOLA 11	Mlýnské výrobky; slad; škroby; lepek; inulin
KAPITOLA 12	Olejnata semena a olejnata plody; různá zrna a plody; průmyslové a léčivé rostliny; sláma a pícniny
KAPITOLA 13	Pektin
ex 13.03	

KAPITOLA 15	
15.01	Vepřové sádlo a jiný lisovaný nebo tavený vepřový tuk; lisovaný nebo tavený drůbeží tuk
15.02	Hovězí, ovčí nebo kozí lůj, surový nebo tavený, též „premier jus“
15.03	Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin a oleomargarin, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
15.04	Tuky a oleje z ryb a z mořských savců, též rafinované
15.07	Ztužené rostlinné oleje, tekuté nebo pevné, surové, čištěné nebo rafinované
15.12	Tuky a oleje živočišné nebo rostlinné, hydrogenované, též rafinované, ale jinak neupravené
15.13	Margarin, umělé vepřové sádlo a jiné upravené potravinové tuky
15.17	Zbytky po zpracování živočišných tuků nebo živočišných nebo rostlinných vosků
KAPITOLA 16	Přípravky z masa, ryb, korýšů nebo měkkýšů
KAPITOLA 17	
17.01	Řepný a třtinový cukr, v pevném stavu
17.01	Ostatní cukry; cukerné sirupy; umělý med (též smíšený s přírodním medem); karamel
17.03	Melasa, též odbarvená
17.05 *	Aromatizované nebo barvené cukry, sirupy a melasy, vyjma ovocných šťáv s přísadou cukru v jakémkoli poměru

KAPITOLA 18	
18.01	Kakaové boby, též ve zlomecích, surové nebo pražené
18.02	Kakaové skořápky, slupky a ostatní kakaové odpady
KAPITOLA 20	Přípravky ze zeleniny, požitelných rostlin, ovoce nebo z jiných rostlin nebo částí rostlin
KAPITOLA 22	
22.04	Hroznový mošt částečně zkvašený nebo hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno jinak než přidáním alkoholu
22.05	Víno z čerstvých hroznů; hroznový mošt z čerstvých hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu
22.07	Ostatní kvašené nápoje (jablečné, hruškové, medovina)
ex 22.08 *	Ethylalkohol denaturovaný či nedenaturovaný, o jakémkoli obsahu alkoholu, získávaný ze zemědělských produktů uvedených v této příloze, vyjma destilátů, likérů a jiných lihových nápojů a složených lihových přípravků (tzv. koncentrované extrakty) pro výrobu alkoholických nápojů
ex 22.09 *	
ex 22.10 *	Stolní ocet a jeho náhražky
KAPITOLA 23	Zbytky a odpady v potravinářském průmyslu; připravené krmivo
KAPITOLA 24	
24.01	Nezpracovaný tabák, tabákový odpad
KAPITOLA 45	
45.01	Surový přírodní korek, korkový odpad; granulovaný nebo na prach rozemletý
KAPITOLA 54	
54.01	Len surový, máčený, třený, vochlovaný nebo jinak zpracovaný, avšak nespředený, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)

KAPITOLA 57

57.01

Pravé konopí (*Cannabis sativa*) surové, máčené, třené, vochlované nebo jinak zpracované, avšak nespředené, koudel a odpad (včetně rozvlákněného materiálu)

(*) Položka připojená článkem 1 nařízení Rady Evropského hospodářského společenství č. 7a ze dne 18. prosince 1959 (Úř. věst. 7, 31.1.1962, s. 71/61. Zvláštní vydání (Vydání v angličtině) 1959-1962, s. 68)

PŘÍLOHA II

Zámořské země a území

**ZÁMOŘSKÉ ZEMĚ A ÚZEMÍ, NA NĚŽ SE VZTAHUJE ČÁST III
HLAVA IV ÚSTAVY**

*Zámořské země a území
uvedené v části III, hlavě
IV se zvláštním vztahem
k EU*

- Grónsko
- Nová Kaledonie a závislá území
- Francouzská Polynésie
- Francouzská jižní a antarktická území
- ostrovy Wallis a Futuna
- Mayotte
- Saint-Pierre a Miquelon
- Aruba
- Nizozemské Antily:
 - Bonaire
 - Curaçao
 - Saba
 - Sint Eustatius
 - Sint Maarten
- Anguilla
- Kajmanské ostrovy
- Falklandy
- Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy
- Montserrat
- Pitcairn
- Svatá Helena a závislá území
- Britské území v Antarktidě